TRAVELLING KAT

AINHCHÔING Stockholm audi tinh anis TAU BAIN THAIN marako k



Mùi thơm cỏ hoa những miền đất lạ Bạn đọc thân mê'n,

Tôi đã hình dung rấ t rõ về bạn khi bạn đọc những dòng sắ p tới đây của cuố n sách nhỏ này.

Bâ 't kể vẻ ngoài của bạn thật sự như thế nào, tôi đã hình dung ra đôi mă 't bạn mở to trên những cung đường rộng mở, mùi thơm trên tóc bạn có lẫn hương của tuyế 't, của gió, của cỏ hoa những miê `n đâ 't lạ.

Và tâm hô`n bạn cũng thế´, mở rộng cho những điề`u mới lạ, những cảm xúc bấ´t ngờ. Chúng có thể khiế´n bạn hạnh phúc hay đau khổ, nhưng vẫn luôn vô vàn hàm ơn cuộc số´ng.

Chắ c chắ n là bạn **Trẻ, Đẹp** và **Chân thành**. Chân thành với cuộc số ng cũng như bản thân mình.

Bởi khi đọc một cuố n sách, người đọc gâ n như trở thành hình bóng phản chiế u của tác giả.

Cuố n sách này bạn đừng đọc một là `n. Hãy chỉ đọc nó vào những sáng cuố i tuâ `n yên tĩnh. Đặt nó trên bàn. Đọc nó giữa các cuố ´n sách khác. Hãy coi nó như một cô bạn thân. Câ `n cà phê là ới.

Nhà báo Ngô Thị Phú Bình



Tin vào lòng tốt và vẻ đẹp

Kim Ngân trong những bài in báo đâ`u tiên, thâ´y đã có "châ´t" tuy còn hơi hướng học trò. Bằng đi một thời gian, đọc các bài báo kiểu tạp bút vê` du lịch của Ngân, thâ´y hiện đại hẳn. Hóa ra cô đã kịp theo học báo chí ở nước ngoài và trở nên dạn dĩ tung tẩy hơn nhiê`u, kể cả lô`ng ghép những câu chuyện tình nho nhỏ - gia vị cho những chuyế´n đi, khiế´n người đọc thư giãn.

Gâ `n đây thể loại du ký, tùy bút du lịch nở rộ. Có người viế t hay nhưng đọc cứ thấ y bìa bịa, trong khi thể loại không phải tiểu thuyế t. Kim Ngân thì làm cho người ta tin vào chuyế n đi đó, cuộc gặp gỡ đó, tình yêu đó. Tin vào lòng tố t, vẻ đẹp, và sự câ `n thiế t phải có trong hành trang của mình hơn một ngôn ngữ, hơn một nề `n văn hóa.

Tôi chúc Ngân đi, trải nghiệm nhiề `u hơn nữa, vố ´n số ´ng thêm lên, vẫn giữ được trong trẻo chân thật đô `ng thời hoài nghi nhiề `u hơn, phản biện nhiề `u hơn. Và có bạn đọc nhiề `u lứa tuổi khác nhau.

Nhà báo Dương Phương Vinh

Lời nói đầu

Tôi thường bỏ qua trang "Lời nói đâ`u" khi đọc sách.

Tôi thích đọc một cuố n sách trầ n trụi như cách nó được viế t ra chứ không cầ n lời giải thích của tác giả. Sau khi đọc hế t cuố n sách, tôi mới trở lại phầ n "Lời nói đầ u" để đọc xem mình có cảm giố ng tác giả không. Tôi sẽ hoặc là gật gù đô ng ý với tác giả, hoặc bĩu môi bấ t bình. Tôi nghĩ chắ c không ít bạn đọc cũng có thói quen tương tự. Thế nên, tôi sẽ viế t lời nói đầ u này để trình bày "ý đô" của mình trong cuố n sách; nhưng tôi không lấ y làm phiê n lòng nế u bạn đọc nó cuố i cùng.

Câu hỏi đâ`u tiên: Cuố n sách của tôi dành cho ai? Tôi không dùng những tham số thường gặp như độ tuổi, nghê nghiệp, môi trường để xác định đố i tượng độc giả của mì nh bởi lẽ nhìn qua thố ng kê Insight của trang Facebook, tôi nhận ra tôi có bạn đọc từ 13 đế n trên 65 tuổi, còn nghê nghiệp, nơi số ng thì đủ cả.

Trò chuyện với một vài người trong số họ và theo dõi phản hố ì, tôi nhận ra, họ lãng mạn, nữ tính, có máu phiêu lưu (có thể không quá nhiê `u hoặc rấ t nhiê `u). Họ có khi cũng nghiêm túc và có khi cũng điệu đà. Một số nghiêm túc một cách điệu đà và số khác điệu đà một cách nghiêm túc. Một số trong họ khá mơ mộng; một số lại hơi bi quan và suy nghĩ nhiê `u.

Họ đơn giản là rấ t phụ nữ hay ít ra là quan tâm nhiệ u đế n cái chấ t phụ nữ. Tôi yêu thích cái suy nghĩ đó (suy nghĩ thiên về cảm tính hơn là dựa trên những con số – cũng rấ t phụ nữ). Vì thế, tôi chọn đố i tượng bạn đọc của tôi là phụ nữ và những người quan tâm để n cái chấ t phụ nữ ấ y.

Tôi đã nghĩ sẽ sắ p xế p những bài viế t trong cuố n sách này theo thứ tự nào: khu vực địa lý, thời gian đi, hay thời gian viế t? Tôi quyế t định "tuân" theo thời gian viế t bởi cuố n sách này không phải một cuố n sách hướng dẫn du lịch hay nhật ký hành trình. Đây là cuố n sách ghi lại hành trình cảm nhận của tôi: cảm nhận một thành phố , một đấ t nước, một nề n văn hóa lẫn với xúc cảm về những chàng trai và những mố i quan hệ.

Bạn có thể thấ y tôi hòn ghét Venice đỏng đảnh, yêu mù quáng Paris, ngơ ngác trước vẻ bỡn cợt của Amsterdam hay mong manh như Prague...

Bạn cũng gặp ở đây anh bạn thân của tôi, người tình tôi yêu đơn phương, những anh chàng tôi cảm nă ng, những người đàn ông tôi ngưỡng mộ nhưng không muố n cặp kè, những người đàn ông tôi muố n cặp kè mà không được, người đàn ông tôi sẽ lấ y làm chố ng và cả những anh chàng, hmm... không ra gì.

Họ để n rô i đi. Tôi hòn ghen, yêu thương rô i thay đổi.

Với tôi, trình tự cảm nhận như vậy còn quan trọng hơn ngày tôi để n thành phố hay khu vực địa lý đó bởi nế u tôi không ghi lại, sẽ chẳng có một cuố n lịch hay tập bản đô nào nhớ hộ tôi.

Rô ì, tôi quyế t định chia cuố n sách thành hai phâ n.

Tôi gọi tên nhóm bài viế t trong phâ n 1 là "Anh chàng Stockholm, Người tình Paris và Cậu bạn thân Bangkok". Với tôi, mỗi thành phố là một thực thể số ng. Mà thực thể ấ y nhấ t định phải có cảm xúc. Yêu ghét thôi chưa đủ, có khi còn bay bổng, hòn giận, phụ bạc, lạnh lùng, cuố ng nhiệt, chán nản hay ủy mị. Những tính cách ấ y được tạo dựng nên bă ng thời tiế t, kiế n trúc, món ăn, con người... Mà có khi được "đơm đặt" bởi chính tôi với đám cảm xúc tôi đeo vào người trước và trong suố t chuyế n đi.

Thông qua câu chuyện về các chuyế n đi, các thành phố, bạn thấ y tôi dại khờ, háo hức, sai lâ m, can đảm và trưởng thành. Mà tôi là một cô gái Việt điển hình, không hay ho hơn, không cực đoan hơn nên rấ t có thể bạn sẽ tìm thấ y mình trong đó.

Phâ `n 2, tôi lâ ´y tên của một bài viế ´t "Trên con đường phiêu lưu, phụ nữ vẫn là phụ nữ."

Chúng ta vi vút trên những nẻo đường, câ m máy ảnh kiên cường giữa sa mạc cát nhưng chúng ta vẫn là phụ nữ. Chúng ta đi du lịch với những nỗi nhớ nhà ngày Tế t, với chút â m áp trong căn bế p mùa Đông của quế, hô i, thảo quả và vẫn có vài lấ n cấ n nhỏ rấ t phụ nữ. Sổ tay ghi lại những công thức món ăn nế m thử trên đường, vài công thức làm đẹp của những người bạn đô ng hành. Chúng ta – nói thẳng ra – không bao giờ đi du lịch một mình bởi đô ng hành cùng chúng ta là cái chấ t phụ nữ đó. Có lẽ vì thế , cuộc hành trình trở nên mê m mại như trái tim chúng ta.

Tôi mong bạn thích cuố n sách này. Tham lam hơn, tôi mong bạn cấ t lại nó trên giá sách hay trên bàn cà phê để thi thoảng đọc lại. Chính vì thế, tôi và những người bạn của Travelling Kat đã bỏ công đâ u tư những thêm thấ t ở phâ n bìa, bưu ảnh, hay những trang ngắ n để khi bạn nhìn thấ y là mim cười. Tôi nghĩ bạn cũng giố ng tôi và những người phụ nữ nói chung: hạnh phúc vì những điể u nhỏ nhoi nhưng tinh tế.

Thân,

Travelling Kat

Bạn thân mến,

- Tấ t cả tên của các chàng trai trong cuố n sách này đề `u được thay đổi thành các con số . Tôi cũng không trách cứ hay tôn vinh họ. Tôi chỉ muố n ghi lại chính xác suy nghĩ, cảm xúc của mình và kể về `mô í quan hệ nhìn từ phía tôi. Tôi muố n họ chắ c sẽ đọc cuố n sách này vì tò mò sẽ mim cười một cách dễ chịu chứ không bị bấ t kỳ phiê `n phức nào cả. Chỉ họ và tôi biế t câu chuyện đó đang kể về `chúng tôi.
- Thời gian chuyế n đi và thời điểm viế t bài khác nhau, thậm chí khá xa nhau. Nội dung bài viế t cũng không hoàn toàn liên quan để n câu chuyện cuộc số ng của tôi. Tuy nhiên, những điề u xảy ra trong cuộc số ng tặng tôi những từ khóa hay ý tưởng cho các bài viế t.
- Tôi thường mang theo sổ tay và ghi chép. Tôi xin trích một vài trang mà tôi nghĩ bạn đọc quan tâm.
- Đây là một cuố n sách tình yêu hơn là sách du lịch. Nhiề `u địa danh tôi chỉ ghé chân vài ngày nên có thể một số thông tin chưa hoàn toàn chính xác. Nhiề `u chi tiế t chỉ là chuyện kể và tôi có nói rõ. Tôi nỗ lực xác thực tấ t cả các chi tiế t song tấ t nhiên, sai lệch là khó tránh khỏi. Mong bạn đọc, những người số ng ở các địa danh này lâu hơn tôi, thứ lỗi và gửi hô `i đáp cho tôi. Tuy nhiên, tôi có thể đảm bảo, trong cuố n sách này, có một thông tin luôn chính xác và chân thật: cảm nhận của tôi.
- Bút danh Travelling Kat không có ý nghĩa gì cao siêu. Đơn giản vì tôi thích mèo và luôn nghĩ mình là một con mèo tam thể, thích đi lang thang và ngó nghiêng, một cách thong dong, thư thái trong một ngày nă ng đẹp.



Tôi không đặt mua vé máy bay khi tôi đang thấ t vọng hay bế tắ c.

Tôi không tin một chuyế ´n đi có thể cứu rỗi tôi.

Không ai hay điề `u gì trên đời này có thể cứu tôi khỏi nỗi thấ ´t vọng hay bế ´ tă ´c, ngoài chính bản thân tôi.

Tôi chỉ đặt mua vé máy bay khi có giá rẻ.



Cảnh báo những điều bạn có thể làm khi đọc cuốn sách này

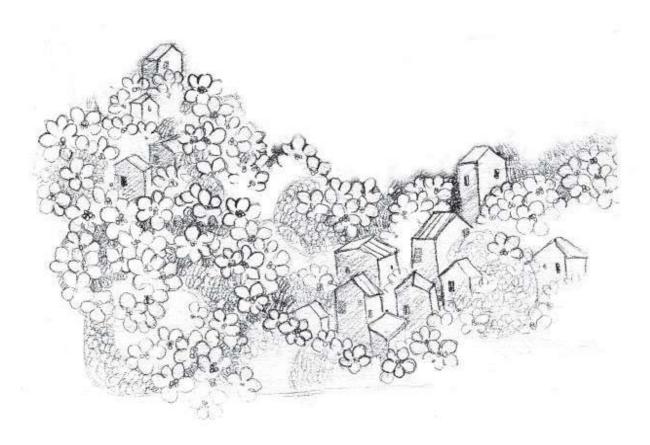
- ✓ Pha một tách trà và nhâm nhi "những điê`u bí mật của Hamburg"
 - ✓ Muố n "dành chiế c váy đẹp nhấ t cho Paris"
- ✓ Bă t đâ u viê t lại blog hay một lá thư thật hay với lời đê tựa "Juliet thân yêu, tôi có một chuyện tình..."
- ✓ Mở máy tính ra và lùng vé máy bay giá rẻ như những người phụ nữ trong "Trên con đường phiêu lưu, phụ nữ vẫn là phụ nữ"
- ✓ Că´m một lọ hoa như thể bạn đang số ng ở thành phố "Nora nhỏ xinh như bàn tay con gái"
- ✓ Gập cuố n sách lại, mặc gì đó thật đẹp và ra đường bởi Oslo cũng có "niê m kiêu hãnh của một cô nàng bình thường" cơ mà!.
 - ✓ Thèm "Một cô nàng đỏng đảnh tên Phở"
 - ... và nhiệ u điệ u khác nữa...



Tôi kế t bạn với thành phố tôi đang số ng hay những nơi chố n tôi qua, cảm nhận được linh hố n của cuộc số ng nơi đó, tôi nhận ra mình có hình dung về những người đàn ông quanh tôi.

Họ, cũng như những thành phố này, không 100% hoàn hảo, nhưng hoàn hảo để dành cho riêng tôi, tặng cho tôi đúng thứ tôi đang câ `n, vào ngay lúc này.

Anh chồng Stockholm, người tình Paris và cậu bạn thân Bangkok



Mùa Hè năm 2010, tôi đang ở trong một mố i quan hệ tạm ổn với Số 1.

"Tam ổn!"

Đó là cách tôi bao biện cho mố i quan hệ của chúng tôi khi tôi thấ y những điề `u chưa ổn. Anh làm cho tôi khóc trong đêm giao thừa, trong ngày Valentine và một số ngày đặc biệt khác vì sự vô tâm của anh. Sau lúc đó, chỉ câ `n anh ôm tôi vào lòng, tim tôi sẽ dịu xuố ng.

"Tạm ổn", tôi lại nghĩ.

Tôi lúc đó cũng chưa từng viế t mảng du lịch. Bài viế t đâ `u tiên mang nặng thông tin khoa giáo về `Bă ´c Kinh làm tôi không mâ ´y thích thú mảng này. Tôi viế ´t chuyên nghiệp trang Lịch sử thương hiệu của mình và biên tập bài nhanh như một cái máy. Thế ´ rô `i, chị Phó Tổng biên tập cũ ở tòa soạn tôi làm việc chuyển công tác đế ´n phụ trách một tạp chí phụ nữ.

"Tờ tạp chí đó như một cô gái đẹp nhưng... tuyệt vọng", tôi đã nghĩ.

Chị muố n tôi tham gia cùng nhóm thực hiện tờ tạp chí. "Lạc quan như Kim Ngân" là tiêu chí chị muố n tôi nhớ khi viế t bài và tiêu chí đó ảnh hưởng để n nhiệ `u bài viế t của tôi sau này.

Tôi đã lục lọi lại ảnh của chuyế n đi Đông Nam Á tôi thích nhấ t, Indonesia, tháng 2 năm 2009 để viế t. Bài viế t ban đâ `u bị chị biên tập loại vì "quá bay" rô `i sau đó, cũng vẫn là chị chọn đăng bài viế t này sau khi cấ t đi rấ t nhiệ `u phâ `n "quá bay".

Mùa Hè năm đó, tôi hình như đang rấ t câ n bay...

Bali - giấu khéo một người tình

Lâ`n đâ`u tiên đặt chân đế´n hòn đảo này, tôi nghĩ mình đã sai lâ`m.

Tôi không nên đế n Bali mà thiế u một người tình. Tôi đi đơn độc giữa những đôi tình nhân nă m tay nhau tình tứ, giữa những nụ hôn bấ t chợt hay những phiế u mua hàng đặc biệt cho cặp đôi.

Chú ý: Bali đang nghỉ tuâ n trăng mật!

Trong khi cả Thế giới có thể vội vã làm việc này việc kia thì Bali tấ t bật cho (những) tuấ n trăng mật bấ t tận.

Chỉ câ n bước chân xuố ng sân bay Ngurah Rai, bạn đã được chào đón bă ng vô số quảng cáo về các chương trình giảm giá đặc biệt dành cho cặp đôi, gói dịch vụ hoàn hảo cho tuâ n trăng mật hay chỗ mua nhẫn cưới, chụp ảnh cưới... Những nhà hàng phục vụ những món ăn, đô uố ng có giá đặc biệt, công thức đặc biệt cho suấ t đôi.

Khi tôi đi tìm phòng cho một nhóm bạn tám người, không ít chủ nhà nghỉ nhìn tôi ngạc nhiên. Phòng ở Bali khác với các điểm du lịch khác trong khu vực. Hai dạng phòng phổ biế n là phòng nghỉ hạng sang trong khu Nusa Dua hay các bungalow rấ t nhỏ bình dân có ban công mát mẻ và hàng hiên với bộ bàn ghế đôi xinh xă n trong thị trấ n Ubud và tấ t cả đề u ưu tiên dành cho hai người.

Khu Nusa Dua cách biệt như một ố c đảo nhỏ xa hoa giữa Bali. Đây là nơi hội tụ của một loạt tập đoàn khách sạn sang trọng nhấ t Thế giới như The Grand Mirage Hotel, Nusa Dua Beach Hotel, Club Med, Melia Bali và The Bali Hilton International,... những khách sạn được xế p hạng năm sao trở lên. Bãi biển tự nhiên của Bali không nhiê ù bờ cát tră ng mịn hay chan hòa nă ng như những bức ảnh quảng cáo. Bờ biển bị cào nát bởi những dải đá và rong rêu. Nhưng trong khu Nusa Dua, các khu nghỉ dưỡng đã tài tình dẫn nước biển vào một bãi biển nhân tạo của riêng khách sạn đó. Những đôi uyên ương ở đây được nghe tiế ng sóng vỗ ngay bên thê m phòng ngủ, bơi lội tung tăng trong một khu cách biệt, vă ng người. Bạn có thể để dàng gặp cảnh

một anh chàng hào hoa dành tặng người mình yêu đoạn nhạc chính anh dạo trên chiế c piano trắ ng đặt chênh vênh trên cây câ u cụt giữa "bể bơi nước biển" của một khách sạn nào đó.

Gọn trong khu Nusa Dua, khách du lịch có thể tha hô tận hưởng những dịch vụ spa đỉnh cao, xem các vũ công nhảy điệu Kecak, thưởng thức nghệ thuật trong các gallery hay mua sắ m trong các cửa hàng đô cao cấ p... Với không ít đôi vợ chô ng Mỹ hay châu Âu, việc để dành tiê n cho một tuâ n trăng mật xa hoa ở Bali là một việc nên làm và phải làm.

Mà Bali rõ là biế t chiế u khách: Nusa Dua không chỉ dành cho khách hàng của khu nghỉ dưỡng. Bạn không cầ n phải thuế phòng trong khu nghỉ dưỡng mà vẫn có thể có được tấ t cả những điể u lãng mạn trên. Trả 15 đôla cho một chòi lợp lá cọ xinh xắ n, bạn sẽ được phục vụ nước khoáng và hoa quả, thoải mái tận hưởng bờ biển nhân tạo hoàn hảo, bản nhạc piano "ai đó" tặng và một buổi chiế u lãng mạn trên bờ biển long lanh ánh đuố c.

Ngoại tình ở Bali

Rô i giữa lúc đang tiế c nuố i vê chuyế n đi lạc lõng, tôi bấ t chọt tìm được... người tình của mình trên những con sóng, viên gạch Bali.

Người tình của tôi rấ t cá tính, ít nhấ t là cũng cá tính ngang ngửa Ubud.

Người Indonesia tự hào khoe ră ng: "Cá tính của Ubud mạnh mẽ để n nỗi khách du lịch hay toàn câ u hóa cũng không thể phá hủy". Ubud nă mở trung tâm đảo Bali, là trái tim của hòn đảo từ một thế kỷ trước và nơi đây vẫn (và sẽ mãi mãi) độc đáo khó tả.

Ubud là thiên đường của người yêu nghệ thuật. Các boutique, gallery ở Ubud sắ p xế p đan xen hai bên đường, rô i những ngôi nhà có kiế n trúc cổ kính, tinh xảo, những bức tượng thâ n Vishnu đủ tư thế đặt khắ p nơi nhiề u đế n nỗi trông toàn bộ thị trấ n không khác nào một gallery nghệ thuật khổng lô , số ng động. Các tác phẩm cũng như sản phẩm được bày ở đây mang đậm phong cách Bali (Baliness) từ dân gian đế n đương đại trên các chấ t liệu tự nhiên như gỗ, cói, lanh hay lá cọ. Bạn sẽ mấ t nhiề u ngày mới có thể khám phá hế t các gallery ấ y và thao thức với đam mê sáng tạo bấ t ngờ xuấ t hiện trong mình.

Con đường trung tâm của Ubud có cái tên ngộ nghĩnh là Monkey Forest. Đây không chỉ là một cái tên mà ai đó đã hài hước đặt cho con đường. Bởi thực sự là ngay trên con đường đó, ngay giữa một thị trấ n tấ p nập, có hẳn một khu rừng tĩnh mịch và rấ t nhiệ `u... khỉ. Ubud ngoài trời nă ´ng tươi tỉnh thế ´ mà lại trở nên âm u bấ t thường trong rừng khỉ. Những chú khỉ nghịch ngợm giật nước, túm mũ khách du lịch và hô `n nhiên chơi đùa với bọn trẻ con. Bước vào khu rừng, bạn chợt thấ ´y lòng nhẹ nhõm đế ´n lạ, sảng khoái đế ´n lạ dù mới trước đó có mấ ´y phút, bạn vẫn còn bước đi trên phô ´ đông người.

Khu rừng tố `n tại kỳ lạ như vậy không chỉ vì mục đích bảo tố `n thiên nhiên mà hơn cả là do Đức tin của người dân địa phương. Khác với phâ `n lớn dân số ´ Indonesia theo đạo Hô `i, người Bali theo đạo Hindu. Thâ `n khỉ Hanuman là nhân vật trung tâm trong hai pho sử thi của đạo Hindu là *Ramayana* và *Mahabharata*. Hanuman dũng cảm và trung thành với vua Rama nên hàng triệu tín đô `Â ´n Độ giáo đê `u dâng lễ câ `u nguyện thâ `n khỉ phù hộ cho họ được khỏe mạnh, sung túc. Hình ảnh chú khỉ cũng phổ biế ´n trong các món đô ` lưu niêm ở Bali.

Ở Ubud, bạn còn tìm thấ y "Đại lộ danh vọng" đặc biệt, nơi bạn vẫn có thể ghi danh dù không phải là một ngôi sao. Đó là con đường Jalan

Kajeng (Jalan trong tiế ng Indo là đường). Bạn chỉ câ n bỏ 150 Rupiah để có một tảng xi măng mới đổ kích thước khoảng 1m² in dấ u bấ t kỳ điể u gì bạn muố n (bàn tay, bàn chân, tên bạn, ngày bạn ở Bali hay những hình vẽ thú vị). Tảng xi măng đó sẽ được những người thợ ở đây làm khô và lát lên con đường. Đường Kajeng giờ trải toàn những viên lát ghi dấ u khách du lịch từ khắ p nơi trên Thế giới cùng lời hẹn trở lại chắ c chắ n như xi măng.

Ngày cuố i cùng ở Bali, tôi quyế t định đi lặn.

Nước biển, cảm hứng nghệ thuật Ubud và cả men say trăng mật của Bali ôm lấ y tôi như một người tình, vuố t ve trái tim bị tôi bọc trong lớp xi măng "tạm ổn". Dìm mình dưới biển, cua tay với những khóm tảo, những bụi san hô hay đuổi theo cả toán cá nhiê `u màu, tôi thấ y mình đang bay...

Tháng 8 năm 2010, tôi bay thật. Châu Âu. Lúc này tôi và số 1 bắ t đâ `u khoảng thời gian xa nhau.

"Thời gian yêu xa là một bài thử tố t cho mố i quan hệ. Một năm hay thậm chí sáu năm, nế u mố i quan hệ đủ mạnh mẽ, bề n vững, bạn sẽ vượt qua và gă n bó hơn nữa. Còn nế u không, phép thử này quan trọng để giúp bạn nhận ra..." tôi âm thâ m tâm niệm như thế .

Bước chân xuố ng sân bay, khi máy điện thoại của tôi vô tình bắ t được wifi miễn phí, tôi vô lâ y, sign in Yahoo! để nói chuyện với Số 1. Phản ứng thiế u nhiệt tình, như cách anh vẫn làm nhưng đã từng được tôi biện minh, giờ bỗng làm tôi hụt hỗng.

Xa nhà vừa làm người ta mạnh mẽ lên và cùng lúc làm người ta yế u đuố i hơn, thì phải? .

Đất nước dịu dàng - Đàn ông quyến rũ

Mong manh dễ vỡ, nhưng tôi lại quyế t định đi du học ở một nơi nổi tiế ng là lạnh và buô `n: Thụy Điển. Tôi khóc vì cô đơn ngay khi máy bay mới transit ở Bangkok. Lúc đó, tôi đâu biế t, tôi sắ p được đế n đấ t nước dịu dàng nhấ t Thế giới và gặp những người xa lạ yêu thương tôi như người nhà!

Lòng tố t như bánh cứng nhân kem...

Ngày đâ `u tiên đặt chân đế ´n Thụy Điển, tôi chênh vênh theo đúng nghĩa đen vì hai cái vali to hơn người. Hâ `u hế ´t các biển hiệu đê `u bă `ng tiế ´ng Thụy Điển và tấ ´t cả mọi người xung quanh với tai nghe iPod xập xình tỏ ra thờ ơ với tôi. Vẻ ngơ ngác của tôi dường như không làm ai động lòng nên tôi không dám mở miệng hỏi đường hay nhờ vả ai xách đô `.

Lâ m bâ m nguyê n rủa những thông tin vê sự tố t bụng của người Bắ c Âu, tôi lễ mễ đánh vật với hai chiế c vali khổng lô .

Bỗng nhiên, một chiế c vali nặng quá, đổ kế nh ra giữa đường ô tô, kéo cả tôi ngã ụp theo. Đúng lúc đó, một chiế c xe bus vùn vụt lao tới. Tôi luố ng cuố ng thực sự, đứng sững lại mà không biế t làm gì.

Rô i từ đâu, một cánh tay xách bổng chiế c vali lên, một vài cánh tay khác vác chiế c vali to hơn và đẩy tôi lên via hè. Chiế c xe bus cũng dừng lại, chờ để n khi tôi lên hẳn via hè mới đi tiế p. Tấ t cả diễn ra quá bấ t ngờ để tôi kịp hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Khi tôi đã hoàn hô`n, định quay lại cảm ơn thì những người xung quanh đã tản ra hê´t, ai quay lại việc người nâ´y. Câu chuyện số´ 1 để tôi nhớ: Người Thụy Điển tố´t bụng theo cách râ´t... khác người.

Một phâ`n văn hóa Thụy Điển là văn hóa xế p hàng, mà phải là xế p hàng với tinh thâ`n thoải mái. Từ lên xe bus cho tới nhà hàng, việc lấ y số xế p hàng hay tự động đứng thành hàng một là chuyện đương nhiên. Thế nhưng, bạn sẽ còn bấ t ngờ hơn vì sự kiên nhẫn của người dân nơi đây. Kiên nhẫn nhấ t có lẽ lại là những bác lái xe bus và những người đi xe bus, những người thường bị coi là thiế u kiên nhẫn ở các nước khác, đặc biệt là Việt Nam. Hặ ng ngày, tôi chứng kiế n một hàng dài người và xe, tấ t cả đề u bình thản đợi một bác lái xe bus giải quyế t việc mua thẻ của một khách nào đó (riêng thành phố tôi ở, hành khách đi xe bus nạp thẻ xe bus ngay trên xe và phải trả bặ ng thẻ tín dụng hoặc... tin nhặ n điện thoại. Tiề n mặt bị từ chố i vì lý do an ninh). Có hôm vội, tôi cũng bực mình nhưng nhìn xung quanh thấ y mọi người vui vẻ, tự cảm thấ y xấ u hổ quá.

Chính tôi, có là n tôi hỏi đường, bác xe bus còn đứng lên khỏi ghế, xuố ng đường chỉ trỏ, rô i hỏi đường cho tôi, trong khi, hàng dài người đứng sau cứ thế đợi, không ai phàn nàn gì.

Một là `n khác, tôi ra bế ´n xe chậm hai phút, nhìn thấ ´y xe bus vừa là `m lũi đi trước được một đoạn, tôi hì hục chạy đuổi theo. Nhưng có chạy nhanh đế ´n thế ´ nào tôi cũng không thể chạy kịp theo xe. Đế ´n bế ´n tiế ´p theo, xe bus dừng hẳn lại, bác tài xe tắ ´t máy, và... chờ tôi hẳn ba phút cho đế ´n khi tôi chạy đế ´n, vào ngô `i yên trong xe, thì xe mới lục tục chuyển bánh. Thế ´ là mỗi sáng, cô gái nhỏ bé một mình ở thành phố ´ lạ như tôi không hệ ` có cảm giác bị bỏ rơi bởi đế ´n một bác xe bus không quen cũng đợi tôi, ở bế ´n tiế ´p theo...

Thành phố tôi ở là thành phố loại trung, lớn thứ 7 ở Thụy Điển. So với Hà Nội, thành phố này có thể coi là vă ng người và còn vă ng hơn khi trời lạnh, mọi người đề u rảo bước trở về nhà sau giờ làm, tìm cho mình một chỗ ấ m áp. Trên phố , trông ai cũng như đang bận rộn. Thế nhưng, bạn sẽ như tôi, không khỏi bấ t ngờ khi mở lời nhờ vả hay hỏi han ai đó, bởi không chỉ một người mà rấ t nhiề u người sẽ

xúm vào giúp đỡ, bàn luận và cùng nhau tìm cách giúp bạn. Không ô nào, không vô vập, những người đi qua chưa hiểu chuyện sẽ nhẹ nhàng hỏi: "Tôi có thể giúp gì được không?" hay chỉ đơn giản cười và chờ đợi bạn nói ra vấ n đề của mình. Thậm chí, có những người đang làm gì đó sẽ bỏ tấ t cả lại để giúp bạn cho bă ng được thì thôi.

Có là n tôi hỏi đường một cụ già không giỏi tiế ng Anh, cụ biế t nơi tôi muố n tìm nhưng không biế t làm sao để diễn tả đường đi. Một anh chàng đạp xe đạp qua, đã đi quá chúng tôi một đoạn nhưng như cảm giác được trục trặc, anh quay xe lại phía chúng tôi và đứng nhìn. Khi ông cụ xin lỗi vì không thể giúp tôi, anh mới đề nghị giúp đỡ.

"Người Thụy Điển lạnh lùng như thời tiế t!" Một người bạn châu Phi, vố n rấ t nô ng nhiệt, "phê bình" người Thụy Điển.

"Họ quá nhát thôi," thâ y giáo của tôi (không phải người Thụy Điển nhưng số ng ở đây từ nhỏ) đã giải thích, "tuy nhiên, bạn chỉ câ n cởi mở trước, họ sẽ giúp bạn hế t mình. Bạn sẽ không còn thấ y giới hạn của lòng tố t bởi vì họ quá tố t."

Còn với tôi, lòng tố t ở đây là những món quà bấ t ngờ mà tôi được nhận mỗi ngày. Người Thụy Điển với tôi như những chiế c bánh số cô la tròn (chokladboll) họ mời tôi trong fika (bữa trà thân mật): vỏ bánh cứng chả có gì báo hiệu trước về lớp kem đẻo ngọt bên trong.

Lòng nhân ái được quy định trong... luật

Nói không quá lời, với tôi, luật của Thụy Điển có nhiê `u phâ `n ngọt ngào như một tâ ´m thiệp.

Ở đây, nế u bạn bỏ đói hay đánh vật nuôi (chú cún hay mèo), bạn sẽ bị phạt tiế n hoặc ngô i tù. Trên các tờ khai hành chính, ô giới tính sẽ bao gô m đô ng tính và lưỡng tính; phâ n khai tình trạng hôn

nhân có cả single mother/ father (bố, mẹ đơn thân) hay hôn nhân đô ng giới. Tháng 11 năm 2007, chính phủ Thụy Điển cho ra mấ t kế hoạch hành động chố ng bạo hành gia đình và bạo hành trong quan hệ đô ng giới. Kế hoạch gố m 56 giải pháp và chính phủ chi gâ n 80 triệu euro trong vòng bố n năm để thực hiện kế hoạch này.

Tháng 10 hàng năm, chính phủ chọn chủ đề là "Rosa Oktober", tháng 10 hồ ng, để ủng hộ những bệnh nhân ung thư vú. Trên đường, bạn sẽ gặp rấ t nhiề u người, kể cả đàn ông đeo dải ruy băng hồ ng để hưởng ứng phong trào này.

Ngày đâ `u tiên vào trường đại học, tôi cũng được yêu câ `u học nội quy như khi tôi đi học phổ thông ở Việt Nam. Nhưng điệ `u làm tôi bấ ´t ngờ là hâ `u hế ´t nội dung của nội quy đề `u đề `cập để ´n vấ ´n đề `tôn trọng. "Chúng tôi yêu câ `u, thậm chí bắ ´t buộc bạn tôn trọng sự khác biệt và quyề `n tự do của tấ ´t cả mọi người ở đây. Phân biệt chủng tộc, phân biệt giới, kể cả kỳ thị người đô `ng tính cũng là vi phạm pháp luật", giáo viên hướng dẫn nhấ ´n mạnh với chúng tôi.

Và bắ t đã `u từ những luật như thế ´, sự quan tâm, chăm sóc được lan ra khắ ´p ngõ ngách của đấ ´t nước giá lạnh này từ những điệ `u nhỏ nhã ´t. Bạn sẽ tìm thấ ´y những chiế ´c ghế ´ nhỏ trong thang máy. Đó là dành cho những người già hay khi bạn quá mệt. Xe bus khi dừng sẽ táp vào via hè để những người già hay người tàn tật dễ dàng đẩy xe lăn và các bà mẹ thì dễ dàng đẩy xe nôi. Trong thư viện, các anh chị thủ thư sẽ không ngô `i một chỗ. Họ đi loanh quanh trong thư viện, hỏi xem liệu có ai câ `n giúp đỡ gì. Còn trong bệnh viện, các bác sỹ sẽ ra tận cửa, sau khi gọi tên bệnh nhân, sẽ đón tay bế ´ em bé hay đỡ người già vào phòng khám.

Tôi chọt nghĩ, trong lúc làm công việc của mình, mỗi người Thụy Điển đề `u đảm đương thêm một nhiệm vụ: quan tâm và chăm sóc người khác.

Quan tâm hơn, hạnh phúc hơn nữa

Ở Thụy Điển rấ t nhiề ù người cao tuổi làm các công việc dịch vụ như dọn dẹp, bán hàng hay tính tiề n trong nhà hàng. Luật pháp và các doanh nghiệp ủng hộ những người già làm các công việc nhẹ nhàng sau khi họ đã về hưu. Từ trường đại học, ngân hàng để n bưu điện, bạn dễ dàng nhận được sự giúp đỡ nhiệt tình của các bác cán bộ đã trên 60 tuổi. Họ cười vui vẻ, nhanh nhẹn, nhiệt tình hơn nhiề ù người trẻ vì lý lẽ rấ t lạc quan: "Tuổi này mà tôi còn được làm việc thì tôi hạnh phúc lắ m rồ ì."

Khi mỗi em bé sinh ra, mẹ và bố em bé được nghỉ tổng cộng 480 ngày ăn lương. Trong tiế ng Thụy Điển có một từ không có từ tương đương trong các ngôn ngữ khác: "vabba", động từ chỉ việc nghỉ ở nhà chăm con ố m mà vẫn có lương. Những nhân viên nam ở Thụy Điển cũng có... "kỳ nghỉ thai sản" như phụ nữ để ở nhà trông con cho vợ đi làm. Kể cả khi người cha không muố n nghỉ, luật cũng quy định anh phải nghỉ ít nhấ t ba tháng để chia sẻ khó khăn với vợ. Chính vì thế, các ông bố Thụy Điển có thời gian gầ n con, thậm chí, họ còn chăm sóc con siêu hơn cả các bà me.

"Men don't have titty, they can still stay at home to raise a kid" (Đàn ông không có ti nhưng họ vẫn có thể ở nhà để nuôi con). Đó là lời bài hát giới thiệu vê `Thụy Điển trong đêm chung kế ´t cuộc thi âm nhạc Eurovision diễn ra ở Malmö, Thụy Điển năm 2013.

Trên đường, hình ảnh một anh chàng đẹp trai và rấ t trẻ nhưng "một nách hai con" là chuyện rấ t phổ biế n. Họ cũng không hê ngâ n ngại khi địu con phía trước, tay đeo túi bim, túi sữa và đi để ngặp bạn bè trong các quán cà phê hay đi xem đá bóng. Dưới con mấ t của một cô nàng, họ dường như quyế n rũ và đáng yêu hơn rấ t nhiệ u.

Năm 2010, tạp chí *Forbes* bình chọn Thụy Điển trong top năm đấ t nước hạnh phúc nhấ t Thế giới, một nghiên cứu gâ n đây vê danh tiế ng các quố c gia đã cho kế t quả: Đấ t nước Thụy Điển là đấ t nước được tôn trọng nhấ t Thế giới. Tấ t cả những điệ u này với người Thụy Điển chỉ là những con số vô nghĩa. Cả đấ t nước dường như vẫn đang bận rộn bàn tính để làm sao quan tâm đế n nhau được nhiệ u hơn và số ng hạnh phúc hơn.

Sáng nay trong hòm thư, tôi nhận được thông báo xe bus sẽ tăng chuyể n và trường học sẽ bắ t đâ u học muộn hơn vì mùa Đông đang tới...

Trong cuố n sổ tay chuyế n đi đó

- Nế u có thể, Giáng sinh nào cũng nên đi chợ Giáng sinh trong bảo tàng ngoài trời Skansen ở Stockholm (đi xe bus 47 từ bế n Karlaplan, line đỏ).
- Các chủ đề `có thể viế t về `Thụy Điển trong tương lai: fika, tình yêu thiên nhiên, bình đẳng giới.



Chuyế n đi Đức được quyế t định chỉ trong vài giờ. Một anh bạn đô ng nghiệp thân thiế t của tôi sang học ở Đức, mang theo nhiê u món đô mẹ tôi gửi. Đáng tiế c, do lịch làm việc quá chặt, anh không thể sang thăm tôi như dự định. Tấ t nhiên, đó chưa phải là một lý do hoàn toàn thuyế t phục.

Tôi nghe thấ y như hàng triệu hạt phiêu lưu trong cơ thể tôi, vố n quen với các chuyế n đi từ trước, nổi dậy biểu tình. Xét cho cùng, khi phụ nữ đã muố n làm gì, họ chỉ câ n kiế m ra cho mình và những người xung quanh một lý do với 1% thuyế t phục là họ sẽ làm.

Tôi có chuyế n phiêu lưu một mình đâ `u tiên. Số 1 vẫn gửi tin nhă n với tôi trên Yahoo! nhưng đã có lúc, khi vô tình máy điện thoại của tôi bắ t được wifi và tự sign in vào Yahoo!, tôi thấ y mình nhấ n sign out...

Berlin, yêu vội vã những sân ga

Tôi mua vé máy bay phút cuố i để n Berlin và ở lại trong ba ngày. Với tôi và Berlin, thế là quá ngặ n ngủi.

Hươu cao cổ dẫn voi, chạy đuổi những đoàn tàu

Tôi luôn tâm niệm người Đức khô khan, máy móc. Berlin - với tôi - cũng không đẹp lãng mạn. Thế nhưng, ở dưới lòng đấ t, những ga tàu lại làm tôi bấ t ngờ vì chút hài hước, tinh nghịch lẫn bay bổng của nước Đức.

Tàu điện ngâ`m ở Berlin bắ t đâ`u được xây dựng từ năm 1902, trước Chiế n tranh Thế giới thứ nhấ t. Chính vì thế, những sân ga ở đây rấ t cổ kính và gắ n bó với từng biế n động của thành phố trong suố t thế kỷ qua. Ở Berlin có tấ t cả 173 ga tàu và ga tàu nào dường như cũng có câu chuyện của riêng mình. Tôi say mê và quyế t định đi gâ n hế t các ga tàu ở Berlin để ngắ m nhìn những bức tường ở sân ga.

Ga Zoologischer Garten (gâ`n vườn bách thú Berlin) có những hình vẽ thú vật. Những con thú được vẽ trong trạng thái sinh động, trông xa như đang đuổi theo những chuyế n tàu.

Ga Osloer Strasse, nơi được lấ y theo tên của thủ đô Oslo của Na Uy, lá cờ Na Uy được xế p nổ i kiêu hãnh, không khỏi làm những người Bắ c Âu chạnh lòng nhớ quê ngay giữa nước Đức. Ga Klosterstraße là viện bảo tàng ngành đường sắ t với những hình vẽ các loại xe lửa cổ. Còn ngay dưới viện bảo tàng Märkisches nổi tiế ng, ga Märkisches Museum cũng là một gallery nhỏ xinh với những bức tranh lập thể ghép từ đá men.

Ga Westhafen lại đặc biệt hiện đại với hình trang trí là... những ma trận chữ cái thú vị. Cảm tưởng, những hành khách khi đợi tàu có thể ngô i nhâm nhi trò chơi chữ trên tường. Ga Bernauer Straße lại làm bạn chăm chú đọc những mẫu truyện tranh khổng lô sơn trên tường.

Sân ga cũng là nơi bạn có thể cập nhật đâ y đủ các thông tin, sự kiện văn hóa của thành phố . Những poster quảng cáo sự kiện văn hóa dán chă ng chịt trên tường, trong các bảng thông báo hay trên thân tàu. Khi đứng đợi tàu, tôi thường dừng chân đọc những biển quảng cáo đó và ghi vào sổ tay những sự kiện văn hóa yêu thích.

Cũng ở đây, nế u may mă n, bạn sẽ gặp một anh nhạc công dạo với cây đàn hay chiế c kèn trên tay. Những nghệ sỹ đường phố chơi say mê trong tiế ng nhạc làm cho những hành khách có lúc nào đó thấ m ước tàu để n muộn để có thể nghe được nhiệ u hơn.

Rô ì tôi võ đoán Berlin là thành phố nhiệ ù graffiti (tranh phun sơn) nhấ t châu Âu và nế u thế thì không nghi ngờ gì nữa, những ga tàu là thiên đường của dân graffiti. Thậm chí, ở ga Rosanthaler, sân ga được tôi chọn đặt tên là sân ga Graffiti vì sân ga này không có các chủ đề như những sân ga khác nhưng lại có những hình vẽ graffiti quá đẹp và kỳ công.

Đứng ở sân ga Berlin quả là khó chán!.

Người chứng kiế n lịch sử Berlin

... là những sân ga

Những ga tàu ở Berlin đủ cũ kỹ để nhắ c tôi nhớ đế n nỗi đau của người Đức. Dưới thời kỳ Đức Quố c Xã, ngày 1/12/1938, từ ga Friedrichstraße, hàng nghìn em bé Do Thái đã được chuyển đi khỏi nước Đức trong chương trình bảo vệ trẻ em khỏi nạn diệt chủng mang tên "Kinder Transport". Vì an toàn tính mạng, các em phải chia tay gia đình đế n một miê n đấ t xa xôi và mang theo lời hứa gặp lại của cha mẹ dù chính họ cũng không biế t họ còn được số ng để gặp lại con mình hay không.

Sau thời kỳ Phát xít, nước Đức lại bị chia làm đôi và giới tuyế n chính là bức tường Berlin că t ngang thành phố . Lại một là n nữa, những sân ga Berlin chứng kiế n nỗi đau biệt ly. Tàu điện ngâ m vẫn chạy nhưng chỉ có những ga ở phía Tây mở cửa vận hành còn những sân ga ở phía Đông thì đóng cửa. Và trong lịch sử Berlin, tên gọi "những sân ga ma" (ghost station) được dùng cho những sân ga Đông Berlin, là biểu tượng gây cho tôi ám ảnh mạnh. Potsdamer Platz, ga tàu tấ p nập gâ n trung tâm mua sắ m sâ m uấ t ngày nay, cũng đã từng là một trong những sân ga ma thời đó. Những sợi xích lớn khóa chặt cửa ga; qua ô sổ tàu, những người đi tàu từ Tây Đức xót xa nhìn sân ga trước vẫn tấ p nập, giờ hoang trố ng đế n ghê người.

Ngày hôm nay, những con tàu đã hiện đại hơn, không còn những sân ga ma và sân ga nào ở Berlin cũng tấ p nập. Thế nhưng, sân ga vẫn là điểm dừng chân của muôn vàn cảm xúc trái ngược. Những chuyế n tàu cứ 5 phút một là n qua sân ga, và chỉ sau có 5 phút đấ y thôi, rấ t nhiê u nỗi niê m đã thay đổi: những nỗi buô n có thể đã trôi qua, niê m vui đang đợi ở sân ga tiế p theo và những nụ hôn ngọt nồ ng đã gửi lại ở sân ga trước.

Bảy giờ sáng, những hành khách vội vã đi gâ n như chạy, tiế ng loa thông báo âm vang... Một ngày mới bắ t đâ u từ những sân ga Berlin.

Trong cuố n sổ tay chuyế n đi đó...

• Bởi cuộc số ng không dài và luôn chảy trôi, nó sẽ tạo ra những đoàn tụ hay chia ly nế u nó cảm thấ y câ `n thiế t.



Tháng 11 năm 2010, tôi có chuyế n đi học trao đổi ở Đại học Helsinki, Phâ n Lan. Chúng tôi bắ t chuyế n tàu biển đêm tên là Cô bé Lọ Lem (Cinderella) đi từ Stockholm đế n Helsinki.

"Chloé hay Gucci?" Tôi đưa cổ tay mình lại gâ `n Alex. Tôi nhờ Alex giúp chọn mùi nước hoa mới trong khu miễn thuế trên tàu.

"Phụ nữ thật kỳ lạ! Họ sexy đầu nhờ nước hoa," Alex ghé hôn cổ tay tôi và thì thâ `m.

Alex là anh bạn học lăng nhăng nhưng là người đàn ông hiểu phụ nữ nhấ 't mà tôi biế 't.

Helsinki bước ra rạng rỡ

Nế u là một cô nàng, Helsinki ắ t hẳn không thơm nức hương nước hoa Chanel như Paris, chả đỏm dáng trong chiế c váy lưng trầ n như Milan. Thế nào nhỏ... trên màu trắ ng ngút ngàn của tuyế t, tôi thấ y gương mặt Helsinki rạng rỡ... như những thước vải Marimekko

Chiế c váy của hai thế hệ

"Có gì xem ở Helsinki?" Tôi hỏi Johanna.

"Marimekko!"

Johanna Junttila, một cô bạn Phâ `n Lan 20 tuổi, rút ra trong túi một chiế c ví nhỏ, có hoa văn rấ t đẹp và màu sắ c. "Tấ t cả các cô gái Phâ `n Lan đề `u có ít nhấ t một chiế c ví Marimekko. Và Marimekko là đặc sản của Phâ `n Lan", Johanna nói như reo.

Marimekko là tên một nhãn hiệu thời trang, đô `nội thấ t và phụ kiện lớn của Phâ `n Lan. Marimekko được thành lập từ năm 1951. Từ "Mari" là một cách chơi chữ từ tên của người sáng lập hãng là bà Armi Ratia và từ "mekko" trong tiế ng Phâ `n Lan có nghĩa là chiế c váy. Marimekko có nghĩa là "chiế c váy của Mari hay Armi". Thế nhưng, qua hơn nửa thế kỷ, những chiế c váy, chiế c ví có họa tiế t hoa rực rỡ đã trở thành chiế c váy chung của rấ t nhiề `u thế hệ những cô gái Phâ `n Lan.

Anu Kerttula, một cô bạn Phâ`n Lan khác của tôi kể, khi còn trẻ, mẹ cô cũng mê những chiế c túi Marimekko y như cô bây giờ. Nhưng thời â´y khó khăn. Thế là mỗi khi chiế c túi Marimekko bị rách hay bạc màu, bà lại tháo phâ`n quai và khóa sắ t Marimekko ra và may một chiế c túi mới từ vải Marimekko.

Trước buổi dạ tiệc đâ`u tiên khi 18 tuổi, Johanna đang không biế t làm sao để chọn cho mình một chiế c váy thật đẹp. Vô tình thế nào, cô ấ y tìm được ngay chiế c váy Marimekko màu vàng của mẹ trong nhà kho.

"Thật không thể tin nổi, mình mặc vừa in và rấ t đẹp. Mẹ mình đã khóc khi nhìn thấ y mình mặc chiế c váy đó và trang điểm lộng lẫy", Johanna kể.

Đó là chiế c váy Marimekko mẹ Johanna mua từ năm 1968.

Thời trang thay đổi hã ng ngày, các cô gái Phâ n Lan vẫn đang vận những bộ trang phục phong cách nhấ t, cá tính nhấ t nhưng không

hiểu sao những món đô` Marimekko vẫn được các cô kế´t hợp rấ´t ngọt với các trang phục khác.

Tấ m hộ chiế u hình hoa poppy

Marimekko trở thành biểu tượng của Phâ `n Lan đi khắ ´p Thế ´ giới. Năm 1960, phu nhân tổng thố ´ng Mỹ, Jackie Kennedy đã mua tận tám chiế ´c váy Marimekko và mặc nhiê `u lâ `n trong đợt tranh cử của chô `ng. Hơn một lâ `n, hoa văn Marimekko xuấ ´t hiện cùng nhân vật Carrie Bradshaw hay trên những khăn trải bàn trong các căn hộ của bố ´n cô nàng Sex and the City.

Năm nào cũng thế , cứ gâ `n Giáng sinh, báo chí Phâ `n Lan lại đưa tin về `tình hình kinh doanh của các cửa hàng Marimekko trên cả nước, phâ `n nào nói lên tình trạng kinh tế và sự chuẩn bị của người dân Phâ `n Lan cho dịp lễ quan trọng này. Năm nay, mới đâ `u tháng 11, tôi đã đọc thấ ´y tờ *Helsinki Times* có tin về `chiế ´n dịch Giáng sinh và không khí trong cửa hàng Marimekko. Chỉ trong thủ đô, rấ ´t nhiê `u các cửa hàng Marimekko đã tấ ´p nập khách. Vậy mà cả đấ ´t nước, không biế ´t có bao nhiều cửa hàng như thế ´.

Hoa văn Marimekko được sơn lên hai chiế c máy bay của hãng hàng không Finnair. Một chiế c được cho ra mã t tháng 10 năm 2012 với họa tiế t hoa anh túc Unikko. Còn tháng 4 năm 2013, một chiế c máy bay Airbus 330 nữa được sơn họa tiế t hàng cây rừng Metsänväki để bay tới 13 địa điểm ở châu Á và New York.

Một trong những niê m tin của người Phâ n Lan gửi gắ m trong Marimekko là: Tấ t cả mọi người đề u phải được đố i xử công bă ng và tôn trọng như nhau. Chính vì thế , người sáng lập ra nhãn hiệu thời trang này đặt mục tiêu bấ t kỳ người phụ nữ nào cũng sẽ có cơ hội vận một chiế c váy hay chiế c túi Marimekko đẹp nhấ t. Trước công chúng, Armi, người sáng lập Marimekko đã từng tuyên bố mình là "người ăn mặc xấ u xí nhấ t Helsinki". Điể u này đương nhiên không

đúng nhưng bà muố nám chỉ - dù là chủ tịch của Marimekko - thì vẫn là một người bình thường, yêu thích và vận đố Marimekko như một người Phâ n Lan điển hình.

Còn đúng như những người bạn của tôi kể, đi đế n đâu, tôi cũng thấ y bấ t kỳ người phụ nữ Phâ n Lan nào cũng có một món đô Marimekko, dù chỉ là một chiế c ví nhỏ. Mấ y cô nàng shopaholic (nghiện mua sắ m) tôi gặp ở một quán bar còn mở túi, khoe với tôi đủ bộ ví từ to để n bé đeo mác Marimekko được sử dụng với các chức năng khác nhau. Ở trường đại học Helsinki nơi tôi học còn có một giáo sư chỉ mặc toàn những chiế c áo sơ mi nam sọc đủ màu sắ c mang tên Jokapoika truyề n thố ng của Marimekko.

Sau nhiê `u năm, người Phâ `n Lan vẫn gọi Marimekko là thiế t kế (Fin design) chứ không phải thời trang (fashion). Và thời trang thì thay đổi nhưng những thiế t kế có giá trị thì tô `n tại mãi mãi, đủ lâu để trở thành biểu tượng của một quố c gia.

Những cô nàng Mari

Armi Ratia, người sáng lập Marimekko không chỉ coi Marimekko là một công ty mà là một hệ tư tưởng mà cả đời bà theo đuổi để phát triển. "Marimekko tìm kiế m cách giải quyế t cho các vấ n đề của con người, phản ánh mâu thuẫn không có điểm dừng trong tâm hô n và suy nghĩ của con người", Armi giải thích. Đặc biệt quan trọng trong "Học thuyế t Marimekko" là một thế hệ những "cô gái Mari" (Mari girl, marityttö), những người độc lập, thông minh, lạc quan không khác nào sắ c màu và hoa văn của Marimekko.

Các cô nàng Mari còn được miêu tả như những người phụ nữ hiện đại, hài hước và rấ t yêu nghệ thuật. Cô ấ y thích tìm hiểu văn hóa, độc lập nhưng yêu thích chăm sóc gia đình. Cô ấ y thành thị nhưng lại gâ n gũi và yêu thích thiên nhiên. *Anna*, một tạp chí dành cho phụ nữ

của Phâ n Lan, đã bắ t đâ u giới thiệu cụm từ "cô gái Mari" và khái niệm của nó từ số tháng 4 năm 1965.

Khi Thế giới còn chưa bàn nhiệ `u về `bình đẳng giới, hay nữ quyề `n, "cô nàng Mari" đã xuấ t hiện ở Phâ `n Lan bă `ng hình ảnh những cô gái sexy, tự tin và thú vị. Cô gái Mari không câ `n phải đẹp ngay từ khi sinh ra nhưng mãi vui tươi nên không bị tuổi tác đánh gục. Hoa văn Marimekko luôn tươi sáng, sinh động như những cô nàng Mari không bao giờ cảm thấ y chán cuộc số ng quanh mình. Chính vì thế ´, không lạ mà Marimekko tranh chân bên cạnh những thương hiệu xa xỉ hàng đâ `u Thế ´ giới để có mặt trong Sex and the City.

Tôi cũng vô tình thấ y tấ t cả những cô gái với chiế c túi Marimekko tôi gặp và nói chuyện ở Phâ n Lan đề u như thế: vui vẻ, nhiệt huyế t và thú vị để n nỗi dù đã nửa đêm, không ai trong số chúng tôi muố n nói lời tạm biệt và rời quán bar.

Rời Phâ`n Lan, tôi cũng mua cho mình một chiế c ví Marimekko nhỏ xíu. Chị bán hàng hỏi tôi có muố n bọc nó lại như một món quà Giáng sinh. Tôi gật đâ`u.

Trong cái thiế p đính kèm, tôi đề : *Helsinki tặng tôi, một cô* gái Mari!

Trong cuố n sổ tay chuyế n đi đó...

- Công thức chế biế n món soup cá hô `i kiểu Phâ `n Lan (lohikeitto) ngon tuyệt ăn ở pháo đài Suomenlinna.
 - + Chuẩn bị cho 4 suấ t: .
 - 500 600g cá hô `i fillet
 - ½ lít nước 1 kg khoai tây

- 2 củ hành tây
- 2 dl kem (vispgrädde hay matgrädde?)
- 1 2 thìa cà phê muố i
- 10 hạt tiêu đen hoặc trắ ng
- 3 thìa cà phê thìa là
- 50 gram boʻlat
- + Cách làm: .
- Gọt vỏ và că t hạt lựu khoai tây. Bổ hành tây làm bố n.
- Đun sôi khoai tây, hành tây cùng muố i, tiêu trong nước. Hâ m nhỏ lửa trong vòng khoảng 15 phút.
 - Că t cá hô ì thành 5 6 lát. Bỏ kem và thì là vào nô ì.
 - Bỏ cá hô ìi vào cuố i cùng và đun thêm 5 phút nữa.
 - Bỏ bơ vào rô `i cuô ´i cùng trang trí bă `ng chút thìa là ở trên.
- Viện bảo tàng giày ở Tempere: Museum Centre Vapriikki, Alaverstaanraitti 5
 - 33101 Tampere
- Có những lúc, bạn không câ `n một chàng trai nào cả để bạn tự biế ´t ră `ng bạn thật tuyệt vời!



Số 2 có mái tóc bạch kim, mắ t xanh. Số 2 là một trong những sinh viên nổi bật nhấ t khoa Báo và thích nhiế p ảnh. Tôi và hơn một cô sinh viên khác trộm liế c nhìn Số 2 trong giảng đường. Nhanh chóng, gạt sang một bên các tín hiệu xung quanh, Số 2 ngã lòng trước một cô bạn của tôi: xinh đẹp, tóc vàng, nói chuyện thú vị và chịu chơi. Hô ì ấ y, tự nhiên, một nỗi tự ti trẻ tuổi trỗi dậy trong tôi: ."Tôi có quá bình thường?"

À, hình như tôi chưa kể, tôi gặp Số 2 ở Oslo.

Oslo - Niềm kiêu hãnh của cô nàng bình thường

Na Uy lạnh hơn cả Phâ`n Lan, đấ t đỏ hơn cả Thụy Điển. Văn hóa Na Uy bị chìm lẫn trong bức tranh văn hóa Bắ c Âu. Thế nhưng, cô gái bình thường â y vẫn mang trong mình hơn một niê m kiêu hãnh, để níu giữ trái tim những ai đủ kiên nhẫn hẹn hò với cô nàng không nổi bật.

Thiệt thời nhấ t Scandinavia

Trên bán đảo Scandinavia, Oslo không phải là cái tên nổi bật. Câu hỏi bạn thường gặp là: Có gì đặc biệt không? Có gì khác Thụy Điển không? Ban đâ`u, khi chưa đê´n Oslo, trước những câu hỏi như thế´, tôi chỉ biế´t lắ´c đâ`u.

Đã thế, người dân Bắ c Âu còn tin ră ng Na Uy là vùng đấ t thiệt thời nhấ t của Bắ c Âu. Có chuyện kể ră ng, khi những mảnh thiên thạch từ mặt trời rơi xuố ng, những phâ n mê m mại, bă ng phẳng nhấ t được ban cho Đan Mạch, Thụy Điển, còn những phâ n rắ n chắ c, khó nhã n nhấ t đề u rơi trúng Na Uy. Chính vì thế địa hình Na Uy đô i núi cheo leo, khúc khuỷu; thậm chí, ngay giữa trung tâm

thủ đô Oslo, khuôn viên trường đại học Oslo cũng lên xuố ng không bă ng phẳng.

Mùa Đông Na Uy cũng dài hơn mùa Đông ở Thụy Điển. Na Uy thực sự chỉ được hưởng hai tháng Hè trọn vẹn (từ giữa tháng 6 đế n giữa tháng 8) khi có mặt trời tưng bừng và những đêm trắ ng huyê n thoại. Còn lại, bâ u trời u ám và tố i rấ t nhanh, có khi từ ba giờ rưỡi chiê u. Chính vì thế, những khu rừng bao lấ y Oslo vừa âm u, vừa ẩm thấ p đã từng là nỗi khiế p sợ và thấ t vọng lớn của cư dân nơi đây trong nhiệ u thế kỷ trước.

Oslo cũng bị lu mò giữa những thủ đô châu Âu khác. Năm 1536, Na Uy bị biế n thành một tỉnh của Đan Mạch. Oslo bị đổi tên thành Kristiania, theo tên vua Đan Mạch, Christian IV. Mãi đế n năm 1925, Oslo mới lấ y lại được tên cũ. Ba thế kỷ với rấ t nhiề u sự kiện gắ n liề n với thành phố mang tên Kristiania, ít ai biế t, Oslo là thủ đô lâu đời nhấ t của khu vực Scandinavia, đã có tới hơn 1000 năm tuổi.

Trân trọng những thiệt thời

Hẳn thế !.

Trên những triê `n núi, người dân Oslo dựng những ngôi nhà gỗ xinh xă ´n, sơn màu tươi vui. Dưới đô `ng bă `ng (dù vẫn chả được bă `ng phẳng cho lǎ ´m), những ngôi nhà uô ´n lượn theo những khiế ´m khuyế ´t của bê `mặt. Những bậc thang, đường dố ´c duyên dáng tạo nên những đường cong quyế ´n rũ trong thành phố ´; con đường trung tâm Karl Johans Gate trượt duyên dáng từ đỉnh đô `i nơi có cung điện Hoàng gia xuố ´ng bế ´n cảng; nhà hát Opera có kiế ´n trúc lạ kỳ với những mảng tường kim loại như những nhát că ´t sắ ´c lẹm, că ´t đứt những dạt dào đâ `y đe dọa của sóng biển đại dương tới đâ ´t liê `n. Từ mục tiêu ban đâ `u là khắ ´c phục địa hình không hoàn thiện, kiế ´n trúc của Oslo đạt tới trình độ xuấ ´t sắ ´c về `cả kỹ thuật

lẫn vẻ đẹp. Nhiê `u công trình được đưa vào các giáo trình đào tạo kiế ´n trúc trên toàn Thế ´ giới.

Đố i mặt với những khu rừng âm u, người dân địa phương tạo ra những người lùn Troll, những nhân vật tưởng tượng trong dân gian. Người dân tin ră `ng các Troll với mái tóc bù xù, tinh nghịch nhưng hiệ `n lành, hay giúp đỡ con người. Mỗi lâ `n đi vào rừng, người dân Na Uy mang theo Đức tin về `Troll để có được can đảm, sự vỗ về `và an ủi. Các sáng tạo từ chuyện kể đế ´n hình ảnh về `Troll ngày càng phong phú đế ´n nỗi Troll trở thành văn hóa và biểu tượng của riêng Na Uy mà các nước Bắ ´c Âu khác không có. Thế ´ là Na Uy tìm được nét riêng văn hóa của mình từ chính nỗi khiế ´p sợ rừng già.

Trái tim Vigeland â´m áp

Tôi cứ thể bị Oslo quyế n rũ. Tôi bước gâ n hơn, rô i vào sâu trong Oslo để chạm được vào trái tim â m áp của vùng đấ t giá băng, để thấ y được viên ngọc quý mà cô nàng trông có vẻ bình thường â y đang sở hữu.

Công viên Vigeland có thể coi là trái tim của Oslo. Nă m ngay ở trung tâm thành phố , công viên là công trình sáng tạo cuộc đời của nhà điêu khắ c vĩ đại người Na Uy, Gustav Vigeland. Trên khu vực rộng 320.000 m², người nghệ sỹ kể câu chuyện về các mố i quan hệ trong cuộc số ng: về tình mẫu tử, phụ tử, tình yêu nam nữ, tình dục, tình bạn, những ghen tuông, khổ đau và hạnh phúc trên 212 bức tượng đô ng và đá granite. Mỗi bức tượng tách riêng đã tràn ngập cảm xúc huố ng hồ lại được quâ n tụ, đan xen, cùng kể nên câu chuyện của con người. Dưới các bức tượng, bạn sẽ không thấ y một lời chú thích hay thông tin gì. Gustav Vigeland nói, ông muố n mỗi người đế n đây, ngắ m nhìn các bức tượng và tự có suy nghĩ của riêng mình.

Từ cửa bước vào, 58 bức tượng đặt dọc trên câ`u kể cho tôi vê` những gặ´n bó tuyệt vời mà cha mẹ dành cho con cái. Tình cảm gia

đình được thể hiện không chỉ qua những cái ôm, hay nụ hôn mà còn được thể hiện khi người cha chỉ cho đứa con nhỏ nhìn vê phía trước, khi người cha cúi đâ u nghe đứa con nhỏ thì thâ m, hay khi người chị nâng đỡ cô em đang buô n bã. Vượt lên trên những định nghĩa quen thuộc, tình yêu được Vigeland định nghĩa là niê m hy vọng, sự lǎ nghe, sự chỏ che và chỗ dựa.

Phía cuố i câ `u, ở nơi khiêm tố n nhấ t lại là bức tượng nổi tiế ng nhấ t của Vigeland: Sinnataggen, hay còn được biế t đế n với tên: Chú bé giận dữ. Giữa không gian thanh bình, tràn ngập yêu thương của các bức tượng xung quanh, Sinnataggen tưởng như lạc lõng để n khó hiểu. Thế nhưng, người dân địa phương giải thích ră `ng chú bé giận dữ vì chú ghen, giận khi thấ y những bạn bè khác có cha mẹ chăm sóc, còn chú bé chỉ đứng một mình. Bên cạnh 57 bức tượng về tình yêu, một bức mang lòng hờn ghen. "Dường như bản chấ t của tình yêu cũng như thế , một chút hờn ghen khó bỏ nhưng những người biế t yêu vẫn cố gặ ng giấ u kín trong lòng, như cách Vigeland giấ u bức tượng Sinnataggen sau những hàng tượng khác", tôi bước đi tiế p với những vẫn vơ của mình.

Khu trung tâm của Vigeland là quâ n thể tượng đôi và cột tượng lớn cao 14,12m gô m 121 tạo hình. Trong khi các tượng đôi xung quanh thể hiện sự giao cảm vê tinh thâ n (tựa lưng, chạm đâ u, cùng hướng vê một phía) thì cột tượng lại thể hiện sự giao cảm vê thể xác khi các tạo hình người cuố n lấ y nhau và cuố n lấ y thân cột. Các tạo hình uố n lượn uyển chuyển đế n mê dại, rô i cứ thế dẫn dắ t tâ m nhìn của người chiêm ngưỡng chạm tận trời xanh như thể cuộc vui và đam mê kéo dài bấ t tận. Không ít người dân Na Uy còn gọi công viên Vigeland là công viên sexy cũng vì chiế c cột này. Thế nhưng, thú vị hơn nữa khi một người bạn Na Uy của tôi kể vê phát hiện của anh: Dù là cột tượng gọi vê tình dục nhưng thực sự 121 tạo hình người, không một tạo hình nào đang làm tình hay có những va chạm thực sự. Từ phát hiện đó, tôi đứng một mình trong suy tưởng vê tình dục cảm

giác, khi bữa tiệc yêu đã vượt qua những tiế p xúc cơ học để thăng hoa trong cảm xúc và tâm hô n. Chỉ suy tưởng đó thôi cũng làm tôi say mê không rời được Vigeland dù bóng tố i lúc đó đã bao trùm cả công viên và dường như những bức tượng cũng thu mình vào không gian riêng của chúng.

Công viên Vigeland giờ đây không còn là xưởng sáng tạo của Gustav Vigeland. Ông đã qua đời năm 1943 khi trăm ngàn ý tưởng còn dang dở. Thậm chí Vigeland còn có hẳn một bức tượng người cha lúng túng bế cùng một lúc nhiề u đứa con để thể hiện hàng trăm ý tưởng đang dă n vặt người nghệ sỹ. Ngày nay công viên này được mở cửa miễn phí cho công chúng cả ngày lẫn đêm và vẫn như Vigeland khi còn số ng mong muố n: không có dòng chú thích, lý giải nào được đề bên mỗi bức tượng. Hàng năm, cũng như tôi, hơn một triệu lượt khách đã đế n đây, nghiệ n ngẫm hơn một triệu suy tưởng, kể cả đế n khi đã rời xa Oslo.

Oslo kiêu hãnh

Hình như Oslo muố n chia tay tôi theo cách tự tin nhấ t.

Sau mấ y ngày âm u, ảm đạm, ngày cuố i cùng, tôi chứng kiế n Oslo tỏa sáng. Ánh nă ng chan chứa long lanh trên bế n cảng, trên tuyế t và trên những mạn thuyê n. Cả thành phố như được dát bạc. Trên đường, những người Oslo bận rộn, chân bước nhanh nhưng không ai cúi đâ u. Những gương mặt Bắ c Âu ngắng cao, ánh lên niê m tự hào khó tả.

Oslo kiêu hãnh kể với Thế giới câu chuyện về cô gái bình thường đặc biệt.

• Tại Oslo, tôi tìm lại được một phâ `n gia đình lưu lạc. Bác gái tôi định cư ở Na Uy đã 30 năm. Bác số ´ng cùng một cựu phi công người Na Uy. Dù không có liên quan máu thịt nhưng ông thương tôi như

cháu ruột của ông. Bạn sẽ còn gặp lại gia đình Oslo của tôi. Họ là lý do tôi trở lại Oslo nhiê `u lâ `n sau đó và có các bài viế ´t khác vê `Oslo.

• Số 2 - sau đó - đi xuyên châu Phi và Thổ Nhĩ Kỳ, mang về những bộ ảnh xuấ t sắ c và xuấ t bản một tạp chí riêng. Số 2 vẫn luôn đáng ngưỡng mộ.

"Cậu đã rấ t thích anh â y, đúng không?" Gokcen Tuncer, cô bạn thân người Thổ Nhĩ Kỳ, ôm tôi khi thấ y tôi đứng tâ n ngâ n trước bộ ảnh của Số 2.

Trong cuộc số ng, chúng ta luôn câ n một hay nhiê u người đàn ông để ngưỡng mộ dù chúng ta không bao giờ có được họ.



Tôi - và những cô gái khác - thực ra chả có ai bình thường.

"Em rấ t đặc biệt," Số 3 nói.

Lỡ hen Paris

"Nế u bạn may mắ n số ng ở Paris khi còn trẻ thì sau đó, dù bạn đế n đâu, cảm hứng Paris sẽ mãi theo chân bạn."

(Ernest Hemingway)

Paris không quá xa xôi: khoảng 10 giờ bay, năm múi giờ với Hà Nội nhưng không hiểu sao cứ tô`n tại một cách trăn trở trong giấ c mơ của các cô gái trẻ, trong đó có tôi.

Nợ Paris một hẹn hò

L'espace, Hà Nội, 2008. Ngày ấ y, tôi bỗng dưng quyế t đi học tiế ng Pháp và dù bản thân có mơ ước để n học ở Paris, tôi cũng không chấ c mình thực hiện được. Hình vẽ tương lai của tôi mơ hồ , với đủ kế hoạch bô ng bột và suy nghĩ non dại. Số 3 thì khác. Kém tôi hai tuổi nhưng anh có kế hoạch tương lai rõ ràng: một học bổng bố n năm ở Pháp, chuyế n bay cách đó sáu tháng và để n lớp học này để chuẩn bị cho chuyế n lên đường.

Tôi với Số 3 cảm nă ng.

Mười chín tuổi, người con trai ấ y có đôi mặ t thông minh đủ làm sáng bừng lớp học, đủ gây cảm hứng cho ông thấ y người Pháp khó tính và đủ làm cho tôi, một cô gái 21 tuổi luôn tự tin về trí thông minh phải lùi bước. Thế nhưng cũng trong đôi mặ tấ y, một chút tự ti vẫn tô n tại khi nhìn thẳng vào mặ t tôi. Nó lẫn trố n như thể tự nhận ra nó lạc lõng biế t bao bên nụ cười và khuôn mặt tuổi 19 ấ y.

Số 3 gọi tôi là "chị", nhưng thường nói rấ t khẽ khi gọi tên tôi. Anh, đôi lâ n, hỏi tôi vê dự định tương lai. Tôi lơ đãng và mơ vê một Paris rấ t xa xôi trong cuố n giáo trình Festival bóng loáng.

Chúng tôi không nói chuyện với nhau nhiệ `u. Lớp học chỉ dành cho những ánh nhìn rấ t vội, những cử chỉ quan tâm ngại ngùng và những câu tiế ng Pháp trong giờ luyện nói. Nhưng tấ t cả không qua khỏi đôi mắ t tinh tường của ông thấ `y người Pháp. Ngày thi vấ n đáp giữa kỳ, ông bắ t tôi đặt câu bắ `ng tiế ng Pháp: "Số 3 là bạn trai tôi".

Cú cảm nă ng chỉ đủ nuôi cảm xúc của tôi trong mấ y tuầ n, vài trang nhật ký và những câu chuyện với cô bạn thân. Tiế ng Pháp cũng không dành cho những người dù yêu nhưng không hế t lòng theo đuổi. Hế t kỳ, tôi bỏ học tiế ng Pháp và giấ c mơ học ở Paris. Số 3 theo tiế p chương trình cho để n ngày bay đi Pháp. Thậm chí, chúng tôi cũng chưa từng gặp lại nhau ở Paris.

Người để n muộn hai năm

Paris, **2011**. Tôi đã ùa mình vào châu Âu, muộn hơn Số 3 hai năm. Sắ p xế p cuộc số ng mới tại Thụy Điển, tôi không thể nguôi niề m mơ ước Paris. Những ngày cuố i tháng Ba, dẹp hế t công việc: Tôi đi Paris.

Trong khi ở phía Bắ´c, mùa Xuân vẫn là niê m khao khát và chờ đợi thì Paris đã bừng nắ´ng â´m áp. Hoa thủy tiên vàng rộm, những bông tulip hô ng tía và những chòm cây tỏa một sắ´c xanh lạc quan lên khắ´p công viên Luxembourg. Nắ´ng như một món phụ kiện Hermès ánh vàng mà cô nàng Paris sành điệu trang hoàng lên chiế´c đâ m Dior New Look thanh lịch của mình. Mùa Xuân đã tới Paris thật rô i!.

Đã một là n lỡ hẹn với Paris, tôi quyế t định cho mình một lịch trình lười biế ng nhấ t. Bỏ qua các lịch trình quen thuộc, tôi đi kiế m tìm Paris của riêng tôi, thỏa mãn những gì tôi đã tưởng tượng, mơ ước và chiế m gọn Paris cho riêng mình.

Tôi dành trọn một ngày với Louvre, một trong những viện bảo tàng vĩ đại nhấ t Thế giới. Không vội vàng đi gặp quí bà Mona Lisa, tôi thơ thẩn tìm những người phụ nữ nhỏ bé khác đứng bên bà, khiêm nhường hơn nhưng không vì thế mà kém sắ c. Louvre có bố n tầ ng, bắ t đầ u tính từ tầ ng -1, với ba khố i nhà mang tên Sally, Richelieu và Denon, xế p theo hình chữ U. Các khu trưng bày phân loại theo phong cách, xuấ t xứ, và niên đại. Louvre lớn đế n nỗi bạn chắ c chặ n sẽ lạc trong lầ n đầ u tiên nế u không đi theo bản đồ và dù có để n nhiê u lầ n, bạn vẫn không xem đủ được hế t các khu trưng bày. Có những khu, nội dung trưng bày được thay đổi liên tục. Thế là đủ đảm bảo dù là người Paris cũng không dám nói tài ră ng mình thuộc Louvre như lòng bàn tay. Nghe theo lời khuyên của một người bạn bản

xứ, tôi quyế t định để n Louvre vào thứ Hai, ngày mà bảo tàng vă ng nhấ t.

Trong tòa tháp kính â'y, tôi tìm thâ'y những mảnh ghép của người phụ nữ trong các bức điều khắ c. Tôi tìm thấ y bức tượng nữ thâ n chiế n tranh Athena đang vươn tay lấ y mũi tên đâ y kiêu hãnh trong dãy hành lang nghệ thuật Ý dài ngút, rô i lại xiêu lòng trước ánh mấ t và dáng nă m la loi, thư thái của nữ thâ n sắ c đẹp Aphrodite trong vườn tượng Cour Marly. Đi thơ thần một lúc với những câu hỏi tình yêu, tôi vô tình lai cham mặt Venus nhưng giờ đơn độc, buô n bã trong thân hình không toàn ven, tượng thâ n vệ nữ Venus thành Milo, rô i lai xót xa cho bức tương nữ thâ n chiế n thấ ng Victory không đâ`u, không tay nhưng đôi cánh vẫn giương cao kiên cường. Lòng can đảm của Athena, niê m khao khát của Aphrodite, nỗi cô độc của Venus de Milo và sự hy sinh của Victory... các bức tượng được đặt rải rác trên bố n tâ ng của viện bảo tàng, như những mảnh võ từ hiện thân của người phụ nữ hoàn hảo. Đứng trước họ, cô gái nhỏ như tôi không thấ y run sợ, mà ngược lại, tự nhiên cảm giác được bao bọc, động viên.

Ngày thứ hai, tôi chọn Montmartre là điểm đế n cho mình. Người bạn đô ng hành của tôi mang tên Amélia Poulain.

Dù không hiểu hế t lời thoại tiế ng Pháp, nhưng tôi mê mắn những thông điệp trong đôi mã t trong sáng và ngộ nghĩnh của cô nàng lười lớn, nhút nhát trong bộ phim *Le fabuleux destin d'Amélie Poulain (Cuộc đời tuyệt vời của Amélia Poulain)*. Amélia đã từng không biế t yêu - một tình yêu nam nữ đơn thuâ n, không biế t lớn - như cách một cô gái tuổi 20 phải làm thế . Một ngày, khi một việc làm tố t của cô mang lại hạnh phúc cho một người xa lạ, Amélia quyế t định sẽ làm người mang hạnh phúc cho người khác. Cô giúp người họa sỹ già bị bệnh xương thủy tinh nhìn cuộc số ng rộng hơn khung cửa sổ của ông, giúp người vợ bị phản bội tìm lại niề m tin vào người chồ ng

đã khuấ t, giúp cha cô tìm lại niề m vui trong cuộc số ng và trả thù cho cậu bé bán rau bị bắ t nạt.

Cô đã làm rấ t tố t, trừ chuyện của chính mình. Cô gái nhút nhát, bước từng bước e sợ để kiế m tìm tình yêu của mình với anh chàng thích sưu tâ m những bức ảnh vứt đi ở máy chụp ảnh công cộng. Khu đô i Montmartre mà tôi để n là nơi Amélia trong phim dự định tạo cho mình và chàng một cuộc hẹn trong mơ rô i lại bỏ lỡ vì không đủ can đảm.

Montmartre quyế n rũ nhấ t là những dãy hàng quán nhỏ với những quán cà phê via hè thanh lịch. Những cửa sổ nhỏ có bố n hoa như những viên kẹo xinh xă n người thợ bánh khéo léo đặt trên chiế c bánh kem Montmartre uố n lượn. Ở góc này góc kia, những người nghệ sỹ đường phố đứng hát vang và chơi đàn, những họa sỹ rong ngô i vẽ say mê những đôi tình nhân nă m tay nhau trong kỳ nghỉ trăng mật. Nói Montmartre không có danh lam thă ng cảnh để xem cũng được, mà nói nơi đây mỗi viên gạch là một kỳ quan cũng chả phải nói quá. Bạn chỉ câ n bước đi, cảm Montmartre theo cách của riêng mình, thế là hoàn hảo! .

Bước trên những bậc thang tới nhà thờ Sacré Coeur, thơ thẩn trên dãy hành lang dài uố n lượn, tôi tưởng tượng mình như Amélia khi vẽ những đường mũi tên chỉ dẫn cho Nino, anh chàng cô yêu, để n chỗ cô trố n trên đô i Montmartre rô i lại sợ hãi rời bỏ chỗ trố n khi chàng sắ p để n gâ n. Trong quán cà phê "Hai cố i xay gió", tôi mơ màng nghĩ mình là Amélia sau quâ y bar và thích thú với những kế hoạch thiên thâ n.

Nhưng chiê `u vê `, khi Montmartre bă ´t đâ `u vă ´ng lặng, những hạt mưa xuân bă ´t đâ `u rơi, lòng tôi trùng xuô ´ng với nỗi cô đơn kỳ lạ.

Hình như tại Paris...

Sai lâ m ngày chia tay

Suố t hai năm, Số 3 với tôi nói chuyện nhiề ù hơn qua mạng. Anh nỗ lực với việc học, công việc và có những thành công đã ù tiên ở Pháp; tôi chạy đua với các số báo, những cuộc tình và cả những trưởng thành muộn màng của đứa con gái "lười lớn". Đêm về , khi nói chuyện, hai đứa cho phép mình nhỏ lại, hô n nhiên và vô lo như những ngày ở L'espace. Anh thôi gọi tôi là chị và tôi cũng cho phép mình được nép mình trong vỏ bọc của một cô bé khi ở bên anh. Hai năm, Số 3 theo tôi trong từng cuộc tình, từng bước chuyển cuộc số ng. Nhiê ù đêm không câ n nói chuyện, chỉ câ n thấ y nickname trên Gmail của anh sáng, tôi an tâm làm việc và biế t có ai đó đang thức cùng tôi.

Ngày tôi chia tay số 1, tôi khóc, anh im lặng lắ ng nghe. Sáng hôm sau tỉnh giấ c, tôi nhận được tin nhã n của anh; "ước gì...". Giữa Paris, anh bảo rã ng, sự tự ti khó lý giải làm anh bỏ cuộc trước tôi. Còn tôi, hèn nhát bỏ cuộc trước tiế ng Pháp và ước mơ của mình. Ngày tôi rời Paris, Số 3 vẫn giữ điệ u ước đó, không hơn.

Số 3 đã có bạn gái, điệ u tôi chưa từng biế t trước khi để n Paris.

"Tôi có thể ôm em được không?" Số 3 hỏi tôi, lâ n đâ u tiên, trong ngày tôi rời Paris.

Tôi ôm anh.

Phải chăng, tôi đã mắ c phải lời nguyê n của Hemingway vê Paris...

Cái ôm tạm biệt đã - không ngờ - lại là một sai lâ m...

Trong cuố n sổ tay chuyế n đi đó...

- Petite amie (dịch rõ từng từ là Người bạn bé nhỏ, cũng có nghĩa là Người tình) khác với Amante, Người tình thiên vê sự gâ ngũi vê thể xác.
- Nói "Je t'aime beaucoup" (I love you very much) có khi còn không nhiề `u cảm xúc và ý nghĩa yêu bă `ng "Je t'aime" (I love you).

Đôi lúc, yêu ai đó rấ t nhiệ `u không có nghĩa là phải nói "rấ t nhiệ `u" và một người tình đã `y đam mê trước tiên giố ´ng như một người bạn nhỏ bé.

Juliet thân yêu, tôi có một chuyện tình...

Tháng 5, trở về từ Paris, tôi đặt vé máy bay đế n Ý. Tôi không đi tìm cho mình Roma hay Milan. Trong cuố n sổ tay du lịch, tôi ghi lại địa chỉ "23 via Capello, Verona". Người tôi sắ p gặp mang tên Juliet Capulet và tôi muố n kể cho nàng một chuyện tình...

Nàng bấ t tử như tình yêu

Verona, thành phố nhỏ xinh nă mở vùng Veneto, phía Bắ c nước Ý với chỉ hơn 700.000 dân, dường như khó trở thành một địa danh nổi tiế ng giữa nước Ý với hàng chục các thành phố giàu có cả về văn hóa, kiế n trúc lẫn kinh tế. Thế nhưng, bấ t ngờ như số phận, một góc nhỏ trong thành phố bé xíu ấ y vô tình gắ n liê n với chuyện tình vĩ đại: Romeo và Juliet.

Đế n Verona, bạn sẽ dễ dàng nhận ra: nàng Juliet ở khắ p mọi ngõ ngách trong thành phố và mọi nẻo đường đề u dẫn tới nhà nàng dù đấ u trường Arena, khu giáo đường và trung tâm mua sắ m cũng hấ p dẫn không kém. Người Verona thường nói ră ng: "Juliet đã chế t nhưng tình yêu thì bấ t tử."

Căn nhà nă m khiêm nhường trong một phố nhỏ nhưng lại là nơi tập trung nhiê u khách du lịch nhấ t trong thành phố. Cả ngôi nhà, ban công, phòng ngủ của Juliet lẫn phòng khách, nơi được tin là bố i cảnh diễn ra bữa tiệc giúp hai người gặp nhau đề u được giữ gìn cẩn thận. Dưới sảnh nhà, hẳn một bộ sưu tập các tranh minh họa từ các nước, trong suố t hàng trăm năm về câu chuyện tình nổi tiế ng được trưng bày. Những câu văn bấ t hủ của Shakespeare được in trên những trang sách bă ng gỗ và đặt rải rác ở nhiệ u nơi trong nhà.

Hai chỗ nổi bật và thu hút được nhiệ `u sự quan tâm nhấ t là ban công tình yêu, nơi đôi tình nhân lén gặp nhau và bức tượng của nàng Juliet làm bă `ng đô `ng mà người ta tin ră `ng, nế u chạm được vào ngực của bức tượng, bạn sẽ được gặp may mắ n trong tình yêu. Bạn chắ c chắ n phải xế p hàng dài để được đế n gâ `n hai vị trí thú vị đó.

Riêng tôi, không nôn nóng, tôi lang thang đi vào từng ngách nhỏ quanh nhà và nàng Juliet đã tặng tôi những bí mật thú vị. Tôi tìm thấ y ở phía đố i diện ban công tình yêu, một khoảng sân nhỏ với hàng trăm những viên đá nhỏ lát sân có những dòng chữ yểu điệu được khắ c vô cùng nhỏ và tỉ mẩn. Mỗi viên đá lát chỉ rộng 5x5 cm nhưng trên đó, những đôi tình nhân khắ c tên mình và điê `u ước rấ t đẹp cho tình yêu của họ. Hóa ra, ở góc khuấ t trên sân thượng nhà Juliet, có một xưởng khắ c đá tình yêu. Xưởng không có đông khách vì khách du lịch đang mải mê thăm thú phía bên kia ngôi nhà. Một phâ `n sân đáng kể đã phủ đâ `y chữ, một phâ `n còn lại vẫn đợi những đôi tình nhân đặt ước nguyện của mình ngay ở thánh địa của tình yêu.

Ngoài sân đá, bạn sẽ còn tìm thấ y những mảng tường chi chít những lời yêu của các đôi tình nhân đế n đây và ghi lại bă ng đủ thứ tiế ng, một cánh cổng khóa chi chít những ổ khóa tình yêu có khắ c tên hai người. Nhiê u đôi vợ chô ng tôi gặp hôm ấ y kể họ quay lại đây để tìm lại ổ khóa mà khi mới yêu hai người đã lưu lại ở nơi này.

Một ngày, góc nhỏ trên phố Capello đón không biế t bao nhiều lượt khách du lịch. Phâ n nhiề u trong số họ, đề u nỗ lực tìm để n nơi này vì tình yêu. "Nơi này còn đông, nghĩa là thế giới còn có những người tin khờ dại nhưng trong sáng vào tình yêu", tôi chợt nghĩ khi đợi để được đứng thử trên ban công tình yêu.

Thư gửi Juliet

Là một cô nàng mê phim và đấ m đuố i với bộ phim *Thư gửi Juliet*, tôi hơn một lâ n tự hỏi câu lạc bộ Juliet có thật hay chỉ là sáng tạo của nhà đạo diễn tài tình. Đang lang thang đi quanh nhà Juliet, tôi vô tình nhìn thấ y tấ m biển khiêm tố n màu đỏ: "Club di Giullieta" (Câu lạc bộ của nàng Juliet). Chợt nhớ về bộ phim yêu thích, tôi tò mò đi theo hướng dẫn của tấ m biển.

Căn phòng be bé nă m trên tâ ng hai của tiệm bán đô thêu ren, khuấ t sau gian hàng bán đô thể thao, hóa ra đúng là phòng làm việc của "những cô thư ký của nàng Juliet" như trong bộ phim miêu tả.

Câu lạc bộ Juliet là một nhóm những tình nguyện viên được thành lập hơn 70 năm trước. Đó là khoảng năm 1930 khi một bức thư được gửi để n với dòng địa chỉ đơn giản: "Juliet, Verona". Không hiểu bă ng cách nào mà dòng địa chỉ sơ sài â y lại mang được bức thư để n nhà nguyện được tin là mộ của nàng Juliet. Một người cựu chiế n binh, chỉ học một chút tiế ng Anh trong quân ngũ, vô tình tìm được lá thư. Ông đã "mạn phép" nàng Juliet, mở ra đọc. Câu chuyện trong thư làm ông suy nghĩ đế n nỗi ông quyế t định xưng danh là nàng Juliet và hô ì âm lại với những lời khuyên và an ủi. Sau đó, con trai ông đã bắ t đầ ù thực hiện ý tưởng về câu lạc bộ.

Câu lạc bộ của nàng Juliet nhanh chóng trở nên nổi tiế ng vì cách họ đại diện cho nàng Juliet, tư vấ n tình yêu và giúp đỡ các cô gái đang bế tắ c trong tình yêu. Trong căn phòng đó, bạn sẽ đọc được những bức thư được lưu giữ cần thận. Đó có thể là bức thư của cô bé Ba

Lan viế t trên tờ giấ y vở học sinh kể về anh chàng người Ý cô gặp trong một trại hè nhưng lại mấ t liên lạc khi hai người về nước, bức thư của cô gái người Pháp chờ mong một đám cưới với người bạn thủa nhỏ đang học ở xa. Giữa những bức thư buô n còn nhòe đi vì nước mặ t, bạn sẽ thấ y cả những ghi chú ngặ n cảm ơn vì nhờ những lời khuyên của nàng Juliet, những cô gái đã tìm được tình yêu cả đời của mình. Năm 2010, người ta ước tính câu lạc bộ nhận được khoảng 5.000 lá thư và hai phâ n ba trong số đó gửi từ những người phụ nữ.

Căn phòng được bài trí bă `ng chính những bức thư, đủ mọi thứ tiế ´ng. Trong căn phòng, bạn sẽ thấ ´y một thùng thư màu đỏ là mô hình ngôi nhà và ban công tình yêu, những tấ ´m thiệp và giấ ´y viế ´t thư để sẵn và những cuố ´n sổ cứ dày thêm những dòng tâm sự của những cô gái đã qua đây. Không ai trông căn phòng hế ´t, bạn có thể ra vào tự do, trâ `m ngâm với chuyện tình của mình bao lâu trong đó cũng được và viế ´t ra tâm tư của mình. Đế ´n tố ´i, các cô thư ký hiện tại của nàng Juliet sẽ tới và thu lại những bức thư của ngày hôm đó, đọc và hô `i âm cho bạn. Ngoài ra, bạn cũng có thể gửi thư qua mạng, trên các máy tính đặt trong... nhà nàng Juliet hay qua trang web www. julietclub.com từ nhà bạn. Nhớ đừng quên mở đâ `u thư là: "Dear Juliet," nhé! Hiện giờ, câu lạc bộ có tám tình nguyện viên, và chủ tịch câu lạc bộ là người đàn ông mang tên Giulio Tamassia.

Câu lạc bộ còn tổ chức các cuộc thi viế t thư hàng năm mang tên "Dear Juliet" hay "Cara Giulietta" trong tiế ng Ý. Những bức thư hay nhấ t, xúc động nhấ t sẽ được trao giải trong ngày Valentine năm đó. Cuộc thi giúp thành phố thu hút không ít sự quan tâm của làng văn chương Thế giới và sự hiện diện của những nhân vật nổi tiế ng ở Ý và trên Thế giới.

Câu chuyện về những nàng thư ký của Juliet vẫn mãi là một bí mật thú vị cho để n năm 2006, khi hai tác giả Lise Friedman và Ceil Friedman cho ra mắ t cuố n tiểu thuyế t mang tên *Thư gửi Juliet*.

Ngoài việc kể câu chuyện tình hư cấ u thú vị trong lá thư chôn giấ u hàng thập kỷ tại nhà Juliet, cuố n tiểu thuyế t được coi là đã vén bức màn ngọt ngào về những người phụ nữ thích đọc thư và nghe những chuyện tình ở Verona, hay những người giúp Juliet trở nên bấ t tử. Năm 2010, cuố n tiểu thuyế t được chuyển thể thành phim với sự tham gia của nữ diễn viên Amanda Seyfried và nam diễn viên Christopher Egan.

Ngô `i hàng giờ đọc các lá thư gửi Juliet, tôi thấ ´y không biế ´t bao từ "Dear Juliet" viế ´t bă `ng đủ các thứ tiế ´ng - Chère Juliet, Querida Juliet, Dear Juliet, Cara Giulietta, và đế ´n lượt tôi, tôi viế ´t "Juliet thân yêu" bă `ng tiế ´ng Việt: .

Tôi cảm lại Số 3.

Khi tôi gửi đi bức thư của mình tới nàng Juliet, hai bà cụ đứng cạnh tôi, không biế t đã quan sát tôi từ lúc nào, đi qua và vỗ lên vai tôi rấ t âu yế m: .

"Sweetie, I am sure that you will find your true love."

(Cháu yêu, ta tin cháu sẽ tìm được tình yêu thực sự.)

Hai tháng sau, tôi nhận được thư hô`i âm của Juliet....

"Cậu â y và em đã có những cuộc số ng mới. Hai người đã khác, không còn là những cô cậu học trò trong lớp học tiế ng Pháp ngày xưa. Những xúc cảm em có ở Paris chỉ là nhấ t thời khi em đang yế u lòng. Hãy tiế p tục cuộc số ng của mình và nhớ về cậu â y và Paris như những kỷ niệm đẹp... Chị tin ră ng ngoài kia, có một chàng Romeo thực sự đang chờ em. Chị chúc em sớm gặp được anh â y. Yêu em, Juliet." nàng trả lời lá thư tôi gửi cho nàng về Số 3.



Nhưng tôi đã không nghe lời Juliet.

Đúng như Jean Cocteau đã nói: "Ở Paris, ai cũng đòi làm diễn viên, chả ai chịu làm khán giả."

Dù chưa từng nghĩ mình hợp với những bộ phim tâm lý, nhưng với Paris, tôi đã tự biế n mình thành nhân vật nữ chính trong một series phim Hàn nhiề ù tập dài bố n tháng: Tôi nghĩ ră `ng Số 3 sinh ra để dành cho tôi và chúng tôi giấ u những yêu thương khờ dại, gửi đi qua những bức thư.

Tôi thường nói với chính mình và những cô bạn phải khóc khi mới yêu:

"Forget him! If love hurts you, how can it heal you in relationship? But I know that you are not gonna do it. To learn the fact, I am a blind lover myself!"

(Cậu nên quên anh ta đi. Bởi nế u tình yêu ban đà `u đã làm cậu khóc thì làm sao tình yêu có thể giúp cậu vượt qua các khó khăn trong mố i quan hệ? Nhưng mình biế t cậu sẽ không nghe lời khuyên của mình đâu. Bởi mình nói được lời trên khi chính mình cũng đã từng và còn tiế p tục khở dại trong tình yêu!)

Cứ cho Venice một cơ hội

Tôi tuyên bố với Venice ră ng nàng không phải type của tôi. Tôi không kế t thân với nàng, thậm chí, nên tránh xa nàng. Thế quái nào mà lâ n này rô i lâ n khác, tôi lại đế n Venice. Và tôi bấ t ngờ nhận ra, mình như một anh

chàng khở dại nhưng si tình, ra sức biện minh cho nàng, ră`ng nàng đáng yêu, theo cách này hay cách khác!

Venice đẹp, Venice có quyê n!

Tôi đã từng yêu Venice.

Những con lạch nhỏ xíu luô `n lách qua những ngôi nhà cổ đứng trong nước đủ làm khách du lịch sởn gai ố c vì vẻ duyên dáng lẫn sức mạnh kỳ diệu của thành phố . Con kênh lớn Grand Canal định hình thành phố như một mẫu trang trí của Gaudi rô `i bỏ mặc cho những ngôi nhà, cây câ `u và muôn vàn kênh lạch tô vẽ, biế ´n hóa thành phố ´ thành một chiế ´c kính vạn hoa. Bế ´n cảng chính bên câ `u Porte di Rialto sâ `m uấ ´t, tấ ´p nập những con thuyê `n Gondola mũi cong vút kiêu hãnh bên những anh lái thuyê `n vẫn xúng xính bộ trang phục truyê `n thố ´ng và chiế ´c mũ cói dễ thương. Quảng trường San Marco với Vương cung Thánh đường Marco (Basilica di San Marco), Tháp đô `ng hô ` trung tâm (Torre dell' Orologio) và Dinh tổng trấ ´n (Palazzo Ducale), đủ làm cho ai đó thiế ´u chuẩn bị trước chuyế ´n đi ngã ngửa vì bấ ´t ngờ - quá hùng vĩ và quá kiế `u diễm.

Đã thế´, các nghệ sỹ còn tha hô` tô vẽ cho nơi này như thánh địa của những người duy mỹ. Lễ hội carnaval thường niên vào khoảng tháng Hai, một số´ đêm dạ hội được các cá nhân tổ chức và các hoạt động biểu diễn opera lại càng làm thành phố´ thêm nhuố´m màu cổ tích. Những chiế´c mặt nạ lông chim dành riêng cho vũ hội hóa trang bán khắ´p nơi trong thành phố´, những bộ váy cổ nhiề`u tâ`ng lớp theo chân những cô diễn viên nhạc kịch như rắ´c tình lên những thành câ`u đá của Venice. Đôi khi, dưới những con kênh, đôi nghệ sỹ mặc trang phục hóa trang, ôm nhau trên thuyề`n Gondola như cố´ níu giữ lại một thời vàng son của nơi này trong lịch sử. Bộ phim *Casanova* với diễn xuấ´t quyế´n rũ đế´n chế´t người của anh chàng Heath Ledger cùng những thước phim tuyệt vời về` cảnh đẹp Venice

chỉ là một trong số rấ t nhiề u những sản phẩm giải trí thuyế t phục Thế giới về vẻ đẹp của Venice.

The´ nhưng, cũng nhanh chóng, tôi chán Venice.

Thành phố chỉ với 269.000 dân nhưng mỗi năm chào đón tới 20 triệu khách du lịch. Những đoàn khách tấ p nập làm cho Venice càng trở nên nóng bức hơn vào mùa Hè, những chuyế n xe bus trên nước (vaporetti) chật kín người và rấ t khó cho bạn để chụp một bức ảnh hoàn hảo ở quảng trường San Marco. Và đó mới là rấ c rố i ban đâ u để tạo nên vô vàn những rấ c rố i tiế p theo ở Venice.

Venice là một trong những thành phố đấ t đỏ nhấ t nước Ý. Là khách du lịch, bạn sẽ khó lòng tìm được một bữa tố i tươm tấ t với giá dưới 10 euro hay một phòng đôi khách sạn sạch sẽ dưới 80 euro/đêm. Đã thể , dù không phải mùa cao điểm (tháng Hai hay mùa Hè), việc bạn bị từ chố i do các khách sạn đã chật kín khách là chuyện bình thường, kể cả đế n những nhà trọ nhỏ xíu nă m trong ngõ hẻm. Đêm Venice, bạn sẽ thấ y không ít khách du lịch vẫn thấ t thểu bước với những vali to kề nh, nỗ lực tìm kiế m một chỗ nghỉ chân giữa thiên đường nước.

Chấ c Venice là thành phố duy nhấ t mà sách hướng dẫn du lịch Lonely Planet có thể... tự tin khẳng định: "Ai mà chả lạc ở Venice". Thứ nhấ t là do Venice như một ma trận với 117 hòn đảo lớn nhỏ, hơn 150 con kênh, 400 cái cấ `u. Đã thế ´, địa chỉ ở Venice là một trò đùa thú vị của người quy hoạch. Cả thành phố ´được chia làm sáu quận, và đó cũng chính là sáu phố ´chính bao trọn thành phố ´. Mỗi phố ´đó có vô vàn số ´ nhà nên dù bạn có nă ´m chặ c địa chỉ trong tay, tìm để ´n đúng phố ´ thì yên tâm đi, bạn còn đi mệt, hỏi mệt, mới tìm được.

Còn tệ hơn nữa khi bạn bắ t đâ u hỏi đường. Bởi một là, phâ n lớn người bạn gặp trên phố đề u là khách du lịch, hai là người dân địa phương nói tiế ng Anh không thông thạo để chỉ đường cho bạn. Và

ngay lúc đó, bạn sẽ nhìn thấ y một cô nàng Venice ngạo mạn, đang cười nhạo lên khuôn mặt ngơ ngác của bạn trước sự bí ẩn của nàng.

Đế n chiế ù về , khi bước chân bạn đã mệt, nghỉ chân ở quảng trường San Marco cầ ù một chút thư giãn, nhưng bạn - rấ t tiế c - có lẽ sẽ không được thỏa nguyện. Những anh chàng gố c Phi rải những chiế c túi đô hiệu fake ra quảng trường rô i hô hỏi đứng bán hay vội vã vơ đô , chạy thật lẹ khi thấ y bóng dáng cảnh sát. Những Louis Vuitton, Gucci hay Prada vừa nãy thôi được rao giá 20 để n 40 euro, giờ bẽ bàng xế p đổ ng rô i bị ấ n nhét trong những bao tải đen bẩn.

Quảng trường vừa xôn xao như một góc chợ Ả Rập, vừa giả là bên tiế ng đàn Arcodeon của một nghệ sỹ đường phố không nhiê u tài năng.

Một chiế `u tháng Năm, trời mới bắ t đâ `u nóng, tôi ngô `i cáu kỉnh với Venice.

"Tôi sẽ không trở lại", tôi tuyên bố!.

Khi Venice kể chuyện, những chuyện kể không ô`n ào...

Và rô`i giữa tháng Bảy, khi thời tiế´t Nam Âu nóng như thiêu, khi cô nàng Venice đúng độ khó ở nhấ´t, tôi trở lại Venice.

Thức giấ´c trong một khách sạn loại trung vố´n là căn hộ tấ`ng bố´n của một tòa nhà cũ ở gâ`n ga trung tâm Santa Lucia, tôi ngán ngẩm mở cửa sổ, đón tấ´t cả những âm thanh rộn rã của Venice. Qua khung cửa sổ, tôi thấ´y ga chật cứng người nă`m ngô`i vạ vật đợi thông tin tàu, bế´n Piazzale Roma tấ´p nập người lên xuố´ng những chuyế´n xe bus không ngừng nghỉ nố´i hai sân bay lớn của Venice là Marco Polo và Treviso với đảo chính.

Như cô nàng đang mặ c kẹt giữa cuộc hẹn với anh chàng đã mấ t điểm trậ m trọng, tôi chợt nghĩ: "Một là tôi đứng lên, đi về ngay lập

tức; hai là tôi phải tìm bă ng được cái thú vị của Venice." Tôi chọn cách hai.

Ra bế n phà chính Piazzale Roma, tôi mua vé vaporetti (giá 16 euro, di chuyển trong vòng 12 giờ), tôi đi ra các đảo phụ của Venice. Giữa rấ t nhiệ u lựa chọn, tôi chọn hai đảo nổi tiế ng với nghệ thủ công là Murano làm thủy tinh và Burano, đảo thêu ren. Và những nơi chố n kém nổi tiế ng này kể cho tôi những câu chuyện...

Murano đơn sơ nhưng giấ u trong mình một bí mật long lanh - những tác phẩm thủy tinh tinh xảo để n rợn người. Những ngôi nhà gạch đỏ thô mộc nă m hai bên bờ kênh hóa ra là những xưởng thổi thủy tinh cũ. Những lớp muội đen bám trên trâ n và tường nhà đã đủ nói với khách du lịch về lịch sử thú vị nơi đây.

Ít ai biế t ră ng, những xưởng thủy tinh này vố n nă mở đảo chính Venice, nhiệ u thế kỷ trước khi khách du lịch đế n và "xâm chiế m" đảo. Chính quyê n đảo lo ngại những lò thổi thủy tinh với bế p lửa đêm ngày sẽ có lúc làm rụi tàn hàng trăm ngôi nhà gỗ ở Venice. Thế là năm 1292, chính quyê n Venice quyế t định chuyển những xưởng này ra Murano.

Ít lâu sau đó, nhò chấ t lượng thủy tinh tuyệt hảo, cách pha vàng bí truyề n mà tiế ng tăm của những người thợ làm thủy tinh Murano đã nhanh chóng lan xa. Họ được đứng trong hàng ngũ những công dân cấ p cao của thành phố .

Đế n thế kỷ 14, những người thợ Murano đã được mang kiế m theo mình (một đặc ân thời bấ y giờ), được quyề n miễn truy tố và con gái họ thường được gả cho những gia đình giàu có và quyề n uy ở Venice. Nhưng đổi lại, những người thợ thủy tinh sẽ bị cấ m rời khỏi Venice. Những nhà câ m quyề n âm mưu giữ những kỹ thuật làm thủy tinh cao siêu mãi mãi ở hòn đảo.

Và đúng là như thế , dù vẫn có số ít những nghệ nhân liê `u lĩnh trố n đi, thành lập các xưởng thủy tinh ở các thành phố lân cận, hay xa hơn là Anh và Hà Lan, thế nhưng, nghệ `thủy tinh Murano vẫn được coi là độc quyề `n về `chấ ´t lượng trong nhiề `u thế ´ kỷ. Chính từ nơi đây, những kỷ xảo làm thủy tinh cao cấ ´p được sáng chế ´ và phát triển như kỹ thuật làm pha lê, thủy tinh đục (lattimo - milk glass), vàng chảy trong thủy tinh, thủy tinh đa sắ ´c, thủy tinh tráng men, hay kỹ thuật ép đá quý trong thủy tinh. Ngày nay trên đảo, những nghệ nhân Murano vẫn dùng kỹ thuật của nhiề `u thế ´ kỷ trước để tạo nên những tác phẩm nghệ thuật đương đại hay những món đô `trang sức hợp thời trang. Chính vì thế ´, những món đô `thủy tinh Murano thật có giá đã ´t hơn cả trang sức vàng và với đôi bàn tay của những nghệ nhân nơi đây đã trở thành Di sản Thế ´ giới. Trên đảo, bạn còn tìm thấ ´y viện bảo tàng thủy tinh ở Palazzo Giustinian với những món đô `thủy tinh có từ thời Ai Cập cổ đại cho tới ngày nay.

Nế u như Murano tặng bạn những phút lạc lố i trong một thế giới tinh xảo nhưng mỏng manh của những món đô thủy tinh hay của cả những điệ u diệu kỳ để n không tưởng thì Burano lại đưa bạn vào một xứ sở thầ n tiên được tạo nên từ một ý tưởng vô cùng giản dị.

Với giọng điệu chua ngoa, nhà văn Hemingway miêu tả Burano là "nơi đàn ông thì đóng tàu còn đàn bà thì 'sản xuấ t' ra trẻ cơn". Câu nói đó của ông đủ làm tôi bật cười và tìm để n Burano cho bă ng được. Hóa ra, phụ nữ ở Burano không nhàm chán để n vậy. Mà ngược lại, chính họ mới là người tạo nên điể u đặc biệt của hòn đảo này. Burano nổi tiế ng với nghệ làm ren. Những người phụ nữ ở đây dùng những sợi chỉ tră ng để tạo nên những bức tranh tuyệt đẹp chính là những sản phẩm đan ren làm bà ng tay chi tiế t để n từng milimet. Chỉ một tấ m khăn trải bàn ren chuẩn của Burano có thể lấ y đi của mười người thợ nhiệ u tuâ n làm việc không ngừng nghỉ. Thậm chí, có những sản phẩm như chiế c áo của nhà vua nước Pháp, các nghệ nhân Burano phải làm miệt mài trong hai năm.

Do làm việc lâu với những sợi chỉ trắ ng siêu mảnh và những chi tiế t thêu quá nhỏ, nhiê `u người phụ nữ ở Burano ngày xưa đã bị mù trước khi tròn 30 tuổi. Chuyện kể ră `ng, để cho đôi mã t những người phụ nữ được nghỉ ngơi, những người đàn ông trên đảo đã quyế t định sơn những ngôi nhà của họ với những màu sắ c tươi vui, rực rõ. Và thế rô `i, cứ năm nay sang năm khác, cả thành phố bị hô biế n thành một câ `u vô `ng khổng lô ` trên biển.

Tôi như Alice lạc vào xứ sở thâ `n tiên, đi lang thang rô `i không ngừng ô `à lên bởi những ngôi nhà đáng yêu như truyện cổ tích hay những ô cửa sổ rực rỡ hoa. Mỗi căn nhà một sắ ´c màu, toàn là tông Neon chói, nhưng lại kế ´t hợp rấ ´t ngọt như chiế ´c váy câ `u vô `ng của Marc Jacobs hay bộ sưu tập block color của ZARA. Đi sâu vào những con ngõ, tôi còn may mắ ´n gặp một bà cụ già người Ý ngô `i tỉ mắn thêu ren và một gia đình làm lễ thôi nôi cho con nên trang hoàng nhà cửa như một món quà.

"Hemingway đã sai toét ở Burano rô`i", tôi lẩm bẩm. Ở Burano, mọi người bận rộn hơn ông â´y nghĩ: họ bận trang hoàng hòn đảo.

Khi hoàng hôn buông xuố ng, từng đoàn khách du lịch cuố i cùng rời hòn đảo về với đảo chính Venice. Tôi ngô i lặng lẽ trên bế n tàu, ngắ m hoàng hôn nỗ lực phủ một màu tím vàng chan chứa lên đảo. Nhưng dù bóng tố i có cố gắ ng để n đâu, nó cũng không thể làm cho hòn đảo mấ t đi vẻ lạc quan như cách Burano nói với thế giới: Nế u thành phố của bạn không có kỳ quan, hãy cùng nhau tạo nên một thứ gì đó! .

Khờ dại lâ n thứ n

Tôi bấ t ngờ là mình lại yêu Venice như thế . Một chút tiế c nuố i ră ng sao tôi không yêu Venice sớm hơn, yêu như thế này ngay từ là n đâ u gặp mặt để đỡ phí hoài những ngày xưa. Rời Venice, tôi nhận ra mình lại như những kẻ tình si khác của Venice - trăm lâ n

nhă c mình xa nàng, rô i nghìn lâ n trở lại với nàng cùng một con tim háo hức.

Trong cuố n sổ tay chuyế n đi đó...

- Các thành phâ `n của món tiramisu đỉnh cao: 2 trứng, 4 msk đường, 2 msk amaretto, 225g mascarpone (có thể thay bă `ng 150g kesella 10% và 2dl kem đánh bông), 12 chiế c bánh quy savoy, 1,5 dl cà phê đen, 2 msk ca cao.
- Tách lòng đỏ và lòng trắ ng trứng. Đánh lòng đỏ trứng với đường. Trộn hỗn hợp đó với mascapone rô ì nhẹ nhàng trộn với rượu amaretto. Đánh lòng trắ ng riêng đế n khi bông xố p. Nhô ì nhẹ nhàng trộn "lớp mây" bông xố p â y vào hỗn hợp mascapone.
- Nhúng là `n lượt từng chiế c bánh quy vào cà phê (1 2 giây mỗi chiế c bánh để lớp cà phê thá ´m đề `u bê ` mặt mà không làm mê `m bánh). Đặt từng lớp bánh, lớp kem vào khuôn rô `i để vào tủ lạnh ít nhấ ´t một giờ trước khi ăn.
- Tip: Nê´u muô´n hương vị tuyệt hơn, có thể dùng rượu sữa Baileys hay Kahlúa.



Thể là đã bố n tháng tôi bị cuố n vào Số 3.

"Chúng ta phải dừng lại thôi, bạn gái anh không đáng bị lừa dố i như thế . Tại sao em lại trở lại, sau hai năm anh cố quên em?" Anh viế t cho tôi. Tôi đổ vỡ nhưng cả tôi và anh đề `u không thể dừng.

Tháng 7 năm 2011, tôi quay lại Paris.

Khi trở về `, tôi xóa tấ ´t cả tin nhặ ´n và thư giữa tôi và Số ´ 3. Tôi đột ngột ngừng liên lạc.

Bạn và Số 3 có lẽ sẽ hỏi ră `ng vì sao tôi làm thế '?

Chuyện là... tôi vô tình gặp bạn gái Số 3.

Chả có cuộc đánh ghen nào như bạn mong đợi trong một tiểu thuyế t diễm tình hay một cuộc nói chuyện đâ y kịch tính. Cô â y chả để lại cho tôi â n tượng gì: quá xinh đẹp hay quá xâ u xí. Chỉ đơn giản, tôi thấ y cô â y có tô n tại và cô â y cũng có cảm xúc.

Chúng ta, những cô gái nhiệ `u cảm xúc, thường tập trung vào cảm xúc của mình mà quên ră `ng phâ `n còn lại của Thế ´ giới cũng có cảm xúc, miễn là họ có trí não. Cô â ´y thậm chí còn yêu Paris hơn cả tôi, số ´ng trong lòng Paris chứ không chỉ như tôi, một cô nàng lãng du qua Paris, phải chọn chiế ´c váy đẹp nhâ ´t để mặc ở Paris! .

Vẫn dành chiếc váy đẹp nhất cho Paris

Paris có kỷ niệm tình yêu học trò của tôi. Những xúc cảm trong veo như nước. Khu học xá trường đại học, những cái macaron nhỏ xíu màu hô `ng (nhấ ´t định phải màu hô `ng) mà Số ´3 âm thâ `m để trong tủ lạnh dành cho tôi hay cái câ `m tay 100 lâ `n... suýt diễn ra mà chưa thành... Tôi cấ ´t lại hế ´t những kỷ niệm đó trong từng viên gạch Paris, trong tiệm hoa tôi nhiê `u lâ `n đứng ngoài liế ´c trộm, trên quảng trường rộng thênh thang ngập nă ´ng trước cửa Louvre... Tôi sợ nế ´u tôi số ´ng ở Paris, những kỷ niệm đẹp đó sẽ lật gạch hiện lên làm tôi nhung nhớ, tiế ´c nuố ´i.

Paris có cảm hứng của tôi, có Louvre với hàng nghìn câu chuyện nghệ thuật, có đô `i Montmartre lộng gió và lô `ng lộng cả tâm hô `n nghệ sỹ. Mỗi là `n khó viê ´t hay buô `n bã điê `u gì, nê ´u có thể, tôi sẽ

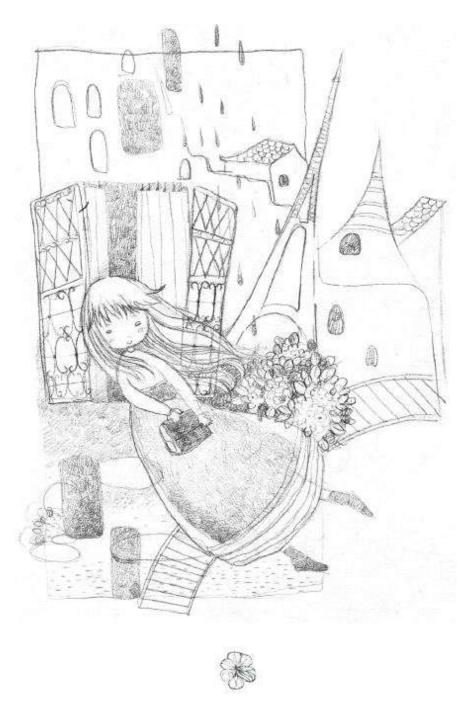
tìm đế n Paris vài ngày để viế t. Nế u không, tôi lại mở ảnh Paris ra ngắ m nhìn rô i tưởng tượng. Những câu chữ cũng từ đó mà ra và những chuyện kể Paris dường như không bao giờ hế t. Tôi sợ nế u tôi gắ n mình với Paris, cảm hứng đó đâu còn bấ t tận. Tôi sợ đố i mặt với Paris của tôi, một phiên bản không cảm hứng, và thế là tôi sợ số ng ở Paris.

Paris cũng là mơ ước của tôi từ khi còn rấ t nhỏ, khi tôi lâ n đâ u nhìn thấ y tấ m bưu ảnh "Paris - hier et d'aujourd'hui" (Paris - Hôm qua và hôm nay). Tôi cũng vì thế mà bắ t đâ u học và yêu tiế ng Pháp. Paris của tôi lấ p lánh thấ n diệu trong giáo trình Festival, lãng mạn trong những bức họa treo ở L'espace ngày xưa. Cũng chính vì thế mà tôi sợ, sợ một ngày tôi thực sự được số ng ở Paris, thấ y Paris cùng những thấ t vọng, giấ c mơ của tôi sẽ vỡ tan như bong bóng xà phòng. Thế là tôi giữ mình xa Paris.

Tôi vẫn thấ y tim mình khẽ loạn nhịp khi thấ y hình ảnh Paris ở đâu đó, và vẫn dành chiế c váy đẹp nhấ t cho Paris.

À bientôt - tạm biệt Paris!.

Paris gói tấ t cả kỷ niệm vào một trang sách đẹp, dù đó là kỷ niệm vui hay kỷ niệm buô `n.



Mùa Hè năm đó, có một sự kiện xảy ra làm tôi suy nghĩ rấ t nhiê `u và quan niệm vê ` cuộc số ´ng của tôi ít nhiê `u thay đổi. Tôi quên Số ´ 3 nhanh hơn.

Tôi tập trung số ng tiế p và dành sự quan tâm cho những người yêu thương của mình. Đó là mùa Hè, tôi nhận ra cuộc số ng ngắ n ngủi và quý giá để n nhường nào.

Cú sốc Oslo

Cuố i tháng 7 năm 2011, chỉ gâ `n mười ngày sau cuộc đánh bom và thảm sát đẫm máu diễn ra ở trung tâm Oslo và đảo Utøya, Na Uy, tôi trở lại Oslo trên chuyế n xe vê `thăm người nhà. Hình dung của tôi vê `Oslo trong những ngày â ´y là bức họa The Scream (Tiế ng thét) của danh họa nổi tiế ng người Na Uy, Edvard Munch.

Thảng thố t

Tôi hay vê `Oslo vào mùa Hè hay những ngày lễ, đặc biệt là Tế t Việt Nam. Hai bác tôi là công chức vê `hưu số ng ở ngoại ô Oslo.

Ngôi nhà của bác, giố ng như những ngôi nhà Na Uy điển hình khác là nhà gỗ hai tâ ng cấ t trên mỏm núi, có vườn xinh xă n và một chiế ca nô nhỏ để thi thoảng ấ m áp, mọi người lái vào cảng trung tâm Oslo thay vì đi bus. Bác trai thường ngô i đọc báo trong tiế ng nhạc country Mỹ và mỉm cười nhìn chúng tôi nấ u ăn trong bế p.

Sau trận đánh bom, tôi run rẩy gọi vê Oslo. Khi nghe tin cả nhà và người quen vẫn an toàn, tôi thở phào. Nhưng phải đế n Oslo, tôi mới cảm nhận được hế t nỗi đau tinh thâ n mà những người thân của tôi phải chịu trong mùa Hè đó.

Bác trai đón tôi ở ga trung tâm, Oslo Gallery. Trông ông hố c hác hơn lâ n tôi để n thăm trước. Bác gái kể, ông đã suy sụp rấ t nhiề u sau cuộc đánh bom. Hôm nghe tin lâ n đâ u trên đài truyê n hình Na Uy, mặt ông tái thẫm, toàn thân bủn rủn, ông ngã xuố ng ghế và khóc. Bác gái tôi, lúc ấ y, đang ở London, lo lắ ng không yên về tình trạng bệnh tim của ông, phải vội quay về .

Từ hôm đó, ông không xem thời sự trên ti vi nữa, ông cũng ít đọc báo hơn, dù mâ y lâ n trước tôi sang, tôi thấ y ông xem thời sự gâ n

như cả ngày, trừ thời gian ông đọc sách. Buổi tố i, cả nhà ngô i nói chuyện vê vụ đánh bom bă ng tiế ng Việt, ông ngô i yên lặng. Một lúc sau, ông ra hiệu muố n mọi người chuyển chủ đê .

Bác trai tôi là một người Na Uy điển hình. Họ số ng đủ lâu trong hòa bình để không tin ră ng tội ác có hiện hữu. 80 tuổi nhưng ông chưa từng chứng kiế n bạo lực diễn ra trên đấ t nước mình. Ở trường Đại học Oslo, tôi được học môn "Báo chí hòa bình", lý thuyế t về một nề n báo chí lý tưởng có thể dàn hòa Thế giới và giải quyế t các mâu thuẫn toàn câ u. Chính tại Oslo, tôi thăm viện bảo tàng về giải Nobel Hòa bình và ngắ m nhìn khách sạn Grand, nơi những người kiế n tạo hòa bình được vinh danh.

Cả đấ t nước ấ y đã nỗ lực hế t mình vì cái gọi là "Hòa Bình" cho Thế giới để rỗ i một ngày tỉnh dậy, sững sở khi nghe tin khủng bố và bạo lực vừa xảy ra ngay trong nhà mình. Cả cảnh sát lẫn lực lượng cứu hộ của Na Uy lúng túng vì chưa được chuẩn bị cho tình huố ng tương tư.

Đổ võ

Nói chuyện với bác trai, tôi mới biế t vụ khủng bố ấ y tấ n công mạnh mẽ vào lòng tin của người Na Uy ở hai điể u. Điề u thứ nhấ t thủ phạm chính là một người Na Uy gố c. Lúc mới nhận tin, bác tôi, cũng như những người Na Uy khác, đã chuẩn bị tinh thấ n về một tên khủng bố nước ngoài, một giáo phái cực đoan hay một thế lực đố i lập về quyề n lợi và chính sách với chính phủ Na Uy.

Thế nhưng, khi những hình ảnh đâ u tiên về Anders Behring Breivik, thủ phạm vụ tấ n công được công bố, cả nước Na Uy đau đớn vì mái tóc vàng, đôi mắ t xanh ấ y. Báo chí nước ngoài miêu tả Anders có "khuôn mặt Bắ c Âu", hắ n được sinh ra ngay ở Oslo và có cha làm cho đại sứ quán Hoàng gia Na Uy đặt ở London.

"Ta không thể hiểu được tại sao hă n có thể câ m súng bă n vào đấ t nước mình, đô ng bào mình, không vì cái gì cả," bác tôi hét lên giận dữ.

Điê ù thứ hai làm cho Oslo quy ngã là những nạn nhân của cuộc tấ n công, những người trẻ tuổi, có tài năng và thành tích nổi trội. Họ được chọn lựa từ rấ t nhiê ù các trường học, tổ chức sinh viên để đế n tập huấ n tại trại hè Utøya. Họ không chỉ mang theo niê m tự hào của gia đình mà còn được tin tưởng trở thành đội ngũ lãnh đạo kế cận cho đấ t nước Na Uy. Hình ảnh của những nạn nhân trẻ tuổi ấ y được đăng tải liên tục trên báo chí Na Uy.

Ngày tôi đế n Na Uy, đã 10 ngày sau cuộc tấ n công, mà hai tờ báo lớn của Na Uy là *Aptenposten* và *VG* dành nhiề u trang ngập tràn hình ảnh về những nạn nhân, hình ảnh gia đình, bạn bè ôm di ảnh của họ. Bản tin thời sự trên ti vi cập nhật về các lễ tang diễn ra ở nhiề u nơi trên đấ t nước. Những gương mặt trong bức ảnh thờ vừa trẻ vừa bừng sáng vì ánh mặ t thông minh, cương quyế t và lạc quan.

Oslo lâ n này tôi để n chênh vênh những nỗi ám ảnh. Đó là nỗi sợ hãi của người dân hướng vào cảnh sát, những người họ đã rấ t tin tưởng. Anders đã đóng giả cảnh sát và lừa đám đông học sinh đứng xế p hàng cho hã n bă n, là nỗi đau dân tộc khi chính một người con của Na Uy điên loạn sát hại đô ng bào mình và cả nỗi xót xa cho những nạn nhân còn quá trẻ. Những nỗi đau ấ y tôi không thể đọc được trên báo chí.

Bật khóc ở thiên đường

Tôi thường gọi Oslo là thiên đường, đặc biệt vào mùa Hè, khi nước biển Oslo xanh thẫm, cả Oslo sáng bừng bởi ánh mặt trời chiế u rọi lên những tòa nhà cao tâ ng bọc kính và dát bạc trên bế n cảng. Tôi nhìn thấ y những nụ cười Oslo đâ y khoan khoái trong tiệm cà phê, hay trên đường.

Thế nhưng, mùa Hè này, vẫn dưới ánh mặt trời â y, Oslo đã không còn vẻ lạc quan và tưng bừng như mọi khi. Cả gia đình tôi đi châ m chậm quanh Giáo đường Oslo nơi hoa và nế n mà những thân nhân cũng như những người dân Oslo đặt nă m la liệt. Những chú gấ u bông nhỏ ngô i buô n thảm bên những tấ m thiệp mà chữ ghi trên đó đã nhòe dâ n đi.

Những nỗi đau, đương nhiên cũng nhòe đi qua thời gian nhưng tôi và Oslo sẽ không thể quên được mùa Hè này, mùa Hè đã làm chúng tôi bật khóc giữa nơi đã từng là thiên đường.

Ba người phụ nữ đi tàu xuyên châu Âu

Mẹ sang thăm tôi hai tháng. Sau đó, mẹ đưa ra quyế t định táo bạo: mua vé tàu đi xuyên châu Âu. Bác bạn thân của mẹ từ Mỹ bay qua để đi cùng hai mẹ con. Thế là ba người phụ nữ chúng tôi lên đường!

Ba người - 21 ngày - 11 nước

Eurail và Interail là những loại thẻ rấ t phổ biế n với những người trẻ ở Mỹ và châu Âu, hai loại thẻ này dùng để đi tàu miễn phí trên lãnh thổ châu Âu. Thẻ Eurail (giá từ 300 đế n 600 euro) dành cho những người số ng ngoài khố i EU, còn thẻ Interail (giá từ 250 đế n 500 euro) dành cho công dân khố i EU hoặc người cư trú lâu dài trong EU. Với hai loại thẻ này, bạn có thể di chuyển miễn phí trên các tàu chậm ở 25 đế n 30 nước châu Âu và mua vé tàu nă m, tàu nhanh với giá bă ng 1/10 (phí đặt chỗ).

Dành cho mẹ và bác tôi, tôi mua thẻ Eurail di chuyển không hạn chế trong vòng 21 ngày qua 22 nước với giá 581 euro, còn tôi mua vé Interail cho mình với 10 lâ n di chuyển trong vòng 22 ngày qua 30 quố c gia châu Âu. Giá vé Interail của tôi dành cho công dân số ng ở

EU dưới 25 tuổi nên chỉ tố n 249 euro. Tôi đặt mua thẻ trên mạng, ship vê nhà tôi đúng sát ngày đi nên nhiê u điề u lệ dùng thẻ, chúng tôi chưa kịp đọc trước khi lên đường. Lịch trình cũng chưa xác định được cụ thể vì năm nước chúng tôi đặt ra ban đâ u là Đức, Ba Lan, Ý, Pháp, Hy Lạp rấ t xa nhau và đường đi tương đố i trắ c trở. "Thôi, cứ chuẩn bị tinh thâ n là vấ t vả như đi xuyên Việt ngày xưa nhé!", ba mẹ con lên tinh thâ n và để n ngày là xách ba lô lên đường.

Vì sao chúng tôi chọn đi tàu? Một là có thể chủ động được hành trình chứ không phụ thuộc vào vé máy bay đặt sẵn trước đó khá lâu. Hai là các ga để n luôn ở vị trí trung tâm thành phố chứ không xa như các sân bay. Ba là có thể ngắ m cảnh và bố n là có thể ngủ đêm trên tàu để tiế t kiệm sức, thời gian và tiế n khách sạn.

Theo đúng thứ tự ưu tiên, chúng tôi chọn Đức là điểm đế n đâ u tiên. Nhưng từ Thụy Điển đi Đức, bạn không thể tìm được tàu chạy thẳng. Chúng tôi bấ t buộc phải dừng lại ở Đan Mạch. Chậm trễ trong việc đăng ký tàu nhanh đi từ Đan Mạch tới Đức, chúng tôi bị mắ c kẹt ở Đan Mạch một đêm. Chưa đặt khách sạn mà vật giá ở Đan Mạch cao để n bấ t ngờ, ba mẹ con đành ngủ đêm trong một nhà trọ tô i tàn gâ n ga với giá 70 euro một đêm. Phòng trọ tô i tàn đế n nỗi khu lễ tân còn đang ngồn ngang vật liệu xây dựng, nhà tắ m chung quá bản nên không ai trong số chúng tôi dám tắ m, còn vị khách phòng bên cạnh thì nói điện thoại ô n ào suố t đêm. Trong khi tôi thấ t thểu, mẹ và bác tôi vẫn lạc quan, xố c lại tinh thâ n cho tôi.

Vậy là bài học số 1 tôi ghi vào sổ tay: Đế n đầu là đăng ký tàu cho chuyế n tiế p theo luôn. Cứ như thế , mỗi lúc xuố ng ga, việc đầ u tiên là tôi đi hỏi vé và đặt chỗ (nế u cầ n) cho chuyế n tiế p theo. Xong xuôi, tìm quán Internet hay wifi để đặt khách sạn luôn cho nước sau đó. Dâ n quen và nhuâ n nhuyễn, ba mẹ con chúng tôi đã đi được 11 nước trong vòng 22 ngày theo cung đường: Thụy Điển - Đan Mạch - Đức - Ba Lan - Cộng hòa Czech - Hungary - Italy - Thụy Sỹ - Pháp - Bỉ

- Hà Lan - Đan Mạch - Thụy Điển. Chúng tôi đã xuố ng và chia tay gâ `n 20 sân ga, ngủ đêm cả trong khách sạn bố n sao lẫn trên ghế băng của ga tàu và học cách phát âm từ: tàu, vé tàu, bế n đỗ... bă `ng đủ thứ tiế ng.

Ác mộng ở biên giới

Nê´u hành trình trên tàu của tôi là một giâ´c mơ dài thì giâ´c mơ đó có cả những giâ´c mơ đẹp lẫn những cơn ác mộng đê´n giờ tôi vẫn không tin mình đã trải qua.

Cơn ác mộng đâ`u tiên của tôi do sự thiế u chuẩn bị mà ra. Chuyế n tàu đi từ Budapest (Hungary) để n Venice (Italy) dài để n bấ t thường - 13 giờ đô ng hô . Dù biế t Hungary cách Italy không xa, chỉ cách nước Áo, nhưng chúng tôi không hê mảy may thấ c mắ c về thời gian di chuyển dài để n kỳ lạ này. Hóa ra, chúng tôi đã bấ t chuyể n tàu chạy vòng qua tận... bố n quố c gia: Hungary, Croatia, Slovenia và Italy. Chuyện cũng chả có gì, bởi chúng tôi có thể ngủ. Nhưng vấ n đề bắ t đầ u để n vào lúc nửa đêm.

Nửa đêm, khi ba mẹ con tôi đã vệ sinh cá nhân đâu vào đấ y, leo lên giường đi ngủ, thì có ai đó gõ cửa khoang chúng tôi. Đó là những cán bộ hải quan Hungary yêu câ `u kiểm tra hộ chiế ´u. Họ kiểm tra đâu vào đấ ´y, đóng dấ ´u gì đó và chúng tôi khá yên tâm vì giấ ´y tờ và visa đê `u hợp lệ. Tôi bắ ´t đâ `u thấ ´y lo âu khi họ đưa hộ chiế ´u của mẹ tôi cho những cán bộ an ninh nhưng mặc khác quân phục. Họ giới thiệu là hải quan phía Croatia và cuộc kiểm tra này diễn ra do tàu đã chuẩn bị qua biên giới Hungary - Croatia.

- Xin lỗi, cô và gia đình phải xuố ng tàu thôi. Visa của hai bà đây (mẹ và bác tôi) là visa du lịch dành cho người số ng ngoài EU, cho phép di chuyển tự do trong khố i Schengen mà thôi nhưng Croatia không thuộc khố i này. Visa không có hiệu lực và hai bà không được

phép vào lãnh thổ Croatia, nữ nhân viên an ninh điê m tĩnh giải thích cho tôi.

Lúc đó là nửa đêm và dù tôi có van xin thế nào, họ cũng buộc chúng tôi xuố ng tàu để đoàn tàu chạy tiế p. Họ làm lại thủ tục bởi nhân viên hải quan Hungary đã hố n nhiên đóng dấ u cho chúng tôi xuấ t cảnh khỏi khố i Schengen mà không câ n biế t chúng tôi có được vào Croatia hay không. Để visa của chúng tôi còn hiệu lực, họ phải làm lại thủ tục hủy dấ u xuấ t cảnh và bắ t chúng tôi ký giấ y "từ chố i nhập cảnh vào Croatia". Xong xuối, các nhân viên an ninh về nhà. Nửa đêm, ba người phụ nữ chúng tôi và bố n kiện hành lý, đứng bơ vơ giữa đố ng không bên biên giới Hung - Croatia. Vừa ký giấ y, giải thích cho mẹ và bác, tôi vừa thấ m cấ u mong mình đang mơ ác mộng.

Mò mẫm đế n được một quán ăn gâ n nhấ t, chúng tôi được ông chủ quán bày cho cách đi: chạy taxi từ đó, đi đường khác mà xe hơi đi được để sang tới Slovenia mà không qua Croatia. Nế u xe chạy kịp, chúng tôi có thể bắ t chính chuyế n tàu này khi nó tới ga Ljubljana (thủ đô của Slovenia). Nế u không, chúng tôi sẽ phải ở lại Ljubljana một ngày và ra ga đợi chuyế n tàu tương tự đế n vào đêm mai. Không muố n bị chậm trễ thêm và e ngại tìm chỗ ở lúc nửa đêm ở thành phố lạ, chúng tôi chấ p nhận thuê taxi như lời ông chủ quán khuyên. Giá taxi là 300 euro (quãng đường khoảng 300 km) với cam kế t, nế u không bắ t kịp cho chúng tôi chuyế n tàu đó, người lái taxi sẽ hoàn tiê n cho chúng tôi. Người lái taxi nhìn chúng tôi không lấ y gì làm ngạc nhiên vì theo lời ông kể, hàng tuâ n, có khoảng 10 trường hợp như chúng tôi và tấ t cả đề u phải đi taxi thế này. "Năm sau, Croatia sẽ gia nhập khố i di chuyển tự do Schengen đấ y!" Ông khoe đâ y tự hào.

Tưởng thế đã là tạm ổn. Nào ngờ, giữa đường, xe taxi chở chúng tôi hỏng. Người lái taxi chạy ra tìm cho chúng tôi một chiế c xe khác

và đảm bảo ră ng, chúng tôi sẽ đế n đúng giờ. Xe chạy vù vù và khi đáp bế n ga Ljubljana, đô ng hô dừng ở 2h30 phút đêm, quá 2 phút so với giờ tàu dự định đế n ga Ljubljana. Tôi quay sang tính bấ t vạ anh tài xế, anh chàng người Slovenia bảnh trai nhìn tôi, nhún vai nói ráo hoảnh: "I don't know" (Tôi không biế t).

Nhìn thấ y một đoàn tàu rời ga, ba người chúng tôi thấ t thểu nghĩ mình chậm tàu thật rô ìi. Nhưng linh tính thế nào, mẹ và bác tôi vẫn không bỏ cuộc, hố i hả xách vali chạy bă ng được tới sân ga số 4, nơi tàu để n Venice của chúng tôi dừng. Như một phép màu, tàu để n chậm 40 phút và chúng tôi thoát nạn. Trở lại giường trên tàu và lâng lâng trong giấ c ngủ ba tiế ng ngắ n ngủi, tôi vẫn không tin vào những gì đã xảy ra.

Một là `n khác, tôi tự gây ra ác mộng cho mình vì sự lơ đếnh. Trên đoạn đường từ Amsterdam vê `Copenhagen, chúng tôi phải dừng ở hai ga là Duisburg và Hamburg (Đức). Khi tàu đế nga Duisburg, tôi vẫn đang say giấ c nô `ng.

"Xuô ng ga này chưa, Ngân?" Bác tôi tỉnh giấ c.

Tôi trả lời mà không câ`n mở mặ´t, đinh ninh rặ`ng tàu chưa đế´n Duisburg.

Khoảng mấ y phút sau, nghĩ thế nào, tôi mở mặ t và nhìn biển tên đính trên sân ga, tôi giật mình choàng dậy, vội vàng gọi mẹ và bác tôi.

Tàu chỉ dừng ở ga Duisburg đúng ba phút và khi chúng tôi kịp tha lôi đố ng hành lý ra khỏi toa, cửa toa đóng sập lại và tàu chạy ngay sau lưng chúng tôi. Cả đêm còn lại tôi không ngủ được vì sợ, xém chút nữa, tôi không chỉ làm cho mẹ và bác tôi nhỡ tàu mà còn làm nguy hiểm để n tính mạng của hai người khi lao ra khỏi tàu sau cả chuông hiệu báo tàu sắ p chạy.

Nhưng trên những chuyế n tàu, chúng tôi cũng nhìn thấ y cả những giấ c mơ đẹp của mình được trở thành hiện thực. Qua ô cửa số rộng, tôi nhìn thấ y cả một vùng Tuscan ngập tràn hoa hướng dương và anh túc khi đi tàu từ Rome để n Milan, những dãy núi tuyế t huyê n thoại trên đường để n Thụy Sỹ và những ruộng nho xanh tăm tấ p ở miề n Nam nước Pháp. Những cảnh trí đẹp như tranh chạy vụt nhanh để n nỗi không máy ảnh nào ghi lại được nhưng lại in đậm trong sự háo hức và ngỡ ngàng của chúng tôi.

Trên tàu, có những lúc chúng tôi nói chuyện rấ t rôm rả, từ chuyện tình yêu của mẹ để n của tôi, từ chuyện gia đình để n chuyện dự định công việc. Nhưng cũng có những lúc, cả ba cùng im lặng nhìn anh chàng ở góc tàu say mê vẽ, ngắ m ông cụ phục vụ tàu câ n mẫn hay đuổi theo những suy nghĩ của mình gửi trong cái nhìn vô định ra ngoài cửa sổ. Tôi ngân nga một bài hát tiế ng Pháp cũ - *Ce train qui s'en va* (Con tàu đi về phía anh) trong khi hai bà nhìn tôi cười.

Bạn có thể quan tâm khi dùng thẻ Eurail/Interail Pass

- Thẻ Interail Pass không có hiệu lực ở nước bạn đang cư trú (Ví dụ như tôi, thẻ không dùng được ở Thụy Điển nên tôi phải mua vé tàu từ Thụy Điển sang Đan Mạch và ngược lại) nhưng với thẻ này, bạn có thể mua vé với giá giảm 50%.
- Thẻ Eurail Pass không có hiệu lực ở Ba Lan, Montenegro, Serbia và Slovakia.
- Hai loại thẻ này đề `u câ `n được kích hoạt (Activate) ở bấ 't kỳ ga nào ở châu Âu trước khi bạn khởi hành.
- Các ga lớn ở châu Âu đề `u có khu làm thủ tục và đặt vé tàu riêng cho người câ `m thẻ Eurail/ Interail. Bạn nên tìm khu đó để tiế ´t kiệm thời gian và có được lời khuyên tố ´t cho hành trình của mình.

- Phí đặt chỗ cho các chuyể n tàu nhanh hay tàu đêm dao động từ 6 để n 30 euro tùy quố c gia.
- Nhớ đọc kỹ những quyê `n lợi bạn được hưởng với Eurail/Interail Pass vì ngoài việc đi tàu miễn phí, bạn còn có thể được các ưu đãi khác ở những điểm đế ´n.

Sẽ trở lại Berlin chỉ vì cậu ấy!

Với tôi, một cậu bạn thân có sức mạnh hơn một người tình. Chỉ có cậu ấ y mới làm tôi không biế t ghen là gì và dễ dàng bắ t quen với những cô nàng mà cậu ấ y cặp kè; chỉ có cậu ấ y mới được quyề n lôi tôi ra khỏi nhà bấ t kỳ lúc nào với khuôn mặt không chút trang điểm.

Và dẫn chứng rõ ràng nhấ t là: Chỉ có cậu ấ y mới đủ sức dụ tôi trở lại Berlin!

Să t đá, đập phá và những nỗi buô n

Berlin thực tế như tinh thâ n Đức. Từ quy hoạch của những ngôi nhà trong thành phố, từ hệ thố ng giao thông quy củ cho đế n những câu tiế ng Đức ngắ n gọn... tấ t cả đề u muố n nói với tôi ră ng: "Cô gái kia, thực tế lên nào!"

Nế u bạn còn thơ thẩn, xin lỗi nhé, bạn sẽ muộn tàu. Người Berlin bước đi như chạy trong các ga tàu điện ngâ m, hố i hả bắ t bắ ng được chuyể n tàu họ định dù chuyể n sau chỉ để n cách đó 5 phút.

Nế u bạn ăn vận như cô nàng Carrie Bradshaw trong chiế c váy Dior phô ng màu tím dài chấ m đấ t hay bỗng giận dỗi với anh bạn trai mà muố n bắ t taxi bỏ vê giữa chừng á? Xin lỗi nhé, bạn sẽ không vẫy được taxi như ở New York đâu. Ở Berlin, bạn phải xế p hàng hay để n đúng chỗ để bă t taxi còn nế u không, hãy chuẩn bị một gia tài để trả tiề n phí.

Nế u bạn dùng một thứ tiế ng Anh câ u kỳ và yểu điệu để hỏi đường ư? Lại xin lỗi nhé, người Berlin rấ t bận, họ không có thời gian để nghe bạn trình bày. Họ sẽ làm bạn ngỡ ngàng bă ng cách từ chố i giúp hoặc cứ thể bỏ đi.

Nê u bạn nghĩ để nổi bật trong một bữa tiệc, bạn nên đế n muộn ư? Rấ t tiế c, người Berlin sẽ bắ t đâ u bữa tiệc mà chả câ n bạn. Khi bạn đế n, tấ t cả sẽ dừng lại, không phải để chào đón bạn đâu mà là để nhìn bạn như thể bạn vừa bước ra từ một cái đĩa bay rơi nhâ m vào nhà ho.

Cả Berlin là một công trường khổng lô và dường như công cuộc xây dựng ở nơi đây không bao giờ ngừng nghỉ. Nế u như cuố i thế kỷ trước, người Berlin nói ră ng họ câ n xây dựng lại thành phố sau cuộc chiế n thì đế n nay, khi Berlin xây dựng, sửa chữa còn nhiê u hơn trước, tấ p nập hơn trước thì lời giải thích ấ y bắ t đâ u nghe giố ng như một lời bao biện.

Nhà thờ Cụt, công trình bị tàn phá trong chiế n tranh, đã được giữ lại làm di tích lịch sử và nội thấ t bên trong đã được làm lại đẹp lộng lẫy vậy mà khu nhà thờ mới sát cạnh vẫn được các đội thợ và kiế n trúc sư hố i hả hoàn tấ t. Alexanderplatz cứ thế bé lại sau mỗi lâ n tôi đế n vì dường như một ngôi nhà nào đó trong khu vực lại được vây lại để sửa. Những đoàn người đi lại trên "Xô" (cách người Việt gọi tấ t khu Zoologischer) hay Potsdamer Platz đã quá quen với việc chen chân cùng giàn giáo hay hàng rào công trường. Khu chợ Đô ng Xuân của người Việt ở Berlin cũng không ngừng xây dựng, khu (halle) 5 rô i khu 6 cứ thế được thêm thắ t, hòa chung với không khí xây dựng nhộn nhịp của cả thành phố .

Berlin là thiên đường cho những sinh viên xây dựng hay kiế n trúc, là trường học khổng lô cho những ai ham thích kỹ thuật.

Còn với tôi, tôi mệt mỏi thở dài tự hỏi: Bao giờ Berlin mới ngừng xây dựng?.

Sách Lonely Planet cũng miêu tả Berlin thế này: "Những thứ đã cũ và những thứ mới. Tấ t cả nhặ c nhó về một Berlin đã chia đôi và đã đoàn tụ. Mái vòm Reichstag của Norman Foster, đài tưởng niệm Do Thái của Peter Eisenman, cổng Brandenburg... chia sẻ với nhau khoảng đấ t trung tâm. Đi dọc BernauerstraBe, cạnh Prenlzaure Berg sành điệu, bạn vẫn giật mình nhận ra chân mình hình như vừa bước trên một đường đánh dấ u màu gạch trên via hè... nơi bức tường Berlin đã đứng đây."

Lâ n đâ u đế n Berlin, tôi cô độc đế n hoảng hố t giữa những khố i bê tông cao quá đã u trong khu tưởng niệm nạn nhân Do Thái, đứng chơi vơi nhìn một phâ n bức tường Berlin còn được giữ lại để dạy lịch sử rô i khẽ rùng mình khi đọc về những ga tàu ma. Ở đây, ai cũng học quên quá khứ, số ng với hiện tại và nghĩ về tương lai nhưng tôi vẫn thấ y thoáng rấ t nhanh một cái cau mày khó chịu của mấ y người bạn Đức khi ai đó trong lớp vô ý nhấ c để n cái tên biế t làm đau của lịch sử. Berlin câ n thời gian để quên...

Tôi hình như không sinh ra để yêu Berlin.

Lời hẹn ngày nă ng đẹp

Tôi đọc trên một tờ tạp chí ră ng, có 10 người đàn ông mà một phụ nữ câ n trong đời mình:

Một người cha hoặc một người yêu thương cô â y như cha của cô â y.

- 2. Một người cũ mà cô â y luôn có thể trò chuyện.
- 3. Một người cũ mà cô â y biế t cô â y không thể trò chuyện.
- 4. Một người động viên cô â y trong sự nghiệp.
- 5. Một người cô â´y luôn có thể gọi bâ´t kỳ lúc nào khi muô´n nhờ khiêng sofa.
- 6. Một người đàn ông cô ấ y có cảm tình nhưng chưa bao giờ là bạn trai cô ấ y.
- 7. Một người đàn ông yêu cô ấ y vì đúng như những gì cô ấ y có.
- 8. Một người đàn ông hài hước làm cô â y cười.
- 9. Một người cô ấ y có thể tán tỉnh mà không câ n nghĩ ngợi nghiêm túc.

Và Berlin giấ u người thứ 10 của tôi: một cậu bạn thân, phiên bản nam của chính tôi.

Một ngày nă ng đẹp, tôi nhă n tin cho cậu â y:

"Tớ gửi cho â y một bưu kiện, nhận được chưa?"

"Bưu kiện nặng 50kg ý hả? ´y sang đế n Berlin từ lúc nào?" Cậu â´y nhă´n lại thản nhiên, không chút bâ´t ngờ.

Vậy đấ y, một trong số những điểm trừ khi có một cậu bạn thân rấ t hiểu mình là: Cậu ấ y quá hiểu bạn để bị bạn làm cho bấ t ngờ!.

Đón tôi ở Alexanderplatz, cậu ấ y chạy ào để n, ôm chấ m lấ y tôi, hét lên như thể chúng tôi là hai đứa nhỏ. Tôi xấ u hổ, sợ mọi người xung quanh sẽ cười mình, nhưng rô i nhận ra: cũng chả ai quan tâm. Berlin mà!

Cậu ấ y để n và cứu vãn toàn bộ ấ n tượng Berlin của tôi. Đâ u tiên là bă ng trò chơi "Đi tìm bức tường Berlin". Bạn sẽ bấ t ngờ lắ m đấ y nế u trước khi để n Berlin bạn mơ hồ nghĩ ră ng có một bức tường lớn, hùng vĩ và trang nghiệm ở giữa Berlin để bạn tham quan. Nế u bạn hỏi đường đế n "Bức tường Berlin", phâ n lớn mọi người sẽ lă c đâ u không hiểu hoặc chỉ bạn tới những nơi rấ t khác nhau, còn số ít những người biế t sẽ chỉ bạn để n một đoạn tường bê tông nhàm chán, nơi có một trung tâm thông tin mới được xây dựng. Nhưng đừng lấ v thể làm thấ t vong nhé! Bởi kỳ thực, ban có thể tìm được bức tường Berlin ở mọi nơi trong thành phố. Lấ y Posdamer Platz làm điểm xuấ t phát, chúng tôi đi bộ dọc theo con đường đã từng có bức tường, kiế m tìm những mảnh còn sót lại của bức tường, chỗ được dùng để triển lãm ảnh hay tranh, chỗ chỉ còn được đánh dấ u bă ng một đường kẻ. Chúng tôi vạch ra kế hoạch tìm đế n điểm đích là East Side Gallery nơi có đoạn tường dài nhấ t còn tô n tại - 1,3 km với 106 bức tranh graffiti. Đoạn tường với bức tranh nổi tiế ng vệ nụ hôn của lãnh đạo Liên Xô, Leonid Brezhnev và lãnh đạo Cộng hòa Dân chủ Đức, Erich Honecker, giờ được coi là tương đài Tư do Quố c tê´.

Rô i cũng chính cậu ấ y chứ ai, lôi tuột tôi đi qua 10 ga tàu U-bahn và S-bahn chỉ trong một tố i. "Tớ sẽ khao ấ y đi chán ga tàu Berlin", cậu ấ y nháy mã t rô i nhét vào tay tôi vé tàu đi trong vòng 24 giờ. Chúng tôi vừa chạy trong những sân ga, vừa bình chọn danh hiệu cho những sân ga mình đi qua. Cậu ấ y nói ga đẹp nhấ t là ga Potsdamer Platz vì ga này hiện đại và sáng nhấ t trong khi tôi khẳng khẳng đó phải là ga Klosterstraße, nơi có hình những con tàu cổ của Đức trên tường. Đế n ga nào, chúng tôi thích thú đua nhau kể những kỷ niệm có được ở sân ga đó. Hơn một năm xa nhau mà chúng tôi ngỡ như cả hai vẫn có mặt trong cuộc số ng của nhau, chia sẻ với nhau từng khoảnh khắ c như cách chúng tôi cùng nhau đi qua những sân ga trên đường đế n trường của cậu ấ y.

Cậu ấ y chỉ cho tôi "Hàng kem ngon nhấ t Thế giới" với giá một euro ở gâ n Potsdamer Platz rô i nhìn sang đường là khoảng cỏ xanh ngát như khu campus của trường Harvard ngay giữa Berlin bận rộn và bừa bãi. "Nă m ăn kem ở đây thì nhấ t!", cuộc hẹn ngày nă ng đẹp chỉ câ n có thể là trở nên hoàn hảo!

Tranh thủ đợi cậu ấ y tan học, tôi còn lang thang quanh trường cậu ấ y và tìm được một cửa hàng bán những mô hình xe Volkswagen cổ nhỏ xíu, tinh xảo với giá 4 euro, một sạp hàng bán mũ lông và huy hiệu cũ thời liên bang Nga của một người đàn ông Ba Lan có thú sưu tâ m những món đô đó hay một trung tâm lịch sử điện ảnh với những thước phim cổ từ thời Thế chiế n thứ Hai... Tôi ghi nhớ hế t để rô i kể thao thao bấ t tuyệt khi gặp cậu ấ y sau giờ học.

Tôi với cậu â´y còn có lời hẹn đế´n thăm bảo tàng báo chí, bảo tàng nhiế´p ảnh của Berlin, đi tìm tấ´t cả những chú gấ´u Berlin với những hình họa trang trí khác nhau trong thành phố´, và tấ´t nhiên, ăn cho bă`ng hế´t tấ´t cả các vị của "Hàng kem ngon nhấ´t Thế´ giới" của cậu ấ´y!.

Rô i xong! Điê u đó có nghĩa là tôi sẽ lại phá lời hứa bạc bẽo của mình để trở lại Berlin, mà lại chỉ vì cậu â y!.

Hơn cả một kỳ quan

Phụ nữ - lại một lâ n nữa - rấ t khác nam giới. Phâ n lớn chúng ta yêu hay hò hững với một nơi chố n nào đó là do những kỷ niệm chúng ta đã có, con người chúng ta đã gặp nhiệ u hơn là do bản thân danh lam thấ ng cảnh. Lý thuyế t này tôi đã thử nghiệm với Berlin và 100% đúng. Vẫn là Berlin â y, tôi đã có hai mảng â n tượng khác xa nhau. Giờ Berlin trong tôi không còn là những ký ức buô n của lịch sử hay những dòng người chạy đua như những cỗ máy. Berlin của tôi là những bức tranh mới mẻ ngay trên bức tường cũ, là hai chúng tôi thong dong bước chậm giữa dòng người vẫn vội vã ở những sân ga.

Mỗi khi qua lại nơi đó, nghe một bài hát cũ hay một đoạn phim đã từng xem ở đó, bạn sẽ nhận ra, cảm xúc bạn có với những người thân yêu còn đẹp và đáng bảo tô nhơn cả những kỳ quan.



Kỳ học mới, trở về `với những ngày tháng sinh viên ở Thụy Điển: những bài thi và bạn bè.

Tháng 9, sinh nhật của cô bạn thân, tôi ngô`i trò chuyện cùng Số´ 4, gia sư môn SPSS của tôi trong nightclub hội sinh viên. Số´ 4 vừa có một cuộc hẹn "chả ra gì" với cô bạn người Nga mới quen.

"Nhảy chứ?" Số 4 hỏi tôi.

Tôi mim cười rô `i để Số ´ 4 kéo tay vào điệu nhảy.

Số 4 đúng là không hổ danh một chàng trai đa tình. Mỗi chuyển động của anh là một lời gợi ý gửi tới đố i phương. Ánh mắ t lai Á Âu nhìn xoáy sâu vào tôi như khiều khích. Bàn tay Số 4 trượt nhẹ trên cánh tay tôi trong khi nhảy. Anh điệu nghệ trườn người xuố ng, nhấ c bổng tôi lên. Đám bạn bè hò reo theo điệu nhảy bố c lửa.

Tôi thừa biế t: đó là phong cách của Số 4, với tấ t cả các cô gái.

Nhưng đột ngột, không hiểu do những gợi ý của cơ thể Số 4, hay do ly rượu tôi uố ng trước đó, tôi đột ngột ôm lấ y cổ anh, kéo đâ ù anh chàng cao 2m lại phía mình và... hôn.

Nụ hôn ngă n vì cả hai người đề `u số c. Số 4 choáng váng nửa vì bị "dă t mũi", nửa vì động thái bấ t ngờ của cô bạn người Á vố n kín đáo. Còn tôi choáng váng vì chính mình.

Tôi nhảy xuố ng khỏi tay Số 4.

"Tôi xin lỗi!" Cả hai chúng tôi đề `u nói.

Sáng hôm sau, nụ hôn pha cô `n của Số ´ 4 không hiểu sao gợi cảm hứng cho tôi tìm lại các ghi chép và mở máy viế ´t về ` Amsterdam.

Mang dại khờ đến Amsterdam

Tôi đón sinh nhật là `n thứ 24 ở Amsterdam. Như bao cô gái 24 tuổi khác, tôi đeo vào mình vô khố i bàn luận cùng vài thứ là ´n ca ´n dở hơi chênh vênh giữa nổi loạn và chính chuyên. Và thành phố này, dù không giải đáp được hế t những khúc mắ c â ´y cho tôi, nhưng tự tin bày tỏ chính kiế ´n của mình, kể cả khi chính kiế ´n â ´y không phải lúc nào cũng được hoan hô. Tôi gọi Amsterdam là thành phố bản lĩnh nhấ t Thế giới!

Sách giáo khoa vê`... lẳng cho cô nàng khờ

Chú thích số một: tôi khờ. Có khi, chữ "khờ" hiện lên cả trên mặt tôi cũng nên. Lúc tôi hỏi đường để n Khu Đèn Đỏ, một vài người nhìn tôi ngỡ ngàng rố i cười ý nhị. Có bác bố i bàn hài hước còn vỗ vai tôi: "Cháu có chấ c không, cô gái trẻ?" Tôi gật đầ u cương quyế t: "Đã để n Amsterdam, nhấ t định cháu phải để n đó!" Bác cười rố i dẫn tôi để n tận đầ u phố dẫn vào Khu Đèn Đỏ. "Xem thôi đấ y nhé!", bác nháy mặ t trêu tôi trước khi chia tay.

Tuy nhiên, Amsterdam và Khu Đèn Đỏ dạy tôi về một môn nghệ thuật khác liên quan (ít hoặc nhiê `u) để n sex - nghệ thuật lẳng. Nhưng mà này nhé, đừng có hô `đô `mà quy chụp lẳng của Amsterdam là bộ đô `lót đính lông kệch cỡm hay những cái ưỡn ngực thô thiển. Xưa lă m rô `i! Nế u chỉ có thể , lẳng đã không phải là một môn nghệ thuật ở Amsterdam.

Lẳng là sự ranh mãnh đâ `y quyế ´n rũ, Amsterdam kiên quyế ´t. Ngay trước cửa ga trung tâm, viện bảo tàng sex với 20 năm tô `n tại là bài giảng đâ `u tiên dành cho bạn. Bạn có bấ ´t ngờ không khi chính Amsterdam với viện bảo tàng này cũng công nhận: sự quyế ´n rũ giới tính không hoàn toàn ở việc phô bày trâ `n tục. Viện bảo tàng trâ `n trụi nhấ ´t Thế ´ giới â ´y vẫn tôn vinh vẻ trễ nải đâ `y nữ tính kinh điển của nữ thâ `n Venus, cái váy bô `ng bấ ´t trị của Marilyn Monroe. Sự quyế ´n rũ là những cái gợi rấ ´t nhẹ.

Rô i đã hê t đâu, cô nàng Amsterdam còn có chiều biế n bữa tiệc yêu thành một buổi biểu diễn nơi cô â y là diễn viên chính và những người tình cứ thể bị cuố n theo rô i hóa thân vào tiế t mục lúc nào mà không biế t. Có hẳn một nhà hát dành riêng cho những sex show mang cái tên quí tộc Casa Rosso. Nhà hát có 180 chỗ ngô i bọc nhung êm ái, máy điệ u hòa (mà theo lời chủ rạp hát là để dùng trong trường hợp nhiệt độ cơ thể khán giả có thể tăng lên đột ngột), balcony và quâ y bar. Rô i cô nàng ma mãnh gia giảm thêm chút hương cô n cho bữa tiệc yêu. Các quán bar và nhà hàng trên phố phục vụ những bữa tố i với đô uố ng hảo hạng. Một chút vang rấ têm và miế ng bít tế t làm chín dở tinh tế đủ dẫn thực khách vào cơn say đâ u tiên trước tour đi dao quanh Khu Đèn Đỏ. Sau đó, màn diễn gơi cảm cứ thế tiế p tục, còn tham gia hay dừng nghỉ, tận hưởng đô n dập hay nhẩn nha, tùy ban! Khoái cảm của Amsterdam - như tôi nói -- bắ t đâ u từ khúc dạo đâ`u của ánh mặ t rô`i kéo dài tới tận nụ hôn tiễn biệt là như thế!.

Rô i Amsterdam lại bảo: Lẳng là phải hài hước. Nế u những anh chàng say đă m của những cô nàng với lô i hài hước có chút diệu vợi, đong đưa thì Amsterdam hẳn là cô nàng lẳng lơ số một. Một loạt những cửa hàng đô chơi sex, đô lưu niệm lẫn các tác phẩm nghệ thuật liên quan để n sex là trò đùa của cô nàng Amsterdam. Logo chữ M của thương hiệu McDonald's bị xuyên tạc thành dáng nă m của một cô nàng gợi cảm, hàng chục chú thỏ hô ng có đôi mấ t thơ ngây

nhưng sở hữu "của quý" to đại tướng được treo đâ`y một ô kính trên phô´, hai chú bò truyê`n thô´ng của Hà Lan cũng say mê làm tình và lá cờ treo một loạt trên phô´ không phải Quô´c kỳ Hà Lan mà là lá cờ với ba chữ X bí ẩn... Những câu chuyện dirty joke của Amsterdam có khi dí dủm kín đáo có khi lộ liễu đê´n bâ´t ngờ nhưng đảm bảo ai nghe thâ´y, trông thâ´y cũng phải bật cười xâ´u hổ và công nhận nàng thông minh quá thể.

Rô ì để kế ´t lại, Amsterdam tuyên bố ´: Lẳng là phải tự tin và lẳng là để tự tin hơn. Có nơi nào như ở nơi đây, tượng đài của thành phố không chỉ có những vĩ nhân, những người anh hùng mà có cả tượng đài của một cô nàng lẳng? Có ở đâu những cô gái mại dâm lên tiế ´ng yêu câ `u sự tôn trọng và nỗ lực thể hiện tri thức của mình để được kính nể. Xin thưa, chỉ có ở Amsterdam. Bức tượng cô gái bán hoa mang tên Bella trong chiế ´c mini júyp ngắ ´n đứng vênh vang ngay ở quảng trường nhà thờ cũ Oudekerksplein, các cô nàng mập mạp bước đi ngắng cao đâ `u trên phố ´ trong bộ đô `lót hay quý bà Xaviera Hollander nổi tiế ´ng như một học giả về `sex và tác giả của cuố ´n sách nổi tiế ´ng mang tên *The happy hooker* cũng làm việc mấ ´y chục năm như một cô gái bán hoa. Amsterdam là thế ´đâ ´y! Xét trên một phương diện nào đó, vì cái sự lẳng được tôn trọng, được đề `cao nên những cô gái tự tin thể hiện vẻ đẹp của mình, sức quyế ´n rũ của mình cho dù để kiế ´m tiề `n hay để kiế ´m tìm hạnh phúc thực sự.

Cô nàng Amsterdam lắng lo đâ y khôn ngoan khi cô ấ y biế t làm chủ tình thế, dẫn dụ và giữ lửa. Có lẽ vì thế, ngay trên bản đô thành phố Amsterdam, Khu Đèn Đỏ được đánh dấ u đỏ choét. Ù đấ y thì sao, Amsterdam công nhận, thậm chí (âm thâ m) tự hào về nơi này như một phâ n của thành phố.

Thành phố câ u vô ng

Ngoài Khu Đèn Đỏ, Amsterdam còn nổi tiế ng với lòng bao dung tuyệt vời dành tặng những người giới tính thứ ba.

Ngay sát Westerkerk, một nhà thờ lớn trong khu phố cổ Amsterdam, bạn sẽ thấ y Homomonument, tượng đài dành cho người đô ng tính nổi tiế ng Thế giới. Tượng đài được một nghệ sỹ người Hà Lan tên là Karin Daan thiế t kế năm 1979, gồ m ba hình tam giác màu hồ ng. Ban đâ u, tượng đài được xây dựng để tưởng nhớ những người lính đồ ng tính đã hy sinh trong Thế chiế n II. Nhưng sau này, tượng đài mang ý nghĩa vinh danh những người đồ ng tính đã đấ u tranh cả đời mình cho tự do và quyề n bình đẳng của con người với những gì tự nhiên ban tặng. Họ đấ u tranh để được cho phép tổ n tại, được công nhận và được số ng chân thật với chính bản thân mình. Như thế , liệu có phải quá nhiề u?

Và cuộc đấ u tranh ấ y vẫn phải tiế p tục bởi ở nhiệ u nơi trên Thế giới này, những người đô ng tính vẫn bị kỳ thị đế n chế t, vẫn bị dô n ép để phải giấ u giế m thân phận mình cả đời và kiế m chế hạnh phúc. May thay, ít nhấ t, họ vẫn còn có Amsterdam.

Thành phố có hẳn một sự kiện dành cho người đô ng tính mang tên Gay Pride Amsterdam (Niê m tự hào đô ng tính) diễn ra vào ngày thứ Bảy đâ u tiên trong tháng 8 hã ng năm. Đó là một tuâ n với ngập tràn các sự kiện văn hóa, thể thao, những bữa tiệc đường phố và những câu lạc bộ đêm. Hoạt động đỉnh cao trong ngày diễn ra ở Canal Parade và thường thu hút tới hơn 500.000 người tới dự. Những con thuyê n lớn chở hàng trăm người đô ng tính đang hóa trang và ca hát, chạy dọc con kênh trong sự cổ vũ, động viên của hàng nghìn người dân địa phương bình thường không kể lứa tuổi. Một loạt các công ty lớn của Hà Lan như The City of Amsterdam, ABN AMRO, ING và TNT tài trợ cho sự kiện này để ủng hộ những nhân viên đô ng tính của công ty.

Thành phố có tới hơn 100 quán bar, câu lạc bộ đêm, nhà tấ m hơi, cửa hàng và khách sạn chỉ dành cho người đô ng tính. Những địa điểm tập trung người đô ng tính thường ở những nơi trung tâm như Reguliersdwarsstraat, Amstel và Kerkstraat. Lá cờ câ u vô ng biểu trưng của giới tính thứ ba treo rải rác khắ p nơi trong thành phố . Các cửa hàng lưu niệm của thành phố bán những món đô câ u vô ng cho những khách hàng "100% thẳng" để họ được ghi nhớ ră ng họ đã một lâ n đế n Amsterdam, thánh địa của những người đô ng tính.

Năm 1998, Amsterdam tổ chức Thế vận hội dành cho người đô ng tính (Gay Games). Năm 2001, chính phủ Hà Lan công nhận pháp lý cho hôn nhân đô ng giới. Người ta thố ng kê Amsterdam là thành phố tập trung nhiệ u người đô ng tính nhấ t Hà Lan. Trong những năm gâ n đây, chính phủ nỗ lực rấ t nhiệ u trong các chính sách để bảo vệ quyê n lợi cho người đô ng tính và hỗ trợ họ.

Tôi rời Amsterdam với dư vị của một sinh nhật đáng nhớ nhấ t trong đời mình. Cũng giố ng như cách thành phố này tôn trọng những cư dân của nó với tấ t cả trái tim bao dung và dạt dào, thành phố chào đón tôi, để tôi được thỏa sức khám phá và trưởng thành theo cách của riêng mình. Tôi không nhờ Amsterdam mà nói được những điể ù trong cuộc số ng là đúng hay sai, nhưng tôi biế t có chính kiế n như cách Amsterdam tuyên bố với Thế giới về những vấ n đề gây tranh cãi và nhân ái với những món quà của tự nhiên như tình dục và những người đô ng tính.

Có những lúc nghĩ về Hà Lan, tôi vẫn mim cười...

• Oudekerksplein là phâ `n trung tâm của Khu Đèn Đỏ. Một quảng trường bé tẹo mà có tới 35 cửa sổ dành cho các cô gái bán hoa phô diễn và mời khách. Dự án 1012 của thành phố ´Amsterdam ra đời năm 2007 nhã `m giảm số ´ lượng các cửa sổ và nhà chứa ở Khu Đèn

Đỏ, thay vào đó là các công trình văn hóa, triển lãm, nhà hàng liên quan đế n sex.

- Bạn bị cấ m chụp ảnh các cửa sổ ở Khu Đèn Đỏ. Phố có camera 24/7 để chố ng trộm cấ p và tấ t cả các hoạt động mua bán tình dục trên phố đề u được bấ t buộc phải đảm bảo an toàn (dùng bao cao su).
- Rạp hát sex Casa Rosso có cung cấ p dịch vụ trọn gói cho các bữa tiệc chia tay đời độc thân. Nhân vật chính của bữa tiệc sẽ được miễn phí vé vào, được mời lên sân khấ u tham gia cùng các diễn viên nhưng chỉ trong trường hợp nhân vật chính cũng vận đô hóa trang.
- Ngay cạnh tượng đài Homomonument, bạn có thể tìm thấ y Pink Point, bố t thông tin về giới tính thứ ba. Pink Point tiề n thân là một hàng kem nhỏ khi Gay Games diễn ra năm 1998, sau được đổi thành trạm thông tin.
- Những khách sạn và pub dành cho người đô `ng tính có treo cờ câ `u vô `ng để khách hàng dễ nhận ra.
- Club Fuxx là một câu lạc bộ đêm dành cho người đô `ng tính mà ai nhảy cũng cởi bỏ áo.



"Chuyện gì xảy ra đêm đó, hãy chôn nó trong đêm đó. Mãi là bạn nhé," tôi và Số 4 thỏa thuận. Nhưng mọi chuyện không đơn giản như thế.

Một cách tình cờ, đúng thời điểm này, bộ phim Friends with benefit rấ t nổi nên cụm từ và suy nghĩ đó cũng trở nên phổ biế n giữa đám sinh viên chúng tôi. Thi thoảng, Số 4 và tôi thường đi ăn tố i như một cặp đôi hẹn hò. Không hơn!

Tôi và Số 4 không hệ thích nhau (hoặc có thể là chúng tôi tin như thế).

Đâ`u năm 2012, Số´ 4 chuyển đế´n Stockholm làm việc.

"Những khoảnh khắ c không ràng buộc giữa chúng ta thật tuyệt vời," Số 4 và tôi đô `ng ý như thế .

Từ khi biế t rung cảm, tôi thường yêu như một người phụ nữ điển hình: cảm tính, cố ng hiế n và ràng buộc. Nhưng dường như, những nụ hôn và kỷ niệm tôi có với Số 4 trọn vẹn và đẹp hơn vì tôi với anh đề `u không hy vọng ở mố i quan hệ này. Chúng tôi cô đơn, cùng được chia sẻ và hạnh phúc hôm nay không suy nghĩ nhiề `u chuyện gì sẽ xảy ra vào ngày mai. Cùng lắ m là số 0, chúng tôi lại là những người bạn học cùng trường.

"Thực ra đó là cách đàn ông yêu," Số 4 có là `n nói với tôi.

Sai hay đúng?

Tôi để n Copenhagen với câu hỏi: những người đàn ông yêu và nghĩ thể nào nhỉ? Nế u tôi là đàn ông, bài viế t của tôi sẽ ra sao?.

Copenhagen không nữ tính

Sẽ thật không công bă`ng khi tôi cương quyế´t nhìn một thành phố´ với lăng kính màu hô`ng phụ nữ của riêng tôi. Thôi thì lâ`n này, một lâ`n thử nghiệm, tôi quyế´t định mượn tạm trái tim đâ`y lý chí của các chàng để lên đường.

Vì sao những người đàn ông yêu thích những viên gạch nhựa?

Anh bạn đô ng hành khoát tay tôi: .

"Để n trung tâm Lego đi! Món đô `chơi làm nên â ´u thơ của anh mà!"

Chả câ n đế n một phút lấ n cấ n, tôi đô ng ý liê n dù trước đó, lịch trình của tôi không hệ có trung tâm này. Phải rô i, sao tôi quên được nhỉ: tôi đang đứng trên quê hương của những viên gạch màu sắ c, thứ đã mê hoặc lũ chúng tôi ngày thơ bé. Những công trình nho nhỏ từ những viên gạch Lego có thể coi là "thành công" đâ u tiên của lũ con trai đủ làm bọn con gái chúng tôi ngày â y ngưỡng mộ. Lego với trẻ con, nói theo một cách nào đó, cũng lãng mạn chả kém gì hoa hô ng trong thể giới người lớn.

Trung tâm Lego nă m ngay giữa con phố đi bộ tấ p nập của thủ đô Copenhagen. Khi để n và mới nhìn thấ y trung tâm, tôi có chút ủu xìu: Copenhagen nên có hẳn một viện bảo tàng Lego chứ không chỉ là một cửa hàng bán đô chơi thế này. Lý của tôi đã từng là thế. Nhưng phải để n khi bước vào cửa hàng, tôi mới bắ t đâ u nhận ra cái lý của Lego.

Lịch sử của Lego bắ t đâ u từ năm 1932 ở đấ t nước Đan Mạch khi Ole Kirk Christansen dựng một xưởng sản xuấ t đô chơi nhỏ ở Billund. Nhưng điệ u thú vị mà ít ai biế t là những món đô chơi đâ u tiên gắ n mác Lego không phải là những viên gạch nhựa mà lại là những món đô chơi gỗ. Phải đế n tận năm 1958, hơn 20 năm sau khi Lego thành lập, những viên gạch nhựa Lego mới được hoàn thiện và bắ t đâ u "ghép" nên danh tiế ng của hãng.

Để tìm cho công ty một cái tên, Ole Kirk Christansen đã mở hẳn một cuộc thi cho những nhân viên của mình. Nhưng cuố i cùng, chính Ole mới là người nghĩ ra cái tên thú vị nhấ t cho hãng: LEGO là chữ ghép tắ t của hai từ trong tiế ng Đan Mạch: LEg và GOtt nghĩa là chơi giỏi.

Thực ra, về bản chấ t, từ năm 1958 trở đi, khi Lego có nghĩa là những viên gạch nhựa thì lịch sử của công ty Lego đã không còn trong tay những người sáng lập ra nó, mà nă m trong tay những người chơi và yêu những viên gạch Lego. Chính họ chứ không ai khác ghép những viên gạch đơn giản với những màu cơ bản thành những vương quố c, những cảnh sắ c thiên nhiên, không gian số ng ngập tràn niề m vui hay cả những cuộc chiế n. Và có lẽ vì điề u đó mà cửa hàng Lego lớn nhấ t Thế giới nă mở Copenhagen này lại không bán nhiề u các bộ đô chơi ghép theo mẫu. Thay vào đó, họ để nhiề u ngăn kéo nhỏ với những viên gạch Lego đủ màu sắ c, kích thước khác nhau. Người mua vào đây chọn gạch Lego như dùng bữa buffet, chọn lấ y những loại gạch mình câ n cho công trình do chính họ thiế t kế . Mà nế u như họ chưa có ý tưởng gì thì việc đứng hàng giờ trong cái "thiên đường gạch" ấ y - hy vọng ră ng - sẽ tặng họ một ý tưởng nào đó.

Chỉ trong không gian bé tẹo của cửa hàng Lego, tôi được chu du từ niê m ngưỡng mộ dành cho sức sáng tạo vô hạn của con người cho để n cảm giác â máp khi nhìn hai cha con đang cùng nhau chọn những viên gạch Lego cho công trình chung mà họ đang làm. Tôi biế t, sẽ không có một viện bảo tàng nào trưng bày được cho bă ng hế t các sản phẩm từ những viên gạch Lego nhưng chính từ cửa hàng này, những ý tưởng sáng tạo ra đời và bảo tàng Lego có ở đâu xa: từ căn phòng của những cậu bé biế t mơ ước cho tới phòng làm việc của những người đàn ông ham sáng tạo.

Bia không lẳng lơ

"Nê u phải chọn, anh sẽ chọn yêu bia chứ không yêu phụ nữ. Vì bia không bao giờ phản bội đàn ông!" Anh bạn đô ng hành hài hước nói.

Nế u như tôi coi chocolate là "thuố c phiện của cảm xúc phụ nữ" thì với đàn ông, thứ thuố c phiện đó có thể là bia. Anh bạn đô ng nghiệp người Mỹ, rô i ông thấ y dạy môn nhiế p ảnh, cả hai khi gặp

điể `u gì đó số c, câu nói yêu thích luôn là: "I need a beer!" (Cho tôi một cố c bia!) Vậy đấ y, yêu đương hay công việc, có khi nào trục trặc, ban thân nhấ t của ho vẫn là bia.

Hãng bia Carlsberg là một trong những niê m tự hào của người Đan Mạch. Toàn bộ cơ ngơi có tuổi đời hơn 150 năm của hãng vẫn được giữ gìn thành khu bảo tàng, một trong những địa điểm tham quan hấ p dẫn của thành phố Copenhagen.

Câu chuyện bắ t đâ u từ năm 1847 khi J. C. Jacobsen bắ t đâ u xây dựng nhà máy ủ bia đâ u tiên. Cái tên Carlsberg của hãng được ông đặt theo tên con trai ông, Carl và từ "berg" trong tiế ng Đan Mạch có nghĩa là quả đô i. "Carlsberg" có nghĩa là "Ngọn đô i của Carl", một cái tên đủ lãng mạn nhưng đâ y tham vọng.

Toàn bộ khu nhà máy cũ (Gamle Carlsberg) bao gồ m khu ủ bia, nhà kho và chuô ng ngựa vẫn còn được giữ nguyên vẹn để n ngày nay. Khu nhà máy không chỉ kể cho khách du lịch nghe về câu chuyện của Carlsberg mà là câu chuyện về bia, về thứ đồ uố ng tạo ra một nề n văn hóa, một lãnh địa dường như chỉ dành riêng cho nam giới.

Bạn có biế t những xưởng ủ bia cũng có biểu tượng hình sao của riêng mình thể hiện sự dung hòa của bố nyế u tố tự nhiên (Nước, Lửa, Không Khí, Đấ t) hay biểu tượng Phật giáo cũng đã từng nhiê u lâ n xuấ t hiện trên nhãn những chai bia Carlsberg như một biểu tượng của an lành, hạnh phúc? Đã bao giờ bạn tưởng tượng ra rã ng người làm bia bí mật thả vào thùng ủ men một vòng nhỏ kế t bã ng gỗ để trừ tà cho bia. Vòng gỗ mang tên "Vòng phù thủy" đó sẽ được mang đi phơi khô sau mỗi lâ n ủ men xong để đợi thả vào thùng trong đợt lên men tiế p theo. Thế thì có gì quá lời không khi nói bia cũng là một tôn giáo? Và nế u vậy, viện bảo tàng Carlsberg này chả khác nào nhà nguyện dành cho những tín đô của bia.

Với khát khao biể n bia thành một nề n văn hóa, gia đình Jacobsen không dừng lại ở việc sản xuấ t loại đô uố ng này và bán đi khắ p Thế giới.

Năm 1882, Carl Jacobsen, con trai của nhà sáng lập hãng Carlsberg quyế t định mở hẳn một nhà triển lãm Carlsberg ngay trong khuôn viên nhà máy. Nhà triển lãm trưng bày chính những bộ sưu tập nghệ thuật và đô cổ đô sộ của ông và gia đình Jacobsen. Bộ sưu tập ấ y phát triển nhanh để n nỗi Carl đã phải liên tục mở rộng khu trưng bày.

Đế n năm 1893, khu triển lãm có 14 phòng, mà chỉ hai năm sau, nó đã có tới 19 phòng, rô `i một năm sau đó nữa, Carl phải tìm một địa điểm mới rộng hơn nhiê `u lâ `n cho bộ sưu tập của mình: trung tâm triển lãm Ny Carlsberg Glyptotek sang trọng và hiện đại ngày nay.

Có lẽ, thú vui sưu tập là một trong những đặc điểm của nhà Jacobsen và tôi thâ m cảm ơn họ vì thú vui đó. Chính tôi, một người không uố ng nhiề u bia nhưng cũng phải đứng tâ n ngâ n sung sướng trước bộ sưu tập chai bia vintage của Carlsberg và thấ y cách thế giới xoay vâ n chỉ qua những nhãn chai bia.

Bóng tố i ập xuố ng Copenhagen dù lúc đó mới năm giờ chiế ù. Chúng tôi bước chậm bên những khu nhà xưởng cũ Gamle Carlsberg đã ngủ yên trong khi ở bên kia, khu nhà xưởng mới, Ny Carlsberg vẫn sáng đèn và tấ p nập người làm việc. Tôi tưởng tượng như mình đang bước đi trên cái ranh giới vô hình của thời gian chia cấ t dứt khoát quá khứ và hiện tại. Hình như ở đây, chỉ có khát vọng của những người đàn ông nhà Jacobsen là không khác và không có điểm dừng, ít nhấ t là cho đế n khi những người đàn ông trên Thế giới thôi gán trên mình đủ những ưu tư và họ thôi chọn bia để trò chuyện.

Mà cái giả thiế tấy chắ c khó xảy ra lắ m bởi ngay đây thôi, khi xung quanh đã im lìm, bar Jacobsen bắ t đâ u ô n ào, tấ p nập.

Tôi thích cái suy nghĩ đó, cái suy nghĩ ră `ng trong những người đàn ông của chúng ta có cả một chú nhóc và một ông cụ già. Chú nhóc ấ y ùa vào món đô `chơi Lego rô `i bao biện cho mình bă `ng câu nói của triế t gia người Đức, Friedrich Nietzsche: "In every real man a child is hidden that wants to play" (Trong mỗi người đàn ông đề `u giấ `u một cậu nhóc và cậu nhóc ấ y muố n chơi). Rô `i cũng chính cậu nhóc ấ y chứ ai, bên ly bia và vài anh bạn thân, họ tự đặt lên vai mình đủ thứ suy nghĩ lẫn trách nhiệm thay đổi Thế ´ giới.

Có gì trong iPad của anh bạn đô ng hành...

- Năm 1915, con trai của Carl quyế t định lấ y địa điểm Nhà trưng bày Carlsberg trước đây làm viện bảo tàng cho gia đình Jacobsen (Carlsberg Museum). Tuy nhiên, viện bảo tàng này đóng cửa không cho công chúng tham quan từ ngày 1/6/2009. Nên nế u đế n tham quan khu vực này, đừng hỏi Carlsberg Museum mà hãy hỏi Visitors Centre ở địa chỉ Gamle Carlsberg Vej 11, Copenhagen.
- Tượng nàng tiên cá quyế n rũ nổi tiế ng của Copenhagen là món quà của hãng Carlsberg dành tặng thành phố . Nhưng bạn còn có thể gặp "chị gái" của nàng ở ngay trong khuôn viên tham quan của hãng.
- Vé vào tham quan bao gô m một ly bia miễn phí. Có thể được tham quan miễn phí nế u vào cửa trước 30 phút trung tâm đóng cửa.
- Từ trung tâm Copenhagen, bạn có thể bắ t xe bus 1A đế n Carlsberg. Trung tâm tham quan đóng cửa lúc 5h chiế ù (từ thứ Ba để n Chủ nhật) nhưng riêng ngày thứ Năm, mở cửa đế n 7h30 tố i.

- Cửa hàng Lego ở Copenhagen nă mở địa chỉ Vimmelskaftet 37. Tại cửa hàng, bạn không chỉ mua đô Lego mà còn được học các kỹ thuật và mẹo để chơi món đô chơi này.
- Tính tới năm 2008, Lego đã sản xuấ t 2400 mẫu gạch khác nhau. Càng nhiề `u mẫu gạch, các công trình tạo ra càng độc đáo và kỳ công.
- Đế n thăm cửa hàng Lego ở Copenhagen, bạn đừng quên ngắ m nhìn mô hình những ngôi nhà bên bế n cảng của thành phố ' Copenhagen dựng bă `ng gạch Lego và rô `i so sánh với những ngôi nhà thật chỉ cách đó vài phút đi bộ nhé!



Hai năm học ở Thụy Điển, có lẽ bài học tôi học được nhiê `u nhâ ´t là yêu thương bản thân. Khi không còn bố ´ mẹ bên cạnh, chính tôi chứ không ai khác nhă ´c mình uố ng một ly nước â ´m mỗi buổi sáng hay dùng kem dưỡng da mỗi tố ´i. Và hơn cả, những ngày Đông ảm đạm ở đây, tôi học cách tìm niê `m vui ngay cả khi ở một mình.

Tháng 1 năm 2012, tôi về Hà Nội thăm nhà.

"Bangkok? Tại sao tự nhiên lại đi Bangkok?" Cô bạn thân ngỡ ngàng khi tôi tạo ra ba ngày transit ở Bangkok, trên đường bay từ Hà Nội trở lại Stockholm.

Bangkok - Tôi yêu mình dép tông, mặt mộc

Tôi rõ ràng đang thiên vị: Món trà Lipton nhãn vàng ở Bangkok tôi cũng thấ y ngon hơn ở các chỗ khác trên Trái đấ t. Thế nên, chả câ n Christian Louboutin hay Manolo Blahnik, chỉ một đôi dép tông cao su đen, tôi thấ y mình

bước đi trên đường phố Bangkok, thừa quyế n rũ và bay bổng.

Nói không với Starbucks

Đế n Bangkok, tôi sẽ không McDonald's hay Starbucks. Tuyệt đố i không! Tôi đang ở Bangkok cơ mà. Tôi sẽ bước đi trên phố - Khao San, Rambuttri, Ratchaprasong, Chidlom đề u được - ngó nghiêng những xe hàng quán rong, hít hà cho đã rô i quyế t định dừng lại ở xe hàng thơm nhấ t. Tôi sẽ chào họ bă ng câu "sawasdee kha" quen thuộc để miệng tôi mim cười thật tự nhiên mà không quá dễ dãi và người bán hàng - phâ n lớn có làn da ngăm đen và khuôn mặt sắ c nét - sẽ mim cười lại với tôi.

Khi cuộc nói chuyện đã bắ t đâ u thân tình như thế, hay khi vố n tiế ng Thái nghèo nàn của tôi cạn, tôi sẽ nói tiế ng Anh. Những người bán hàng sẽ càng thêm thích thú vì họ không nghĩ cô gái có khuôn mặt Thái đứng trước họ không biế t nói tiế ng Thái. Họ sẽ ô à, nhiệt tình chỉ trỏ hơn hay đơn giản là cười tủm tỉm với nhau. Họ sẽ nói với tôi thứ tiế ng Anh đậm chấ t Thái với chữ R phát âm thành chữ L hay chữ Z sẽ là chữ S. Họ sẽ cười không ngừng và hào phóng khuyế n mại vài baht lẻ cho khách hàng, chuyện nghe rấ t ngược đời ở các nước khác. Sao tôi lại yêu cuô ng nhiệt cái cách bán hàng vừa nhút nhát vừa hô n nhiên của ho thế chứ li?

Và sau đó thì sao? Tôi sẽ ôm những bịch túi nylon đô ăn, bước đi trên phố giữa những cái nhìn hô nhậu ấ y. Tôi sẽ tha hô ngửa cổ lên, để miế ng đu đủ nhiệt đới ngọt lịm trượt vào cổ họng hay nhơn nhơn ngấ u nghiế n xiên thịt nướng thơm lừng mùi khói than và hương gia vị bí truyề n của Bangkok. Ai đó có lẽ sẽ muố n hỏi tôi có thích món ăn đó không? Đâu câ n hỏi, cứ nhìn mắ t tôi rạng ngời và cái cách nhai thức ăn đâ y thỏa mãn, thế là chị bán hàng vừa nãy sẽ thố t lên "diem mak mak" (tố t, rấ t tố t) đâ y tự hào. Vừa đi vừa ăn

trên phố và trò chuyện nửa Thái nửa Anh với người bán hàng là cách tôi nhận ra Bangkok của riêng tôi, không lẫn vào đâu được.

Cũng tại Bangkok dễ dãi với tôi cơ. Vừa nãy thôi thanh lịch là khu sân bay Suvarnabhumi, vừa nãy thôi sang trọng là một dãy trung tâm mua sắ m Siam, đã xuê xòa ào ngay ra phố với những xe hàng đô ăn dạo. Lúc đấ y, cô nàng - vẫn đậm đà cái duyên Thái - nhưng lại thêm nô ng nhiệt như bát canh Tom Yum Kung - cay và ngon nhấ t khi ăn trong những tiệm cơm bình dân chứ không phải trong các nhà hàng Thái tiêu chuẩn thế giới trên tâ ng của Siam Paragon.

Và vẫn trên những con phố đông người lao động â y, bạn sẽ gặp những ngôi chùa nhỏ nă m nấ p ở góc phố . Chùa nhỏ chả tên tuổi nhưng vẫn thơm ngát hương hoa, hương nhang và nế n. Tôi sẽ vuố t rấ t nhẹ những ngón tay lên những cánh hoa sen hồ ng phót hay những chuỗi hoa nhài tră ng muố t được đan xâu rấ t khéo trong bàn tay khắ c khổ của chị hàng hoa. Tôi sẽ muố n bước chân vào dạo chùa để câ u xin - chí ít là - phút thanh tịch ngay giữa phố phường tấ p nập hay cảm giác mát rượi cho đôi chân trên sàn đá hoa giữa Bangkok nă ng nóng; hoặc có khi, chỉ kịp đặt nhẹ tay lên trán để tỏ lòng thành kính như những người Bangkok bận rộn vô tình đi qua đây. Có tiế c gì vài giây của ngày để thấ y cuộc số ng vẫn còn có điề u để tin và nhắ c ta số ng tố t. Tôn giáo với người Thái đơn giản vậy thôi - một cô bạn người Thái của tôi giải thích.

Tôi tự nhiên tưởng tượng, chấ c nhà văn Elizabeth Gilbert(14) mà để n Bangkok, có lẽ cuố n tiểu thuyế t của nàng sẽ tên là *Eat, Pray, Love and Bangkok* (Ăn, câ u nguyện, yêu và Bangkok). Vì nàng chả câ n đi tới tận ba thành phố . Tấ t cả những điệ u tuyệt vời nhấ t đó đề u có ở đây, thành phố hơn chín triệu dân vố n được người phương Tây coi là thiên đường này.

Tôi mang cái tưởng tượng â´y kể với mâ´y cô bạn người Thái trong bữa trưa cơm gà 40 baht (25.000 đô`ng) ở khu chợ gâ`n văn phòng của họ. Ba cô nàng cười vang và không quên hỏi tôi đâ`y tinh quái: Thê´ yêu ở Bangkok sẽ ra sao?.

Anh có yêu em ở Bangkok?

Tôi đã tự hỏi: có bao nhiều chàng trai yêu bạn đủ nhiề `u để chấ p nhận bạn với tấ 't cả những điề `u bản năng và chân phương như cách bạn quẳng bỏ đôi giày cao gót và loẹt quẹt dép tông ở Bangkok? Với câu hỏi đó, tôi sẽ viế 't một lá thư thế ' này cho các chàng trai của tôi và nói về `Bangkok...

"Đế´n Bangkok, em sẽ không trang điểm bởi hơi nóng ẩm của thành phố´ phả vào đủ làm em hố`ng má. Son đỏ cũng trở nên vô duyên giữa thành phố´ nhiệt đới. Một chút eyeliner để tạo một đường cong khẽ lên nơi đuôi mắ´t, chút son rấ´t nhẹ và mái tóc đen tự nhiên. Dù không có được nụ cười duyên và cái mũi cao sắ´c nét của những cô gái Thái, nhưng em đã đủ thấ´y mình rạng rõ ở đây. Anh có còn thích em?.

Em cũng không mặc điệu đà đâu anh. Không phải bởi sợ bị quá diêm dúa ở nơi này mà tại cách mọi người ở đây tôn trọng và yêu quý em, mặc kệ những gì em đang mặc nên đâm ra em lười ăn diện. Em sẽ vận cái áo hai dây và quâ `n sóoc ngă ´n, hay bước đi vui tươi trong áo sơ mi tră ´ng và váy juýp xanh đen như những cô nữ sinh Thái tíu tít từng đoàn trên sky walk dài chạy dọc Ratchaprasong. Vì giọng họ ngọt ngào, cử chỉ họ nhẹ nhàng hay sao mà em thấ ´y họ thật thanh lịch trong bộ trang phục nhàm chán đó. Anh có còn thích em? .

À, em cũng sẽ xăm anh a. Một hình xăm nho nhỏ ở eo mà chắ c mẹ nhìn thấ y sẽ giận em để n hàng tuấ n. Em có lẽ sẽ thử vào bar dành riêng cho những người đô ng tính với mấ y anh bạn. Và nế u không có khách sạn, em sẽ liê u lĩnh ôm balo và ngủ ngoài đường Khao San

hay vạ vật trong một quán bar đợi trời sáng. Em sẽ chọn đúng Tế t té nước Song Kran tháng 4 để để n Bangkok và sẵn sàng bước đi trên đường với bộ trang phục ướt đẫm nước và bùn. Bangkok dung túng cho cái nổi loạn trong một cô gái ngoan trỗi dậy nên vì thế, nế u em quyế t định một là n phá bỏ mọi quy tắ c để điên, em sẽ chọn điên ở Bangkok. Anh có còn thích em?

Và cuố i cùng, với Bangkok, em sẽ giở đủ thói đàn bà ra: phi lý và ích kỷ chẳng hạn. Chả câ n lý lẽ gì, em sẽ khăng khăng Bangkok là thành phố tuyệt nhấ t Thế giới. Em sẽ tôn sùng sự tử tế của người Thái dù những người bạn du lịch vẫn cảnh báo về việc dùng thẻ tín dụng ở MBK hay tắ c đường diễn ra bấ t kể giờ giấ c. Anh sẽ chỉ ra rã ng để n những người Thái cũng mệt mỏi với thành phố 24 giờ bận rộn mà rủ nhau bán nhà, chuyển về Chiang Mai hay Ayutthaya để tìm kiế m bình yên.

Em sẽ không nghe đâu. Mà còn tệ hơn, có khi em sẽ (trơ tráo) quên bằng mấ t anh khi gặp lại Bangkok: sung sướng hưởng thụ những thói quen độc thân. Em sẽ bước đi như chạy trong chợ Jatujak hay ùa vào một bar đường phố ổ Soi Rambuttri mà không chú ý rã ng anh đã mệt mỏi. Em cũng sẽ có thể bỏ anh trong một buổi sáng đẹp trời, ẩn mình trong quán cà phê vườn nă m trên góc phố không tên tuổi mà có đã ng trời anh mới nghĩ ra để tìm em. Anh có còn thích em? .

Anh có đủ kiên nhẫn và bao dung để yêu em với tấ t cả những điệ `u bản năng và nổi loạn đó của em không: đó là quyế t định của anh. Nhưng em mong anh hãy một là `n, thả mình cùng Bangkok. Biế t đâu, anh sẽ "nghiện" thành phố ấ y như em. Ai bảo thành phố này chỉ dành riêng cho phụ nữ. Thành phố dành cho những người trẻ, phóng khoáng và tự do."

Nora nhỏ xinh như bàn tay con gái

Ba cô gái chúng tôi sắ m sửa đi thăm Nora, một thị trấ n nhỏ cách thành phố tôi ở chỉ 45 phút đi xe bus. Không hẹn trước mà đô ng phục tăm tắ p: cả ba cô đề u ăn vận thật điệu đàng. Vì chúng tôi đi Nora mà...

Vintage đế n kỳ quặc

Tôi vinh danh cho Nora như thế . Nora nặ mở hạt Örebro, miệ n Trung Thụy Điển. Dân số Nora chỉ có gấ n 6.500 người. Theo luật của Thụy Điển, một thành phố phải có tố i thiểu 10.000 dân cư. Có một câu chuyện nho nhỏ trong lịch sử đã giúp Nora được gọi là thành phố như ngày nay dù với dân số khiệm tố n.

Năm 1643, Nora nhận được lệnh sát nhập cùng tỉnh Lindesberg để trở thành một thành phố mới tên là Järle. Thế nhưng, lệnh này bị phản đố i và chính quyề n đành để cả Nora và Lindesberg trở thành hai thành phố độc lập.

Tôi không rõ lǎ m chuyện gì đã xảy ra trong những năm â y. Nhưng với ý kiế n cá nhân tôi, sẽ thật bấ t công và phi logic khi sát nhập Nora với bấ t kỳ thành phố nào xung quanh. Nora quá khác biệt.

Với tôi, nế u Nora là một cô nàng. Chắ c chắ n cô nàng ấ y sẽ mặc nguyên chiế c váy midi vintage cổ thuyê n chấ m bi, thấ t một chiế c khăn ton sur ton ở cổ, và nhấ t định phải đeo hoa tai ngọc trai. Cô ấ y như thể vừa bước ra từ bộ phim *The Help*. Cô ấ y đi ngạo nghễ giữa thế giới hiện đại, mặc kệ những ánh nhìn vừa ngưỡng mộ, vừa thắ c mắ c hay những tiế ng xì xào hô nghi của những cô nàng thế kỷ 21. Cô ấ y vintage để n kỳ quặc.

Nora được coi là một trong những thành phố hiế m hoi của Thụy Điển còn bảo tố n được số lượng lớn nhà gỗ truyề n thố ng. Hâ u như cả thành phố là những ngôi nhà xây từ thế kỷ 18, 19, kiểu nhà

phâ n lớn đã bị phá hủy hoặc cháy rụi ở các thành phố khác của Thụy Điển. Cùng với Eksjö và Hjo, Nora là một trong ba thành phố có dự án bảo tô n nhà gỗ trên quy mô lớn.

Đã thế , người ta còn nói ră ng, không có một ngôi nhà nào ở Nora giố ng ngôi nhà nào. Điề u này là không bình thường ở Thụy Điển nơi vẫn bị Thế giới biế t để n với kiế n trúc dập khuôn, đô ng bộ như những chiế c cố c IKEA. "Và cách người dân ở đây số ng cũng vậy - hưởng thụ cuộc số ng theo cách của riêng mình. Nế u bạn thích sự lặp lại, hay những sản phẩm sản xuấ t hàng loạt, stress hay những chiế c thang máy thì tố t nhấ t, bạn đừng nên đế n đây", sách hướng dẫn du lịch của Nora viế t những lời cảnh báo chứ không phải quảng cáo. Đúng là không giố ng ai.

Các cửa hàng trong thành phố cũng nỗ lực trung bày hàng hóa theo phong cách của những thế kỷ trước. "Đô ở đây cứ như được tìm thấ y trên thuyê n Titanic vậy", cô bạn đi cùng tôi trâ m trô . Quả thực như vậy. Nế u có ở nơi nào, tiệm đô second-hand được trung bày đẹp và khoa học như một viện bảo tàng nhưng lại số ng động như một ngôi nhà thật với từng phòng và từng giai đoạn trong cuộc đời chủ nhân thì chỉ có thể là Nora.

Tiệm kem trung tâm Nora cũng có điể ù bấ t ngờ của riêng nó. "Dagsfärsk sedan 1923", chủ nhân của quán kem tuyên bố ră ng những cố c kem được làm tươi hàng ngày với công thức nguyên si từ năm 1923. Những ly kem vẫn luôn có sẵn hai vị: vani và hạt dẻ. Còn một vị nữa thì thay đổi theo từng ngày. Chả hiểu vì cái lịch sử lâu đời ấ y hay cái style cố hữu rấ t hợp với style của Nora mà những ly kem được đặt luôn theo tên thành phố : Noraglass (glass trong tiế ng Thụy Điển có nghĩa là kem). Mà Noraglass cũng chẳng được bán đại trà đâu. Chỉ có một tiệm nhỏ ở góc quảng trường trung tâm và quán cà phê Strandstugan mới bán loại kem thượng hạng đó.

Đường tàu hỏa đâ `u tiên của Thụy Điển được mở cửa vào năm 1856 là đường tàu nổ i Nora và Ervalla. Đường tàu đó vẫn được giữ nguyên trạng để trưng bày ngày nay ở Nora. Những đoàn tàu màu xanh lá cây, màu cam, đứng nghỉ ngơi bình thản bên hô `nhìn bọn trẻ nhảy nhót, háo hức ngă ´m nhìn những đâ `u máy hơi nước cổ, những toa tàu cũ hay khu cơ khí. Tôi tưởng tượng nế ´u như những đâ `u máy hơi nước ấ ´y có thể chạy trở lại, nó sẽ kéo tuột Nora của tôi vê `lại hàng trăm năm trước và "đáng lo" nhấ ´t là, cả thành phố ´ vẫn luôn sẵn sàng cho chuyế ´n hành trình ngược thời gian â ´y.

Thị trấ n của những quý cô

Nế u có một cuộc điể `u tra dân số nào diễn ra ở Nora chỉ qua những ô cửa sổ thì kế t luận của điể `u tra â ´y có lẽ sẽ là: thị trấ ´n này chỉ toàn những quý cô và những quý cô â ´y nhấ ´t định phải có mặ ´t thẩm mỹ tuyệt vời.

Những ô cửa sổ ở Nora lủng lẳng những lẵng hoa xinh xắ n và rèm cửa sổ là những tâ m ren hoặc đăng ten câ u kỳ. Những vật trang trí li ti đặt ý tứ bên khung cửa sổ biế n thành phố trông chả khác gì một thành phố búp bê bă ng nhựa màu hô ng của hãng Mattel. Ngôi nhà Göthlinska có khu vườn lộng lẫy đã ở đây hơn 200 năm với đô đạc cũng đã gâ n trăm tuổi tái hiện y hệt cuộc số ng đẹp đẽ, ngăn nă p của quý cô Ingrid Göthlin, chủ nhân của căn nhà. Rô i đi bộ chút xíu quanh Villa Sindoro hơn 100 tuổi, bạn sẽ bắ t gặp vườn hô ng Rosengården ở Bergslagen. Vườn hô ng có những cây cao, có hô nước và đặc biệt nhấ t là hơn 1000 loại hoa hô ng với nhiê u màu sắ c và hương thơm khác nhau. Đó là lý do vì sao chúng tôi thích diện váy ở Nora. Giữa muôn ngàn đóa hô ng trong Rosengården, chiế c quâ n jeans dường như lạc lõng.

Rô i những cô nàng Nora nhấ t định phải mua mua bán bán. Cả thị trấ n thong dong với những tiệm kinh doanh nhỏ và rấ t đỗi dịu

dàng. Mỗi shop nhỏ lại có một phong cách trang trí khác nhau: shop lấ y tông tră ng, shop lấ y tông hô ng, shop thì toàn đăng ten, shop lại rấ t vintage. Có shop chả có ai trông, và bày biện chả khác nào một phòng đọc sách thế kỷ 18. Khách hàng nào có thời gian cứ vào ngô i đọc sách, chụp ảnh tha hô rô i đi. Ai muố n mua gì thì gọi hay rung chuông gọi chủ quán chạy ra.

Chợ Nora (Noramarken) diễn ra vào ngày cuố i tháng 8 hàng năm ở Nora. Một phiên chợ lớn làm cho cả thành phố đông đúc bấ t thường. Chợ Nora nổi tiế ng đế n nỗi một bài hát dân gian của Thụy Điển kể rã ng có ba bà cụ nhỏ bé muố n đi chơi chợ ở Nora nhưng mãi họ không làm được. Đi chợ ở Nora cứ mãi là niê m mơ ước như thế dù ngày nay đã có khoảng 50.000 lượt khách tham quan chợ Nora. Người ta đùa rã ng nế u ba bà cụ đó đế n chợ Nora ngày nay, các cụ vẫn được ăn kẹo caramel như ngày xưa nhưng lại còn được mặc cả và mua đô rẻ rấ t vui trong phiên chợ ngày nay nữa.

Hàng hóa ở Nora đấ t hơn ở các thành phố lớn chút ít vì phâ n lớn là hàng làm thủ công hay thiế t kế hạn chế. Kể cả hàng second-hand hình như cũng tới đây từ những lâu đài hay nhà của các gia đình quý tộc nên quý và đấ t tiế n như đô cổ. Thế nên khách du lịch vào ngắ m nghĩa, chụp ảnh, trò chuyện rô i bước đi. Nhưng người bán cũng lấ y thế làm hạnh phúc như thể buôn bán ở Nora chỉ để thỏa mãn sở thích trang trí và gặp gỡ mọi người. Bạn nói Nora phù phiế m cũng chả oan.

Với riêng tôi, Nora còn đặc biệt vì tôi gặp ở đây Maria Lang, tiểu thuyế t gia trinh thám huyê `n thoại. Bà cũng số ng và lấ y bố i cảnh sáng tác ở đây. Nế u bạn là fan của Maria Lang, bạn có thể lấ y một tour đi vòng quanh Nora theo đúng bố i cảnh trong những cuố n tiểu thuyế t của bà. Anna Maria Lenngren, nhà thơ, nhà văn người Thụy Điển cũng dành những từ đẹp cho vùng đấ t này: "Thị trấ n nhỏ nhiê `u sắ c vị. Một ngày khó viế t, tôi trố n mình trong quán cà phê

nhỏ nhìn ra hô` Nora, tôi thấ y cảm hứng trong mình phơi phới, trong trẻo."

Chả phải vô có mà cuố n sách quảng cáo du lịch của thị trấ n lại có những dòng miêu tả nên thơ như thế này về Nora: "Hình như trong thị trấ n nhà gỗ này, ánh mặt trời â m hơn những chỗ khác. Hình như trong thị trấ n nhà gỗ này, không khí thoáng đãng hơn những chỗ khác. Hình như trong thị trấ n nhà gỗ này,... Sẽ rấ t khó để miêu tả hay chứng minh những cảm nhận này. Bạn chỉ câ n đế n đây, bạn sẽ cảm nhận như thế . Và mọi người đã đế n đây đề u cảm nhận như thế ."

Đọc vài dòng thôi mà tôi đã thấ y lâng lâng, thấ y cái sự điệu đàng, thi vị của thành phố nhỏ. Dưới ánh nă ng Nora, tôi gọi một ly trà dâu trong tiệm cà phê Strandstugan, rô i ngô i nhă m mă t lại, hít đâ y ngực hương ngọc lan thoang thoảng, tưởng tượng ra đôi tay con gái gấ p chiế c khăn mùi xoa thêu để gói những cánh ngọc lan lại và ấ p nhẹ vào má mình.

Đó là hình như là cách Chúa tạo ra Nora và tặng cho người Thụy Điển.

Và cũng như một thiế u nữ, Nora có một chiế c hộp trang sức nhỏ chứa báu vật của riêng cô...

- Nora có một chuỗi ngọc trai là những thị trấ n nhỏ xung quanh thành phố . Järle, tên thành phố dự định được thành lập trên cơ sở sát nhập Nora và Lindesberg, cũng được đặt cho một trong những thị trấ n trong chuỗi ngọc ấ y. Järle trở thành thị trấ n nhỏ nhấ t của Thụy Điển, với chỉ 30 người dân.
- Khó ai tin ră `ng, Nora điệu đàng mang trong mình khu công nghiệp Bergslagen, trái tim công nghiệp của Thụy Điển. Bergslagen nổi tiế ´ng với công nghệ đúc sắ ´t. Trong lịch sử, không biế ´t bao

nhiều con tàu rời cảng Thụy Điển chấ t đâ y sắ t mang thương hiệu cao cấ p: Made in Bergslagen.

• Nora có ngày hội của riêng mình mang tên Noradagarna (Những ngày Nora) diễn ra từ 4 - 7/7. Một hội chợ và lễ hội khổng lồ à được tổ chức trong thành phố mà hàng hóa bán chủ yế u là đô cổ và đô vintage.



Tôi trở lại nước Đức một lâ `n nữa, sớm hơn tôi nghĩ. Cô bạn thân của tôi sang Hamburg công tác. Lúc đó, tài khoản ngân hàng của tôi đang báo động vì giá nhà tăng, một trong số các tờ tạp chí đặt tôi viế t bài thường xuyên bị đình bản, một tờ báo khác cũng nhận bài chậm lại vì tương lai đóng cửa mà tôi chưa tìm được khách hàng mới. Tôi cũng đang sửa dở luận văn tố t nghiệp và bắ t đâ `u kiế ´m việc khi kỳ thực tập kế ´t thúc. Lúc đó, không hiểu sao tôi có cảm giác mình rấ t câ `n phải đi và gặp cô bạn thân â ´y. Tôi âm thâ `m đặt vé và biế ´n mấ t khỏi Thụy Điển.

Và cảm ơn Chúa đã giúp tôi quyế t định đi chuyế n đi đó bởi Hamburg đã thay đổi hình ảnh nước Đức trong tôi hay chí ít, nước Đức trong cuố n sách này có nhiề `u góc nhìn hơn một Berlin nghiêm nghị. Còn với chính tôi, tâm trí của tôi được làn gió biển Hamburg thổi tố c đi những mệt nhọc và những nỗi lo.

Hamburg có rất nhiều bí mật

Nế u có nơi nào ở nước Đức tôi muố n bạn bước chậm, nhâm nhi từng chút một thì đó là Hamburg bởi thành phố có rấ t nhiề u bí mật ngọt ngào mà nế u bước nhanh bạn rấ t có thể sẽ bỏ qua...

Nơi thế giới giấ u trà

Bạn sẽ bấ t ngờ khi biế t ră ng Hamburg lại gắ n bó với trà nhiệ ù như thế . Từ loại trà đỏ chỉ có trái cây khô truyệ n thố ng của vùng đấ t này để n hàng trăm loại trà từ khắ p nơi trên Thế giới đề ù tập trung ở đây và biế n Hamburg thành thánh địa của những người yêu trà. Speicherstadt của Hamburg là khu nhà kho cổ lớn nhấ t Thế giới. Từ thế kỷ 19, những thương lái từ khắ p mọi nơi, đặc biệt là Trung Đông, đã từng thuê những nhà kho này để cấ t trữ hàng hóa. Trà và cà phê là hai món đô được cấ t trữ phổ biế n ngày đó. Vô tình, người yêu trà Hamburg đã may mắ n được thưởng thức và sưu tâ m những loại trà ngọn nhấ t, đặc biệt nhấ t.

Chính vì nét lịch sử thú vị này, Hamburg tặng cho khách du lịch một tour du lịch đặc biệt mang tên "Du lịch trà". Bạn có thể tham quan viện bảo tàng trà Meßmer Momentum, nơi tái hiện lịch sử 5.000 năm của trà. Sau đó, là n theo những ngôi nhà kho còn mở cửa của Speicherstadt, ban sẽ được thấ y những kho chứa trà, cách những thương nhân kiểm tra chấ t lượng trà và cấ t giữ trà tại Hamburg. Thư thả, bạn hãy chọn cho mình những quán trà (teehaus) mà bạn ưng ý và thử từng loại trà một. Mỗi teehaus ở Hamburg tạo phong cách đặc biệt để n nỗi những người yêu trà gọi đây là những "tea salon" chứ không phải quán trà bình thường. Những tiệm trà như Tea Museum (gâ n ga trung tâm), Teehaus Hu Xing Ting (tiệm trà làm đúng phong cách Thượng Hải ngay giữa Hamburg) hay Teehaus Shila, nơi những gói trà được mang tới đây từ Darjeeling, Nepal... sẽ làm bạn thỏa thuê du ngoạn thế giới qua những ly trà. Đừng quên loại trà đỏ hoa quả đặc trưng của Hamburg và mua vê túi trà nô ng nàn hương xoài hay caramel ở Tea Museum trước khi lên tàu rời Hamburg.

Chuyế n tàu đi về phía hoàng hôn

Nế u bạn không quá bận rộn ở Hamburg, xin hãy một lầ n chọn những chuyể n tàu, hay xe bus trên nước để di chuyển từ điểm này để n điểm kia thay vì bă t tàu điện ngâ m.

Đừng vội bă t lấ y những chuyế n tàu du lịch đấ t tiế n ở Hamburg. HVV, công ty giao thông công cộng Hamburg có những chuyế n xe bus trên nước đi tới các điểm khác nhau trong thành phố . Bạn có thể đi những chuyế n phà này bă ng loại vé phương tiện công cộng bình thường. Những chuyế n tàu của HVV khởi hành từ cảng Landungsbrücken.

Nế u bạn đi vào buổi chiế `u, bạn sẽ may mặ n được thấ y ánh hoàng hôn tráng lệ đổ xuố ng thành phố và dát một ánh vàng dễ chịu xuố ng mặt nước. Quên đi những chuyế n xe bus trên nước đông đúc, bạn thậm chí còn có thể ngô `i ghế ´ cùng bàn tròn trên câ `u tàu và ngắ m nhìn hoàng hôn.

Kiế m tìm anh chàng Hans Hummel bí ẩn

Bạn có bấ t ngờ không khi nhân vật biểu tượng của Hamburg - người được tạc tượng ở khấ p nơi - lại không phải một người hùng dân tộc hay một người nổi tiế ng. Hình ảnh của Hans Hummel và hai chiế c xô xuấ t hiện ở Hamburg nhiệ u đế n nỗi tôi quyế t định kiế m tìm bă ng được điệ u bí mật của anh.

Hans Hummel thực ra chỉ là một người gánh nước cuố i cùng của thành phố Hamburg, khi mà trong lịch sử, các hộ gia đình chưa có hệ thố ng cung cấ p nước và họ phải lấ y nước từ những anh chàng gánh nước như thế này. Hans Hummel số ng vào khoảng giữa thế kỷ 19. Anh thường đi khắ p các ngõ ngách Hamburg. Mỗi khi anh tới, bọn trẻ con nghịch ngợm thường hô to tên anh: "Hummel, Hummel!"; còn anh thì đáp lại "Mors, Mors!"

Trong hơn 150 năm, người gánh nước Hans Hummel đã được chọn làm biểu tượng của thành phố Hamburg. Vào năm 2003, thành phố có một dự án nghệ thuật sáng tạo trên tượng anh chàng Hans Hummel và đặt ở khắ p nơi ở Hamburg. Dự án này đã tạo ra 100 anh chàng Hans Hummel cho thành phố.

Nế u bạn yêu nghệ thuật, sẽ là một ý tưởng không tố i nế u bạn đi tìm kiế m và chụp hình lại tấ t cả 100 (hoặc nhiề u hơn) anh chàng Hans Hummel. Các anh đề u được đặt ở những vị trí thú vị của Hamburg. Bật mí cho bạn nhé: hà u hế t các anh chàng Hans Hummel đề u giố ng nhau, chỉ khác màu sắ c. Nhưng có một anh đội một kiểu mũ hơi khác, bạn thử tìm xem.

Chuyện gì đã xảy ra với The Beatles ở Hamburg?

Không có Hamburg, có lẽ thể giới đã biế t tới một The Beatles rấ t khác!

Từ tháng 8 năm 1960 để n tháng 12 năm1962, năm - chứ không phải bố n - thành viên của The Beatles là John Lennon, Paul McCartney, George Harrison, Stuart Sutcliffe và Pete Best/Ringo Starr đã lang thang biểu diễn ở các club ở Hamburg. Chính giai đoạn này và thành phố Hamburg đã tạo ra hay ghi nhận những biể n đổi lớn về mặt thành viên và lịch sử hình thành phong cách biểu diễn của ban nhạc huyê n thoại này.

Lúc rời Liverpool, The Beatles chưa có một tay trố ng cố định, Pete Best được tuyển vào nhóm chơi trố ng chỉ vài ngày trước khi nhóm rời nước Anh để n Hamburg. Tại đây, họ gặp Astrid Kirchherr, nhiệ p ảnh gia, nghệ sỹ, người đã chụp những bức ảnh bán chuyên nghiệp đâ u tiên cho The Beatles tại Hamburg. Astrid cũng có thể coi là người tạo ra kiểu tóc đặc trưng của The Beatles, sau này thường được gọi là "kiểu tóc Beatles", khi bà cấ t kiểu tóc đó cho Stuart Sutcliffe. Astrid sau đó đính hôn với Stuart. Stuart sau đó bỏ nhóm, ở

lại Hamburg theo đuổi việc học. Không may, năm 1962, Stuart qua đời vì bị xuấ t huyế t não. Sau này, The Beatles còn có một thay đổi nhân sự nữa khi Ringo Starr tới chơi trố ng và thay thế Pete. Tuy nhiên, những ngày ở Hamburg là những ngày duy nhấ t ban nhạc này có năm thành viên.

Chính vì thế , chỉ có ở Hamburg, bạn mới tìm thấ y tượng của The Beatles được uố n bă `ng thép theo hình năm thành viên, to bă `ng người thật ở Beatles-Platz, quảng trường The Beatles ở khu St. Pauli. Một thành viên chơi bass đứng tách ra khỏi nhóm chính là hình ảnh của Stuart, còn thành viên chơi trố 'ng được cho ră `ng vừa là Pete, vừa là Ringo bởi hai người này cùng chơi trố 'ng cho The Beatles trong thời gian đó. Cũng gâ `n quảng trường, bạn sẽ tìm thấ 'y nơi đã từng tên là Indra Club, nơi The Beatles chơi đêm đâ `u tiên ở Hamburg; Star Club, nơi ban nhạc ngày đó thường chơi. Nế 'u khát nước, bạn có thể thư thái nghỉ chân ngay trong quá cà phê The Beatles có menu đô uố 'ng là những ca khúc nổi tiế 'ng của The Beatles.

Điề u đáng tiế c là viện bảo tàng The Beatles ngay tại khu này đang tạm đóng cửa vì không có kinh phí.

Chợ cá ban mai

Không biế t bạn thì sao nhưng tôi bị dụ đế n Hamburg một phâ n vì câu chuyện thiế u nhi *Chuyện con mèo dạy hải âu bay* của nhà văn Chile, Luis Sepulveda. Chính vì thế, bế n cảng Hamburg và những tàu cá là hình ảnh tưởng tượng của tôi trước khi đế n Hamburg. Vậy mà, Hamburg vẫn không khỏi làm tôi bấ t ngờ ngay trên bế n cảng ấ y.

Sáng Chủ nhật hàng tuâ n, từ 5h sáng, ngay gâ n cảng, có một sự kiện thú vị diễn ra: Chợ cá (Fischmarkt). Ngoài các loại cá tươi số ng, bạn - là một khách du lịch đói bụng, chưa có gì cho bữa sáng - có thể lao ngay vào những xe bán đô ăn nóng hổi chế biế n từ hải sản. Món

sandwich tôm biển Bắ c, cá và khoai tây chiên, mực chiên... Ngoài ra, bạn có thể mua hoa, trái cây, mỳ, xúc xích, bia và các món đô lưu niệm giá rẻ ở đây.

Chợ mở cửa từ 5h sáng đế n 10h sáng, riêng mùa Đông (từ tháng 10 đế n tháng 3), chợ mở cửa từ 7 giờ sáng.

Bản giao hưởng của nước và ánh sáng

Tôi may mắ n có cô bạn thân công tác ở Hamburg tận một tháng, người lôi tuột tôi vào... công viên trong đêm tố i để xem nhạc giao hưởng. Không đùa tẹo nào và tôi thực sự bấ t ngờ.

Hàng đêm từ đâ`u tháng 5 cho đế´n hế´t tháng 9, công viên Planten un Blomen, một trong những công viên lớn nhấ t của Hamburg, có một màn biểu diễn nhạc nước và ánh sáng miễn phí mang tên Wasserlichtspiele. Âm thanh hoàng tráng như các bản nhạc giao hưởng, kỹ thuật kế t hợp ánh sáng và nước trên nề n nhạc nhuâ n nhuyễn đế n nỗi bạn cảm tưởng những tia nước kia là những vũ công không xương thâ n kỳ. Cứ hai tuâ n, các bản nhạc và màn biểu diễn lại được làm mới nên không chỉ khách du lịch mà kể cả người dân Hamburg cũng rấ t thích thú mỗi khi đế n xem buổi biểu diễn chấ t lương này.

Nế u bạn có thời gian để n công viên sớm, khi trời còn sáng, bạn còn có dịp ngặ m nhìn một khu vườn Nhật Bản tuyệt đẹp nặ m trong khuôn viên công viên, hai hô nước và ngặ m nhìn hơn 300 loại hoa hô ng khác nhau.

Show diễn nhạc nước diễn ra vào 10h (từ tháng 5 để n hế t tháng 8) và từ 9h (tháng 9).

Những điệ `u bí mật tạo ra duyên ngâ `m cho Hamburg, tôi thâ `m nghĩ khi ngô `i ghi chép trong khu vườn nhỏ đă `ng sau nhà vợ chô `ng thâ `y giáo tôi.

Khu vườn ấ y thực ra cũng là một khu vườn bí mật bởi lố i đi duy nhấ t dẫn vào vườn đã bị cây dại chặ n. Chỉ có chú mèo lông màu ghi giố ng Anh và tôi mới có thể lách người chui qua lố i nhỏ ấ y vào vườn. Tôi và chú mèo, cũng như những khách du lịch bước chậm, đang nhâm nhi những điể u bí mật của Hamburg và ngỡ như đó là món quà mà thành phố chỉ tặng riêng cho mình.

Trong cuố n sổ tay chuyế n đi đó...

- Một vài điề `u quan trọng trong cuố ´n Sheconomics, cuố ´n sách tôi đọc về `cách quản lý tài chính dành riêng cho phụ nữ (phù phiế ´m như tôi).
- Công thức tổ chức tài chính cá nhân "6 lọ" (6 jars) bàn luận trong cuố n Secrets of the Millionaire Mind của T. Harv Eker:
- Necessity account (NEC 55%): Khoản câ`n thiế t cơ bản như nhà và đô` ăn
- Financial freedom account (FFA 10%): Khoản dự trữ để đâ`u tư khi hế ´t nguồ `n thu
- Education account (EDU 10%): Khoản chi cho giáo dục, nâng cao kỹ năng
- Long-term saving for spending account (LTSS 10%): Khoản tiế t kiệm lâu dài
 - Play account (PLAY 10%): Khoản chi để tận hưởng cuộc số ng
 - Give account (GIVE 5%): Khoản làm từ thiện

- Danh sách các khách hàng tiế`m năng của tôi.
- Danh sách những món quâ náo tôi phải trả lại cửa hàng/ những món đô không dùng mang đi cho tặng.



Tháng 2 năm 2012, tôi thực tập trong một hãng máy công nghiệp của Thụy Điển. Hàng ngày, tôi làm ở công ty từ 7h sáng đế n 5h chiế `u. Các buổi tố ´i và cuố ´i tuâ `n, tôi viế ´t luận văn.

"Cậu đang làm mấ t cuộc số ng sinh viên tuyệt đẹp," cô bạn thân lo lă ng.

Thế rô ì cô ấ y cố gán tôi với Số 5, một anh chàng Thụy Điển. Một phâ n kế hoạch đó là dụ tôi để n sinh nhật của Số 5. Lách mình ra khỏi cuộc nói chuyện tẻ nhạt và bàn tay cố ôm lấ y hông tôi của Số 5, tôi đi ra phòng khách vă ng người, ngô ì xuố ng sofa.

"Đây là lâ`n cuố i tôi đi một blind date thế này," tôi ngán ngẩm nhă m mă t nghĩ.

Ai đó đang ngô `i xuô ´ng râ ´t gâ `n tôi. Tôi cảm nhận được mà không câ `n mở mă ´t.

"Xin lỗi anh đang ngô`i lên túi của tôi," tôi nói nhã nhặn nhưng lạnh lùng.

Quay sang, tôi thấ y một anh chàng cao lêu nghêu, khoảng mét chín, đứng bật dậy bố i rố i xin lỗi.

"Thế là anh có cớ nói chuyện với em," sau này Số 6 kể lại.

Tình cò, anh làm việc tại chính công ty tôi đang thực tập.

Ngày Số 6 nói yêu tôi, tôi bảo trái tim tôi giờ mong manh lă m, không muố n bị buô n. Cứ độc thân vui vẻ thế này, tôi thích hơn.

Anh nă m tay tôi và nhìn tôi cương quyế t: Anh sẽ không cho phép em buô n...

Không làm em đau ở Prague

Tháng 7 năm 2011, tôi đứng tâ`n ngâ`n bên thùng bưu chính sắ t trong phố cổ Prague. Trong tay tôi là tấ m bưu thiế p hình thành phố Prague vẽ bắ ng những đường hình họa lộn xộn. "Học yêu thì dễ mà học quên sao khó quá", tôi viế t nắ n nót bên cạnh dòng địa chỉ của chính mình. Tôi đã gửi vê`nhà những nhung nhớ lộn xộn, những xúc cảm dễ vỡ từ Prague, thành phố mong manh của tôi.

Nhẹ tay giùm, đây là Prague!

Đó là sáng thứ 12 của tôi trong hành trình châu Âu, tháng thứ ba tôi liên quan để n Số 3 và là là n đâ u tiên tôi gặp Prague. Từ câ u Charles, tôi ngắ m nhìn thành phố đẹp một sắ c màu mong manh để n ái ngại. Những người quen ăn to nói lớn chắ c cũng phải hạ giọng. Những người vô tâm dường như cũng băn khoăn đôi chút: Thành phố rưng rưng một nỗi niê m không tên.

Tôi nghe ở đâu một chuyện đùa thế này: khi Thế chiế n thứ hai nổ ra, khi quân Phát xít ào vào Tiệp Khắ c, những người Tiệp buông vũ khí, đâ u hàng, chỉ xin quân địch đừng phá hủy thành phố . Đó là lý do vì sao trong khi Warsaw, Vienna và các thành phố châu Âu khác bị tàn phá nặng nê do chiế n tranh, mà gâ n như toàn bộ Prague vẫn được giữ nguyên vẹn. Câu chuyện â y có thể chỉ là truyê n thuyế t, cũng có thể làm nhiê u người Séc nhăn mặt. Không, Prague không hèn nhát. Nhưng thành phố quá đẹp để những người yêu

Prague nỡ lòng đánh đổi, làm tổn thương thành phố vì bấ t kỳ điể ugì.

Thành phố ấ y sao mong manh thế! Tự nhiên tôi tưởng tượng, khu phố cổ Prague là chiế c váy để đời của một nhà thiế t kế. Nhà thiế t kế ấ y đặt những mảng hoa văn gothic lên những tâ ng tháp cao 80m của nhà thờ Týn, vài mảng họa tiế t baroque trên nhà thờ St. Nicolas, một chút đường cấ t lazer trên chiế c đô ng hồ thiên văn. Tấ t cả họa tiế t đó có thể quá nhiê u cho một chiế c váy nhưng người nghệ sỹ cố gắ ng sắ p xế p, thêm bớt khéo đế n nỗi chiế c váy đạt độ hoàn hảo. Nế u ai lỡ tay xê dịch chiế c váy, các chi tiế t ấ y sẽ bị xê dịch và một kiệt tác cũng vì thế mà tan biế n.

Rô i thành phố cũng mong manh vì những chuyển động của thời gian. Chiế c đô ng hô thiên văn Prague Orloj, chiế c đô ng hô thiên văn cổ nhấ t Thế giới còn hoạt động đế n ngày nay đưa từng nhịp chậm rãi như cách nó làm từ năm 1410. Những bước chuyển chậm chạp qua những họa tiế t trạm trổ tinh xảo làm cho người chiêm ngưỡng đi từ ngạc nhiên đế n khâm phục. Tôi nghe giới thiệu ră ng đây là một trong ba chiế c đô ng hô thiên văn cổ nhấ t nhưng đây là chiế c duy nhấ t còn hoạt động. Tự nhiên tôi thấ m ước, vũ trụ và những hành tinh xin hãy xoay vâ n thật chậm để những nhịp đô ng hô được thư thả chuyển động trên những vòng số mỏng manh như thể sẽ rơi hỏng khi bị một bàn tay vô tình cham nhe.

Nhìn từ câ `u Charles dài 621m, hoàng hôn bao phủ thành phố bă `ng những să ´c nă ´ng nhạt màu phản chiế ´u trên dòng nước lấ ´p lánh, cả Prague mong manh một vẻ lãng mạn như bức tranh bị giam câ `m trong khô ´i pha lê bohemien. Tưởng như, thành phố ´ có khi có thể vỡ ngay trong lòng khô ´i pha lê vững chãi đó.

Nơi lịch sử thở dài

Không hiểu sao tôi cứ luôn nghĩ Prague đang buô`n?

Có thể do những người Do Thái buô `n đã số ´ng ở đây từ thế ´ kỷ thứ 10. Sau những trận thảm sát pogrom (cuộc thảm sát nhã `m vào người Do Thái), mà khủng khiế ´p nhấ ´t là cuộc thảm sát năm 1389 sát hại 1.500 người vào đúng ngày Phục Sinh, những người Do Thái kinh hãi co mình trong những ghetto tường cao, hào sâu. Chỉ đế ´n khi một người con Do Thái là Mordecai Maisel trở thành Bộ trưởng Bộ Tài chính nước này thì các ghetto này mới được thịnh vượng. Josefov, khu ghetto Do Thái nă `m giữa lòng phố ´ cổ Old Town, như chứng nhân của một phâ `n lịch sử buô `n của Prague.

Có thể do Franz Kafka buô`n. Chàng thanh niên Do Thái â´y học luật và làm việc cho một hãng bảo hiểm nhưng cứ khát khao trở thành một nhà văn. Chỉ viế t được trong những lúc rảnh rỗi: đôi khi là vài truyện ngắ n, những lá thư cho người tình, những cô bạn gái thân hay gia đình. Những bức thư â´y là nỗi lòng của Franz, là cuộc đô´i thoại đâ`y bâ´t đô`ng của Franz với cha mình, với đạo Do Thái, với cả thời cuộc. Cả cuộc đời, Franz Kafka day dứt rã`ng mình không dám theo đuổi nghiệp viế t, không cố ng hiế n thời gian cho tiế ng gọi đam mê trong mình. Cho đế n khi chế t, Franz Kafka vẫn không biế t rã`ng, ông và những tác phẩm bán thời gian của mình đã tạo ảnh hưởng lớn thế nào tới văn học Thế giới. Nỗi buô`n của Franz Kafka khã c sâu trong từng viên gạch Prague, trên cả bức tượng chiế c áo măng tô khổng lô` không đâ`u của Jaroslav Róna ở khu phố cổ Prague đế n ngôi nhà nơi ông sinh ra trong khu ghetto Do Thái.

Có thể do John Lennon buô n và những người thanh niên Tiệp Khắ c những năm 80 buô n. Họ trút những nỗi buô nâ y trên bức tường bà ng hình ảnh của John và những câu hát của The Beatles. Họ tưởng nhớ những người bạn học đã hy sinh vì khát khao tự do bà ng những câu hát The Beatles khắ c khoải. Họ gọi họ và khát khao tự do của mình là "Chủ nghĩa Lennon". Ngày qua ngày, nỗi lòng của họ được khắ c vào trái tim Prague trên bức tường sau này được mang tên là "Bức tường Lennon".

Người con trai để n từ Prague

Tôi không ngờ mình trở lại thành phố đẹp mong manh này nhiệ u là n để n thể.

Tôi cũng không ngờ mình lại yêu Số 6, một chàng trai để n từ Prague.

Không sinh ra ở Prague nhưng anh gắ n bó những ngày tháng lập nghiệp khó nhọc và đâ y đam mê ở đây. Vi vút trên chiế c xe đạp giữa những con phố nhỏ của Prague, điê u mà anh gọi là thú vui duy nhấ t hay đêm nă m nghe tiế ng tàu điện chạy qua phố - quen đế n nỗi nế u được ngủ trong im lặng, anh sẽ không ngủ nổi - anh bảo với tôi ră ng anh thấ y mình đơn độc ở Prague dù nói tiế ng mẹ đẻ với những người cùng văn hóa. Anh rời bỏ Prague như tránh một cô gái đẹp có quá nhiê u nỗi buô nu uấ t.

Anh dẫn tôi vê Séc trong những ngày lễ Tế t và không lâ n nào là chúng tôi không đi bộ ở Prague. Trong anh, trong tôi, trong tấ t cả chúng ta đề u có một phâ n mong manh như Thế giới có Prague. Dù cố giấ u, trố n chạy nhưng chúng ta không thể bỏ được phâ n dễ vỡ đó.

Trên câ`u Charles, tôi níu tay anh thì thâ`m: "Xin đừng làm đau em ở Prague!"

Trong cuố n sổ tay (các) chuyế n đi đó...

Tôi ghi lại những khoảnh khắ c anh làm tôi hạnh phúc. Đó là những mẩu ghi nhớ tôi viế t cho riêng mình. Tôi sẽ đọc khi tôi trách giận anh và nhắ c mình nhớ anh đã thuyế t phục tôi yêu anh từng ngày như thể nào.

• Anh lén hôn em khi em đang ngủ.

- Anh chăm sóc em khi em ô m.
- Anh nhă n tin "Hej, min princessa" (Chào công chúa của anh) mỗi khi thức giấ c xa em.
 - Anh tập cách phát âm tên bố mẹ em.
- Anh làm sandwich cho em mang ra sân bay mỗi lâ`n em đi du lịch...

Phụ nữ, hay tôi và bạn, xét cho cùng, xúc động vì những điể `u thật quá nhỏ bé!

Anh chồng Stockholm, người tình Paris và cậu bạn thân Bangkok

Nế u có dịp nào đó ngô i lặng yên giữa một thành phố lạ, lắ ng nghe những tiế ng nói, nhịp bước chân lẫn cách thành phố và người dân thành phố cư xử, bạn sẽ nhận ra mỗi thành phố cũng có cá tính của riêng mình. Đó là Paris, Berlin hay thực ra là Số 1, Số 3, Số 6. Sau hơn 100 thành phố đã gặp mặt, tôi thâ m chọn ra cho mình ba tri kỷ...

Stockholm, vê với dịu dàng

Lâ n thứ nhấ t gặp mặt, Stockholm đón tôi bă ng những đợt gió buố t giá trong đêm giao thừa đâ u tiên tôi xa nhà. Lâ n thứ hai tôi để n Stockholm, đúng đợt tuyế t tan nên đường phố nhuố m một màu xám xịt, ẩm ướt của tuyế t bẩn và những ngôi nhà xụt xịt trong gió tháng Hai. Đế n lâ n thứ ba, dù giữa mùa Hè, Stockholm vẫn dọa nạt tôi, một cô nàng váy ngắ n, bă ng những ngày mưa bấ t chợt, đủ kéo nhiệt độ xuố ng dưới 10 như chơi. Còn nế u bạn hỏi một người số ng ở Stockholm ră ng Stockholm có gì đặc biệt để xem, bạn sẽ

nhận được những câu trả lời đơn giản đế n phát chán: phố cổ Gamla Stan với cung điện hoàng gia và nhà Quố c hội, các viện bảo tàng, hay quả câ u Globe mới xây và... không biế t kể gì nữa. Stockholm khó gâ n và nói thẳng nhé, có phâ n nhạt nhẽo - tôi đã từng â m ức nghĩ về Stockholm như vậy.

Nhưng cứ như duyên số, tôi - dù đi đâu chăng nữa - vẫn phải vê Stockholm vì thành phố có hai sân bay chính và một ga tàu mà tôi hay qua lại, sân bay quố c tế Arlanda nế u đi về Việt Nam và ga Stockholm Centrum. Thế là một cách tự nhiên, sau những chuyế n đi xa vấ t vả, tôi được Stockholm chào đón bă ng tiế ng nói thân thuộc, bă ng việc thẻ tín dụng Thụy Điển của tôi có thể được sử dụng dễ dàng, bă ng những món ăn đã dâ n quen vị, hay bă ng các biển báo trên đường mà tôi có thể hiểu... Mỗi lâ n như thế, tôi thở phào: Phù, cuố i cùng cũng đã về!

Và như một người chô `ng kiên nhẫn, dịu dàng nhấ 't, vẫn chỉ với Gamla Stan hay quả câ `u Globe thôi, Stockholm xoa dịu tôi bă `ng những buổi chiê `u đi dạo thư thái, tự tìm một góc rấ 't nhỏ trong phố cổ hay một khoảng không vă 'ng trên cao cạnh quả câ `u, để tôi được đố i thoại với thành phố 'giấ 'u mình trong vỏ bọc giá băng. Stockholm thì thâ `m vào tai người con gái bước đủ chậm bên anh vê một cửa hiệu kem ngon đặc biệt trong phố 'cổ có ố 'c quế 'miễn phí giòn tan còn nóng, một nhà hàng có từ thời Viking nă `m sâu dưới lòng đấ 't, một con ngõ đố 'c ngược nhỏ chỉ đủ một người len qua... Gamla Stan có những bí mật rấ 't nhỏ, nhưng đủ làm bạn mỉm cười như một ngày nọ, bạn chợt phát hiện ra thú vui sưu tâ `m nhãn chai bia của anh ấ 'y vậy.

Rô ì hóa ra anh chô `ng Stockholm lại chả nhàm chán tẹo nào. Bạn đã từng nghe vê `tour du lịch hai giờ đô `ng hô `trên những mái nhà trong phô ´ cổ hay chứng kiế ´n bâ `u trời sáng trưng đế ´n gâ `n nửa đêm? Bạn đã biế ´t bạn có riêng một ngày dành cho tên của bạn và mọi

người sẽ chúc mừng bạn trong ngày đó chả khác gì ngày sinh nhật. Bạn, có lẽ cũng như tôi, nhận ra mình yêu thành phố này khi đi hái mận, dâu tây, cherry... trong thành phố và nhâm nhi sung sướng vị chua chua dễ chịu trên đâ u ngón tay. Tin tôi đi, để n chú sư tử đá trên đường phố Stockholm cũng biế t nở nụ cười dịu dàng.

Stockholm là thế đấ y! Sau bước chân bay nhảy, tôi biế t tôi có một nơi chố n đón tôi về với những chăm sóc dịu dàng của một bàn tay thô ráp, ngọt ngào dù vô cùng thâ m lặng.

- Trong khi các thành phố khác chạy theo thành tích các công trình lớn nhấ t, Stockholm dường như tự hào về những gì... nhỏ nhấ t. Ở phố cổ Gamla Stan, bạn hãy cố bỏ công tìm bức tượng nhỏ nhấ t Järnpojken (Cậu bé sắ t) chỉ cao đúng 14cm ở nhà thờ Phâ n Lan, con đường hẹp nhấ t mang tên Mårten Trotzigs Gränd (có chỗ chỉ rộng 90cm) và ngôi nhà màu đỏ nhỏ nhấ t Stockholm.
- Tour du lịch trên mái nhà là tour du lịch dành cho khách đi bộ trên một đường đi hẹp chạy dọc các mái nhà trong khu phố cổ. Đường đi này cách mặt đấ t khoảng 65m. Mỗi tour chỉ có tố i đa 10 khách được tham gia, được tổ chức quanh năm kể cả trong mùa tuyế t. Tour do công ty Upperlev Mer tổ chức với mức giá là 60 đôla/ người. Nế u bạn sợ độ cao hay đang mặc váy, đừng cố thử tour này nhé!
- Người Thụy Điển có một cuố n lịch đặc biệt có hình trái mâm xôi trong đó, mỗi ngày đề `u ghi một cái tên bấ t kỳ. Họ thường dùng cuố n lịch này để đặt tên cho con nên mỗi người đề `u có một ngày lễ tên của mình. Nế ´u bạn có tên tiế ´ng Anh thì bạn có thể tra ngày tên của mình trong cuố ´n lịch đó ở địa chỉ http://www.namedaycalendar.com/sweden

Paris, người tình không câ n có ngày mai

Bạn không nhấ t thiế t phải nói với cả thế giới nhưng thú thật với tôi đi, đã có lúc nào đó bạn nghĩ mình cũng câ n có một người tình. Bạn không kỳ quặc, không hư hỏng, tôi đảm bảo! Bạn chỉ đơn giản là một người phụ nữ bình thường. Và nế u bạn đã công nhận, thì nghe này, hãy chọn một người tình giố ng Paris.

Paris cuố nhút hơn mọi thành phố vì Paris nổi tiế ng quá, hào hoa quá. Những cô con gái chúng ta, trước Paris, đề u mong muố n chinh phục được, chiế m dụng được dù chỉ trong vài giờ để vênh váo với thế giới rã ng bạn đã có được anh â y. Sẽ còn tuyệt vời hơn khi bạn biế t được bí mật gì đó (tưởng như) chỉ mình bạn biế t, (dường như) hiểu anh â y hơn tấ t thảy mọi người trên đời.

Như một anh người tình chuyên nghiệp, Paris có thừa những điê ù â y cho bạn được thỏa nguyện. Hàng triệu khách du lịch hay người dân Paris nỗ lực kiế m tìm cái chấ t Paris, tìm những điê ù khác lạ của thành phố này để được cười nhạo lên những kẻ "người trâ n, mắ t thịt" chỉ biế t tháp Eiffel hay bảo tàng Louvre.

Thế nên, dễ hiểu, bạn sẽ tìm thấ y ở Paris những cuố n sách tiế t lộ những nơi chố n đặc biệt thú vị của thành phố với lời quảng cáo "Một Paris bí mật của người Paris". Paris dành tặng bạn những bể bơi riêng chỉ có hai người tính theo giờ, phòng tập gym trong nước với bộ đồ tập gym là bộ bikini, bữa tố i với một nghệ sỹ trong một căn hộ trên tâ ng đặc trưng Paris y như trong phim của Woody Allen, quán cà phê thời trang couture hay những tiệm massage châu Á ở quận 13. Thế là đủ cuố n hút trí tò mò của bạn.

Và khi bạn bắ t đâ u mê chàng, Paris sẽ biế t cách tán tỉnh bạn bă ng những cách ngọt ngào nhấ t. Cùng nhau làm ổ khóa tình yêu trên câ u Ponts des Arts, nói với bạn câu "Anh yêu em" bă ng hàng trăm thứ tiế ng trên bức tường cạnh sông Seine. Chàng gọi tên món chocolate dành tặng bạn là "Orgasme au Chocolat" (Món chocolate

khoái lạc), mòi bạn tham gia khóa học nhảy có cái tên ỡm ở là "Dirty Dancing" hay dụ khi bạn vẽ bức tranh đôi trên đô `i Montmartre... Bạn đã tan chảy trong chàng chưa?

Ở Paris, bạn sẽ muố n yêu! Tôi tin chặ c. Bởi thành phố và con người nơi đây quá đa tình. Bạn sẽ bị những đôi tình nhân tay trong tay ở vườn hoa Luxemburg làm cho háo hức, bị hương nước hoa Lancôme Trésor làm cho rạo rực. Đế n tôi cũng đã có là n bị Paris đòi nợ yêu. Vì hay bị nhâ m là người Trung Quố c nên tôi trót thể "sẽ hôn ngay chàng trai nước ngoài nào có thể nói tôi là người Việt Nam trong câu chào đâ u tiên". Anh chàng bán hàng đẹp trai trong tiệm Paul's không hiểu vì cơ duyên gì lại đoán trúng phóc quố c tịch của tôi ngay từ là n đâ u gặp. Cô bạn thân đi cùng vui chuyện kể cho anh nghe về lời thê của tôi. Một cách điể m tĩnh, anh tháo tạp dề , bước ra khỏi quâ y, đứng trước mặt tôi và nói: "Em thực hiện lời hứa đi, tôi sẵn sàng rồ i!"

Paris là thế, đế n là phải yêu! Nhưng chó có dại mà yêu chàng thật hay hiế n dâng cả trái tim cho chàng bởi bạn nhớ nhé, chàng làm thế với tấ t cả các cô nàng, yêu như thế với mọi trái tim khờ dại.

- Bể bơi riêng có trong khách sạn L'Hôtel (với chữ H viế t hoa), 13 rue des Beaux- Arts, gâ `n Métro Saint-Germain-des-Prés. Giá khá cao, một suấ t bơi trong 30 phút, kèm massage và bữa ăn nhẹ có giá 130 euro/ người.
- Phòng gym dưới nước giá 30 euro trong vòng 45 phút ở 4, Cité Popincourt, métro Saint Ambroise.

Bangkok, để n là vui!

Nế u bạn không thể kể chuyện người tình Paris kia với anh chố ng Stockholm (đương nhiên) thì giữ để kể riêng cho anh bạn thân Bangkok nhé. Một anh bạn thân Bangkok, nế u là gay thì càng tuyệt, sẽ hiểu bạn đế n nỗi nhìn thôi cũng biế t bạn đang yêu, vui đế n nỗi có thể hàn gắ n ngay trái tim tan võ của bạn và đủ tin cậy để bạn trút bỏ mọi nỗi niê m.

Với tôi, Bangkok như một anh bạn thân cạ cứng. Với chàng, bạn có thể được trợ giúp để ăn mặc sành điệu với những món đô` siêu rẻ trong chợ trời. Chàng biế t bạn nên mua chiế c váy maxi hoa ở Siam Square với giá chỉ 200 baht (khoảng 120k VND) hay đôi hoa tai lộng lẫy ở Khao San với giá 20 baht, chàng không ngừng làm bạn ô` à với những món đô` thủ công dễ thương do chính tay chàng làm từ mẩu gỗ nhỏ, màu vẽ acrylic hay những sợi len ở chợ Jatujak. Và bạn cũng thỏa nguyện ngay nế u hỏi Bangkok về hàng hiệu. Hệ thố ng trung tâm mua sắ m Central và Siam ở khắ p nơi trong thành phố sẽ làm bạn đờ đẫn. Nế u bạn đói, chỉ câ`n ới một câu, bạn sẽ có ngay cạ cứng lê la hàng trăm quán via hè. Chắ c chỉ có ở Bangkok, bạn mới tìm thấ y sushi bán ở via hè Ratchaprasong với giá rẻ hê`u hay mê đắ m trong thiên đường hoa quả nhiệt đới. Kể cả người tình trong mơ cũng khó làm bạn sung sướng theo cách này! .

Nế u bạn tìm đế n Bangkok với trái tim tan vỡ, đừng lo, Bangkok biế t cách an ủi bạn. Bangkok nhiệ u quán bar không kể siế t, từ Silom để n Khao San, từ quán via hè để n quán sang xịn trên các đỉnh cao của thành phố . Nước mặ t bạn sẽ bay vụt mấ t đâu đó trong tiế ng nhạc, trong ly cocktail Cosmopolitan hay điệu nhảy bố c lửa ngẫu hứng.

Tôi vô tình có một số cậu bạn gay ở Bangkok. Tôi sung sướng tung tăng đi shopping cùng họ, rụt rè hỏi ý kiế n họ về bộ trang phục mới và sướng phát điên nế u được khen. Đế n với họ và Bangkok, tôi được đảm bảo vàng về nụ cười.

• Chợ trời Jatujak chỉ mở vào hai ngày cuố i tuấ `n thôi nên bạn chú ý khi đặt vé nhé!

- Nên mang hộ chiế u theo vì các bar ở Bangkok có thể bắ t bạn xuấ t trình giấ y tờ chứng tỏ bạn trên 18 tuổi dù đô ùố ng có cô n bán công khai khắ p nơi.
- Hãy mặc cả ở Bangkok, có thể không rẻ hơn được nhiệ `u đâu nhưng sẽ rấ ´t vui!
- Hãy nói "sawasdee kha" để mở đâ`u một ngày mua să´m thú vị hay cuộc hẹn bấ t ngờ ở bar. Cách phát âm câu này rấ t lạ khi nói câu này, bạn sẽ vô tình nở một nụ cười đấ y!

Tôi kế t bạn với thành phố tôi đang số ng hay những nơi chố n tôi qua, cảm nhận được linh hố n của cuộc số ng nơi đó, tôi nhận ra mình có hình dung về những người đàn ông quanh tôi. Họ, cũng như những thành phố này, không 100% hoàn hảo, nhưng hoàn hảo để dành cho riêng tôi, tặng cho tôi đúng thứ tôi đang cầ n, vào ngay lúc này.

Phụ nữ thực ra hiế m khi đi du lịch một mình và cũng hiế m ai thích đi bụi 100%.

Họ đi với cả mớ suy nghĩ trong đâ`u mà họ muố n quên và họ vẫn mong được tă m và ngủ ngon trên một chiế c giường sạch sẽ.





Trên con đường

phiêu lưu,

phụ nữ vẫn là

phụ nữ!

Tôi và những người phụ nữ thích đi như tôi có nghịch lý của riêng mình.

- Tự dặn mình là cấ t hế t son phấ n, váy vóc ở nhà cho đỡ nặng và đoán chắ c chả có dịp dùng nhưng vẫn cấ t dưới đáy va ly cái váy hoa và dắ t túi thỏi son đỏ. Nhỡ có dịp dùng...
- Nhớ rấ t tố t tên các địa danh bă ng tiế ng nước ngoài nhưng gặp khó khăn trong việc xác định phương hướng.
- Ngủ ngoài đường cũng được nhưng nế u ở khách sạn thì phải chọn khách sạn có phòng tấ m sạch sẽ, ra hô n.
- Đi hùng hổ đế n một ngôi đề n lớn, dậy sớm đi đón hoàng hôn trên đỉnh núi nhưng cuố i cùng dùng ố ng fix khẩu hẹp để chụp chân dung.
- Dạo phố cổ, trekking nhiệt tình, chụp ảnh tanh tách nhưng kỉ niệm nhớ nhấ t, vui nhấ t là những lúc nặ m trong phòng buôn chuyện với nhau.
- Ngủ ro ro trên xe bus nhưng chân vẫn ngoặ c giữ cái túi xách dưới chân.
- Gô `ng mình đeo cái backpack hơn chục cân trên vai vẫn ước có anh chàng nào galant xách hộ cái túi xách tay nhỏ.
- Cò kè từng đô ng khi mua hàng ngoài chợ nhưng bô ng bột tin lời mấ y anh guide có nụ cười (trông có vẻ) rấ t hiệ n.
- Trước chuyế n đi là người lạ, trở về là chị em tố t (hoặc những người ước ră ng chưa từng gặp nhau).
 - Đi thì nhớ nhà mà vê thì lại nhớ đường đi.

- Chả ai tự hào khoe mình là kẻ mê du lịch bụi với ai đó và nhà bên kia.
 - Có thể đô t toán nhưng giỏi (hoặc să p giỏi) mặc cả.
- Ai cũng nói được tiế ng Anh, chỉ có điể u là nói kiểu Anh, Mỹ hay chỉ đơn giản là nói, kế t hợp vung vẩy tay chân.
 - Cảm nă ng (nghĩa bóng) là gia vị của những chuyế n đi.
- Lo lă ng với những nế p nhăn rấ t nhẹ trên trán nhưng hạnh phúc ngắ m nhìn bước đi thời gian được ghi bă ng những dấ u xuấ t nhập cảnh trong hộ chiế u.
- Liê`u thuô´c hữu hiệu nhâ´t để hàn gắ´n trái tim tan vỡ là những chuyê´n đi và khi trở về`, trái tim lại thừa háo hức để được yêu như lâ`n đâ`u.
- Rấ tít nhớ ai kia trong suố t chuyế n đi nhưng nhớ phát điên khi vừa bước xuố ng sân bay. Tấ t cả cảm xúc đề u rấ t thật và chân thành.
 - Luôn ao ước tìm được một nửa cũng thích đi như mình.

•••

Còn rấ t nhiề ù những nghịch lý không-thể-hiểu- nổi của những cô nàng thích đi. Những nghịch lý được viế t tiế p khi họ còn đi tiế p, còn say mê đi và háo hức số ng. Chỉ có một điề ù không thay đổi, không thêm thấ t, họ vẫn là phụ nữ và họ biế t nghe hạnh phúc ngấ m vào mình.

Trong chương này, mời bạn đi chu du không phải qua những thành phố mà qua những căn bế p, những lớp lang cảm xúc rấ t phụ nữ của tôi trên đường đi.

Nơi ông già Noel không vào từ ống khói

Nă mở phía Bắ c của châu Âu, chỉ cách một eo biển nhỏ từ Đức, nhưng phong tục văn hóa của Thụy Điển có rấ t nhiề u khác biệt so với phâ n còn lại của châu Âu. Với một cô nàng mê Giáng sinh đế n ngơ ngắn như tôi, những trải nghiệm Giáng sinh Thụy Điển - 100% khác biệt với những Giáng sinh khác mà tôi biế t hay đọc được - làm tôi yêu thích và gắ n bó hơn với đấ t nước lạnh giá này.

Cô gái may mắ n nhấ t năm

Đó là những cô gái được chọn làm cô gái Lucia của năm. Theo phong tục của Thụy Điển, trước ngày Giáng sinh, ngày 13/12 được gọi là Ngày lễ Lucia ở Thụy Điển. Trong ngày lễ này, những đoàn rước Lucia gô m những cô gái trẻ mặc váy tră ng sẽ đi khắ p nơi trong thành phố, hát các bài hát thánh và mang lời chúc tố t lành để n với mọi người. Mỗi đoàn rước có một nàng Lucia, người đội mũ nế n, dẫn đâ u đoàn rước và lĩnh xướng các bài hát. Các cô gái sẽ rấ t tự hào và sung sướng nế u năm đó được chọn làm nàng Lucia bởi cô ấ y sẽ được mặc chiế c váy đẹp nhấ t, trang điểm lộng lẫy nhấ t và là trung tâm của đoàn rước.

Câu chuyện vê Lucia - bấ t ngờ thay - lại bắ t đâ u từ nước Ý. Ở một trong số nhiê u câu chuyện vê Lucia, người ta cứ kể ră ng ở Sicilia có một cô gái trẻ tên là Lucia. Để cứu mẹ khỏi bệnh, Lucia đã nguyện cả đời làm việc tố t và một lòng phục vụ Chúa. Cô đã khước từ cuộc hôn nhân với người đàn ông giàu có và điể u đó làm cô bị chính quyề n La Mã kế t tội. Tuy nhiên, dù hàng trăm người lực lưỡng cùng 50 con trâu để n kéo bắ t Lucia cũng không thể dịch chuyển được cô. Bọn chúng quyế t định thiêu cô gái trẻ. Lucia mấ t và được phong làm thánh. Chính vì thể , các bạn gái được chọn làm Lucia

thường đội vương miện nế n, tượng trưng cho ngọn lửa thiêu cháy Lucia. Tuy nhiên, tiế ng hát thánh ca của Lucia vẫn vang mãi.

Trong ngày lễ Lucia, các cô gái Thụy Điển còn cùng mẹ làm món bánh Lucia: bánh làm bă `ng bột mỳ, bột saffron và trái nho khô. Nế ´u bạn tới Thụy Điển trong ngày này, đừng quên nế ´m thử những chiế ´c bánh Lucia mũm mĩm màu vàng rộm, uố ´n hình chữ S điệu đàng với hai trái nho khô có tên rấ ´t lạ là "mắ ´t quỉ". Người Thụy Điển thường rấ ´t nhiệt tình mời món bánh này nế ´u bạn vô tình ghé thăm nhà hay văn phòng của họ vào dịp lễ.

Một chi tiế t ngộ nghĩnh là không ít cô nàng bị cháy một ít tóc khi đội vương miện nế n vì thế , gâ n đây, vương miện nế n đã được thay bă ng vương miện nế n điện. Tuy nhiên, niê m vinh dự được làm Lucia vẫn là niê m ao ước của các thiế u nữ Thụy Điển và giố ng như nàng Lucia, các bạn ấ y vẫn cấ t cao tiế ng hát.

Ông già Noel cưỡi dê

Có lẽ nế u có cuộc thi "Ông Noel có xe xịn nhấ t" thì ông già Noel Thụy Điển bị loại từ vòng... gửi xe.

Ông già Noel ở Thụy Điển được gọi là tomte, theo truyề `n thuyế ´t để ´n từng nhà trên một chú dê. Chả sành điệu bă `ng cỗ xe tuâ `n lộc của ông già Noel Mỹ. Thế ´nhưng, ông vẫn luôn để ´n đúng giờ và các gia đình Thụy Điển cũng vẫn chu đáo chuẩn bị những chú dê làm bă `ng rom để đưa đón ông già Noel.

Điề ù thú vị là theo truyề n thố ng, ông già Noel Thụy Điển không để n vào đêm như ông già Noel Mỹ. Đúng như tính cách người Thụy Điển, ông để n siêu đúng giờ, ngay sau chương trình ti vi "Đêm Giáng sinh của Vịt Donald" (chiế u hàng năm vào lúc 3h chiế u ngày 24/12), ông sẽ gỗ cửa nhà bạn.

Suyt! Đừng nói với các nhóc nhé: bởi ông già Noel chính là ông, hay bác trong gia đình đóng giả. Lời nói dố i phổ biế n nhấ t của người lớn trong gia đình cho sự biế n mấ t đột ngột của ông hay bác (người đóng giả làm tomte) ngay sau chương trình vịt Donald là: "Ông/bác phải đi ra ngoài mua tờ báo".

Một truyề n thố ng khác còn kể ră ng trong đêm Giáng sinh, các gia đình người Thụy Điển còn được đón những vị khách bí ẩn: sẽ không xuấ t hiện, chỉ để quà ở cửa, gõ cửa rô i bỏ đi. Truyề n thố ng này xuấ t phát từ một truyề n thuyế t về một chàng trai đang yêu nhưng không đủ can đảm để tỏ tình. Chàng tặng quà người con gái chàng thích bă ng cách để quà trước cửa, gõ cửa rô i bỏ đi.

Ai đố t dê xanh khổng lô ?

Giáng sinh bắ t đâ u để n thành phố khi chính quyề n thành phố bắ t đâ u dựng một chú dê khổng lô bà ng rơm, hoặc lá thông. Chú dê này chính là dấ u hiệu giúp bạn nhận biế t rã ng bạn đang dự Giáng sinh ở một thành phố của Thụy Điển chứ không phải bấ t kỳ thành phố nào khác.

Câu chuyện về bạn dê khổng lô bắ t đâ u từ năm 1966 ở thành phố Gävle (có lẽ vì lý do đó mà chú dê khổng lô được gọi là dê Gävle). Một chuyên gia quảng cáo tên là Stig Gavlén có ý tưởng dựng một chú dê khổng lô theo mô hình của chú dê nhỏ trong các gia đình Thụy Điển. Chú dê khổng lô này sẽ được đặt ở quảng trường trước mặt lâu đài lớn nhấ t của thành phố . Điề u thú vị là dù theo truyê n thố ng, những chú dê này sẽ bị đố t đi vào ngày 3/12. Nhưng chú dê khổng lô đâ u tiên được dựng ở Gävle được làm bởi đội... phòng cháy chữa cháy của thành phố và do anh trai của Stig Gavlén, Jörgen Gavlén, chính là đội trưởng đội phòng cháy, chữa cháy chỉ huy dựng. Không hiểu có phải vì lý do đó không mà sau này, phong tục đố t chú dê, đặc biệt là chú dê khổng lô bị cấ m ở Thụy Điển.

Đế n năm 2003, một vài chú dê vẫn hơi bị "thương tích" do một số kẻ vẫn cố tính đố t chân của chú. May thay, người dân nhiề u thành phố đã nỗ lực hế t mình để cứu số ng và bảo vệ chàng dê cỏ khổng lồ .

Văn hóa Thụy Điển vừa giản dị, vừa hài hước và đó cũng là cách người Thụy Điển trang hoàng và chào mừng Giáng sinh - không giố ng ai!

Tôi thích thú với những phát hiện của mình...

- Ngày Giáng sinh thực sự ở Thụy Điển là ngày 24/12 chứ không phải 25/12 như các nước khác.
- Trong dịp Giáng sinh, người Thụy Điển uố ng glögg, rượu ấ m và Julmust, một loại coka phiên bản Thụy Điển, chỉ có bán vào dịp Giáng sinh.
- Giố ng các nước khác, món bánh gừng (pepparkaka) cũng là món truyề `n thố ng trong Giáng sinh Thụy Điển. Cô bé Pippi Tấ t Dài, loạt truyện tranh/ phim thiế u nhi nổi tiế ng ở Thụy Điển, cũng thích mê món này và đã tự làm không biế t bao nhiều chiế c bánh gừng với đủ hình kỳ lạ!

Hãy fika và nói chuyện làm vườn

Fika là từ chỉ những buổi trò chuyện, gặp gỡ rấ t phổ biế n của người Thụy Điển. Mùa Xuân, khi những mảng băng tuyế t cuố i cùng âm thâ m biế n khỏi mặt đấ t, những bông hoa cúc dại màu vàng đâ u tiên nhú lên khe khẽ cũng là lúc những người đô ng nghiệp trong văn phòng của tôi bắ t đâ u hào hứng nói chuyện làm vườn, đạp xe vào rừng hay picnic ngoài trời trong những buổi

fika giữa giờ. Một lố i số ng xanh và cũng là một phâ n văn hóa Thụy Điển.

Khiêng cả... gố c cây vào tên họ

Tôi rấ t thích hỏi nguồ ngố c hay ý nghĩa của họ người Thụy Điển. Trong khi tên (first name) của người Thụy Điển không có gì đặc biệt thì họ (surname) của họ lại đặc biệt thú vị. Một cậu bạn tôi có cái họ nghe lạ tai là Jangentorp. Một ngày fika, cậu từ tố n kể rã ng tổ tiên cậu không có họ này. Chả là ông nội cậu ấ y xây một ngôi nhà mùa hè rấ t đẹp cho cả nhà ở Jangen. "Torp" trong tiế ng Thụy Điển là từ chỉ ngôi nhà mùa hè đặt ở giữa rừng hay giữa hồ , thường không có nhà vệ sinh trong nhà. "Jangentorp" có nghĩa là "ngôi nhà mùa hè trong rừng ở Jangen". Vì quá thích ngôi nhà cùng những khoảng thời gian cả gia đình "trố n" thành phố lớn về ở torp, ông nội cậu đổi luôn họ của cả nhà thành "Jangentorp". Và thế là cha cậu và cậu được sinh ra đề u mang họ đó và đề u dành cả mùa hè trong ngôi nhà giữa hồ ở Jangen.

Điề ù thú vị nữa là bạn rấ t dễ dàng tìm thấ y cây cố i "lắn trố n" trong tên họ của người Thụy Điển. Chỉ trong văn phòng nhỏ xíu của tôi thôi mà danh sách nhân viên đã có đủ các... bộ phận của cây: Grankvist có *vist* (cành cây con), Almgren có *gren* (cành cây to), Hägglund có *lund* (lùm cây), Lindblad có *blad* (cái lá)... Ngộ nghĩnh nhấ t là khác với người Hoa hay người Việt, lấ y tên các loài hoa đẹp và yểu điệu, phâ n thiên nhiên trong họ người Thụy Điển thường mộc mạc nhưng cũng đáng yêu và vì là họ nên cả nhà đề ù cùng nhau mang... cái thân cây trong tên mình.

Thiên nhiên gắ n bó với văn hóa Thụy Điển đế n nỗi bản thân tên các thành phố của Thụy Điển cũng gắ n liê n với thiên nhiên: stock trong Stockholm có nghĩa là khúc cây, g"ote trong Götegorg (tên Thụy

Điển của thành phố Gothenburg) có nghĩa là hoa, *Gävle* có nghĩa là bờ sông còn *berg* trong Grängesberg có nghĩa là ngọn núi.

Những người thích "phiê`n hà"

Một cô bạn làm cùng tôi có thói quen rõ "phiê`n hà". Buổi trưa nào cô nàng mua salad bán sẵn đựng trong hộp nhựa là hôm â´y, mọi người thâ´y cô ta lôi theo cái hộp â´y đi khă´p nơi: từ canteen vê` văn phòng, rô`i tới một cuộc họp nào đó để mang vê`nhà. "Vì công ty chưa có chỗ để tái chế´đô`nhựa nên tôi mang vê`nhà tái chế´", cô bạn giải thích với những người mới, nhìn cô nàng kỳ cục với cái hộp salad trố´ng không, cô`ng kê`nh.

Cô â y mới chỉ là một trong những người thích "phiê n hà" ở quanh tôi.

Hô`i còn học trong trường đại học, chúng tôi có một hệ thô´ng thùng rác khá phức tạp ở canteen. Không chỉ phân loại đô` tái chế´ được hay không tái chế´ được, rác còn được phân loại theo cách thức tái chế´: đô´t làm nguyên liệu, ủ làm phân bón hay làm sạch và tái sử dụng. Sau giờ ăn trưa, chúng tôi xế´p thành hàng dài để đợi nhau phân loại rác. Lạ nhâ´t là ai cũng chăm chú đứng suy nghĩ xem rác trên khay thức ăn của mình thuộc loại nào và bỏ đúng vào thùng đó dù hệ thô´ng phân loại này phức tạp với ngay chính sinh viên Thụy Điển. Không ít lâ`n chúng tôi quay sang hỏi nhau: rác này là loại rác nào, rô`i cùng bàn luận để bỏ vào đúng thùng. Ai cũng có thể vội nhưng xế´p hàng để phân loại rác dường như là việc đương nhiên.

Rô ì còn vài thói quen "phiê `n hà" nữa mà tôi bắ t đâ `u có được và một ngày, nhận ra hóa ra mình cũng thích "phiê `n hà" ra phế t: chọn loại trà có ký cam kế t thân thiện với rừng nguyên sinh nhiệt đới, chọn mỹ phẩm không thử nghiệm trên động vật hay chọn các loại khử mùi không có CFC... Số lượng những người thích "phiê `n hà" cứ

nhiê `u lên đô `ng nghĩa với một thể ´ hệ quan tâm hơn đế ´n môi trường.

Một ngọn cỏ cũng làm nên nụ cười

Có nhiê `u lý do để giải thích cho cách số ng thân thiện với môi trường của người Thụy Điển. Nhưng với riêng tôi, tôi nghĩ rã `ng đơn giản vì thiên nhiên ở đây quá khấ c nghiệt nên người dân hiểu được giá trị của tán cây xanh hay một thảm cỏ sạch. Sáu tháng mùa đông bị giam câ `m trong tuyế ´t làm người Thụy Điển nhớ đế ´n điên cuô `ng ánh nă ´ng và màu xanh. Ngày đâ `u tiên có nă ´ng của tháng, người dân thành phố ´ tôi đổ ra đường chỉ để sưởi nă ´ng và trò chuyện. Thời sự địa phương đưa tin về `đợt nă ´ng đâ `u tiên và cách người dân chào mừng. Các báo ngập tràn quảng cáo về `dụng cụ làm vườn hay vật liệu xây dựng nhà vườn. Nế ´u đang đi bách bộ, một tiế ´ng chim hót hay một bông hoa chuông mới nhú lên mặt đấ ´t cũng đủ làm cho mọi người dừng lại, trâ `m trô ` và hạnh phúc. Nói không văn vẻ, một ngọn cỏ xanh nhú ra sau tuyế ´t cũng làm chúng tôi hạnh phúc sau một mùa đông dài.

Cuố i tuầ n sau, văn phòng tôi tổ chức đi picnic ở công viên ră n, nơi đúng thời điểm này hàng năm, có những chú ră n sẽ thức dậy sau giấ c ngủ Đông và chui ra khỏi hang. Một lý do ăn mừng đáng yêu rấ t Thụy Điển.

Xét cho cùng, bởi chúng ta thuộc về thiên nhiên và chỉ là một sinh vật bé nhỏ của Thế giới này!

Tôi học tin vào thế giới

Tôi thường chọn ra một cái tên làm thay đổi tương đố i cuộc số ng, suy nghĩ của tôi trong năm qua. Đế n năm

2011, tôi không chỉ chọn một, mà là 18 cái tên, 18 người đã dạy tôi bài học về lòng tin và giúp tôi học tin vào Thế giới.

Con gái ngủ lang

Tôi là con gái độc nhấ t của mẹ. Mẹ, dù ít khi cấ m cản tôi điề u gì, luôn lắ c đầ u với một yêu cầ u của tôi: Đi ngủ ở nhà bạn. Theo mẹ, đó là "ngủ lang" và con gái thì không được làm như thể .

Thế rô ì, con gái mẹ đi du lịch. Đâ ù tiên là để tiế t kiệm chi phí cho những chuyế n đi dài, tôi tham gia vào một diễn đàn dành cho người đi du lịch bụi trên Thế giới mang tên Couch Surfing (www. couchsurfing.org), nơi những người bạn tình nguyện chia sẻ, trao đổi chỗ ở miễn phí với những người bạn cũng thích đi du lịch tiế t kiệm chi phí như mình. Họ, có khi dành cả một căn phòng đẹp đẽ hay chỉ là một cái đệm thừa, một cái ghế sofa, hay thậm chí là không có gì cả ngoài cái sàn nhà, cho những người không quen từ khắ p nơi đế n nhà. Lý do ư? "Tôi muố n kế t bạn", Benjamin Arumugam anh bạn tôi kể trong câu chuyện "Du lịch bă ng niề m tin" lý giải cho tôi.

Chuyế n Couch Surfing (CS) đâ u tiên diễn ra năm 2010, khi tôi đi Sri Lanka cùng ba người bạn nữa và Benjamin chính là người bạn đâ u tiên host tôi khi chúng tôi đế n thành phố Kandy. Mẹ tôi không mấ y hài lòng và rấ t lo lă ng trước ngày tôi lên đường. Thêm nữa, lâ n đó, tôi đi theo nhóm đông, lại có các anh nam giới nên vấ n đề an toàn chưa phải là nỗi lo hàng đâ u. Gia đình Benjamin có bố mẹ và em gái cùng chào đón chúng tôi nên khi tôi nhă n tin về nhà cho mẹ, mẹ cũng yên tâm nhiệ u. Những kỷ niệm ngọt ngào, thân thiện trong chuyế n đi đâ u tiên đã giúp tôi và mẹ có thiện cảm với CS. Và thể là con gái mẹ có là n "ngủ lang" đâ u tiên ở nhà một người lạ ở tận n Độ Dương.

Gia đình Kandy

Một người bạn giúp tôi tìm thấ y Benjamin Arumugam (32 tuổi, người Sri Lanka) qua mạng CS. Khi lên kế hoạch đi Sri Lanka, trong đó có thành phố Kandy, quê hương của Ben (tên ngắ n gọn của anh), chúng tôi đã liên hệ với anh dù chưa từng quen biế t. Căn cứ vào những thông tin anh cung cấ p trên mạng: Nghê nghiệp: Giám đố c bán hàng của một công ty bán thiế t bị y tế, tố t nghiệp đại học Y ở Colombo (Sri Lanka), số ng cùng bố mẹ và chị gái, chúng tôi chọn tin Ben. Những thông tin Ben cung cấ p vừa đã y đủ lại tin cậy. Hơn cả, tôi đọc rấ t kỹ hơn 20 lời nhận xét, cảm ơn mà những người ở nhà Ben trước kia. Tấ t cả mọi người đề u khen Ben rấ t nhiệ u, chọn dấ u "Positive" (điểm cộng, tích cực) cho chỗ ở của Ben. Thế là tôi quyế t định tin Ben, một người đàn ông hơn 30 tuổi khác tôi cả tôn giáo, lẫn màu da.

Chúng tôi gọi điện sang đặt chỗ, xin phép cho chúng tôi (bố n người) ở chỗ Ben trong ba ngày ở Kandy. Ben viế t thư lại chào mừng chúng tôi. Anh nói anh chỉ có thể chặ c chặ n cho chúng tôi ở một ngày, còn hai ngày sau anh chưa chặ c vì anh đã nhận lời với những người bạn khác và dù họ chưa trả lời chặ c chặ n nhưng Ben vẫn giữ chỗ cho họ. Ben hứa nế u hai ngày sau, Ben không thể cho chúng tôi ở nhờ, anh sẽ tìm khách sạn rẻ giúp chúng tôi.

Nhà Ben nă mở trên một khu đô i cách trung tâm thành phố Kandy, Sri Lanka khoảng 30 phút đi xe. Đường lắ t léo nhưng lên đế n nơi thì không khí khoáng đạt và vô cùng dễ chịu. Ngôi nhà làm bă ng gỗ, trát xi măng đang còn xây dang dở. Ben chạy ra tận ngố đón và dẫn chúng tôi vào nhà. Ở cửa nhà, bố , mẹ và chị gái của Ben trịnh trọng đứng lên đón chúng tôi. Cả nhà anh đê u nói được tiế ng Anh và mời chúng tôi một bữa trà nóng. Sau bữa trà, mẹ của Ben chỉ cho chúng tôi xem hai căn phòng mà gia đình dành sẵn. Một căn phòng có giường đôi, một phòng gô m hai giường đơn. Cả hai căn

phòng đê `u sạch sẽ, tươm tấ t và đẹp đế ´n bấ t ngờ so với cả ngôi nhà đang xây dựng. Bà cũng giới thiệu bế ´p và phòng tấ ´m, nơi chúng tôi cũng có thể tự nhiên sử dụng chung cùng gia đình. Để dành cho chúng tôi hai phòng xinh xă ´n, các thành viên còn lại trong gia đình Ben tập trung vào ngủ trong một phòng.

Ngày hôm sau, những người bạn người Ba Lan đế n. Các bạn ấ y cũng như chúng tôi, tìm thấ y Ben trên CS và mong muố n ở nhờ nhà miễn phí. Ben nhận lời nhưng không muố n bắ t chúng tôi ra đường. Ben hỏi nế u chúng tôi muố n, chúng tôi có thể ở tập trung trong một phòng, họ sẽ cho chúng tôi thêm đệm và ghế sofa. Chúng tôi đô ng ý liê n vì rấ t thích ở trong căn nhà này và nhờ thế, chúng tôi lại tiế p tục tiế t kiệm được chi phí. Thế là đêm đó, gia đình Ben (chỉ gô m có bố n thành viên) đã cho tận sáu người nước ngoài ở nhờ miễn phí.

Hôm tôi rời Kandy, Ben ra ga đón thêm hai bạn người Slovenia mới sẽ để nở nhà anh tố i hôm đó. Tôi nghe mẹ Ben kể, trước chúng tôi, hai vợ chô `ng người Hàn Quố c cũng vừa để n đây ở. Chỉ trong bảy tháng tham gia diễn đàn CS, Ben đã làm host tới 120 bạn để n từ hàng chục quố c gia. Khi tôi hỏi tại sao Ben lại biể n nhà mình thành khách sạn miễn phí, Ben trả lời đơn giản: "Tôi thích có bạn". Rô `i tôi hỏi làm sao Ben lại thuyế t phục được gia đình mình, Ben cười: "Họ luôn ủng hộ những điề `u tôi thích".

Chúng tôi gọi gia đình Ben là một "kỳ quan" của Sri Lanka mà chúng tôi tham quan. Các thành viên trong gia đình anh coi chúng tôi như người nhà. Số 1 (anh chàng bạn trai cũ tôi nhặ c trong chương trước) thích uố ng sữa, mẹ của Ben nhận ra và sáng nào cũng để dành một chút sữa trên bàn trước khi anh ngủ dậy. Cả nhà đề ù tắ m nước lạnh (dù khí hậu Kandy về đêm ẩm và se lạnh như Sa Pa ở Việt Nam) nhưng mỗi khi thấ y chúng tôi đi tắ m là mẹ Ben lại lật cật đi đun nước nóng vì bà biế t chúng tôi không quen. Bà sung

sướng khi chúng tôi đòi uố ng trà gừng bà pha buổi tố i hay lo lă ng khi tôi vô tình ngã, bị bong gân. Sau này, chúng tôi gọi bà là "amma" (từ "mẹ" ở tiế ng Sinhala, tiế ng mẹ đẻ của bà). Bà hạnh phúc ra mặt.

Ngày sinh nhật tôi, bà lọ mọ dậy từ sớm chuẩn bị món ăn truyề n thố ng của người Sri Lanka trong ngày sinh nhật. Khi tôi ngủ dậy và đang mấ t nhấ m, mấ t mở, bà tới ôm tôi và nói "Chúc mừng sinh nhật". Tôi bấ t ngờ hỏi sao bà lại biế t.

"Mẹ là phải biế t mọi việc mà," bà trả lời hóm hỉnh.

Cha của Ben không nói tố t tiế ng Anh bă ng amma nhưng ông cứ chỉ lên tâ ng hai của ngôi nhà còn đang cấ t.

"Mâ´y đứa sẽ trở lại chứ? Lâ`n sau đế´n, căn nhà đã hoàn thiện rô`i," ông nói với chúng tôi.

Phòng thịt số ng và chiế c nút bấ m bí mật

Nhưng chuyế n phiêu lưu thực sự của tôi với CS bắ t đâ u khi tôi đi du học. Để đi du lịch qua các nước với chi phí đấ t đỏ ở châu Âu, việc ở nhờ CS là lựa chọn hàng đâ u của tôi.

Năm 2011, tôi đi Tây Ban Nha. Vác balô lên đường với cô bạn cùng phòng có thân hình bé nhỏ, đi CS không phải lựa chọn an toàn nhấ t của tôi; đặc biệt, khi người nhận host tôi lại là một anh chàng người Tây Ban Nha làm lái xe tải ở bãi phế thải thành phố. Lúc đâ u rấ t ngâ n ngại khi đọc thông tin của Russo, nhưng vì không thể tìm được chỗ ở nào khác, tôi vẫn quyế t để n nhà Russo.

Russo đón chúng tôi ở ga gâ n nhà anh, ngoại ô thành phố Girona (Tây Ban Nha). Hai chị em tôi khẽ rùng mình khi thấ y mặt anh với sáu lỗ khuyên và hình xăm lớn trên tay. Russo đưa chúng tôi vê nhà trên chiế c xe hơi cũ mèm, phải dùng vài thủ thuật mới nổ

được máy. Đã chót nhò, chúng tôi chỉ biế t im lặng, thâ m câ u trời cho mình bình an. Nhà Russo là một khu nhà kho cũ trên đô i. Trong nhà, một vài người già đang ăn bữa tố i (điề u làm chúng tôi an tâm một chút) nhưng sau đó, khi đêm muộn, ai về nhà nấ y hế t, chỉ còn mình chúng tôi ở lại với Russo. Russo mở cửa cho chúng tôi xem một phòng ngủ được cải tạo thành phòng lạnh. Trong phòng, thịt lợn số ng mới mổ còn treo nguyên tảng trên trâ n nhà. Dưới sàn, những vế t máu lợn loang lỗ. Mùi lửa từ lò sưởi, mùi thịt tươi cùng hương của vài món gia vị Tây Ban Nha lan tỏa khắ p nhà. Tôi nhắ m mắ t lại mà nghĩ mình chả khác nào lạc vào một bộ phim kinh dị.

Sáng hôm sau, khi vẫn đang lơ mơ, tôi nghe tiế ng cửa ra vào nhà Russo bật mở, rấ t nhiệ `u người già trẻ lớn bé ùa vào nhà. Dù lơ mơ, tôi vẫn thấ y mọi người thoăn thoắ t mặc tạp dê `, khiêng thịt từ trong nhà lạnh ra và tháo lắ p các loại máy. Hóa ra, nhà Russo đang tổ chức làm món xúc xích truyê `n thố ng Tây Ban Nha. Mẹ và các chị gái Russo lôi tuột chúng tôi vào câu chuyện, đeo cho chúng tôi tạp dê ` và chỉ dẫn cho chúng tôi cùng làm. Những người đàn ông xay thịt còn những người phụ nữ nhô `i xúc xích. Bữa sáng cũng được ai đó nhanh chóng sửa soạn và bày ra cho chúng tôi ăn trước khi vào thành phố ` tham quan.

Tố i đó về , chúng tôi bị bấ t ngờ bởi khu nhà kho giờ ngập tràn xúc xích treo khắ p nơi, mọi người quây quâ n uố ng trà, chơi bài, nói chuyện ô nào đúng kiểu Tây Ban Nha. Ngày chúng tôi rời Girona, mẹ Russo và các chị còn rưng rưng khi chia tay chúng tôi, anh chàng Russo với chi chít khuyên lại đưa chúng tôi ra tận ga và ôm thật chặt chúc chúng tôi lên đường may mắ n. Bộ phim kinh dị của chúng tôi kế t thúc như một bộ phim ROM- COM cảm động.

Một là `n khác, tôi có cơ hội ở trong ngôi nhà cổ 300 tuổi ở Soave, thị trấ ´n làm rượu vang nổi tiế ´ng của Ý, gâ `n sát thành phố ´ Verona. Chủ nhà cho chúng tôi surf (ở nhờ, theo ngôn ngữ CS) là Danielle, anh chàng rấ tít nói và có khuôn mặt hơi biế n dạng. Danielle số ng cùng mẹ và hai cô em gái. Hai cô em gái thích nhạc rock, ăn mặc kiểu Gothic, cư xử có phâ `n thô lỗ với chúng tôi. Sau câu chào hỏi, mọi người ai về `phòng mình nên căn nhà lại trở về với không gian yên ă ng. Danielle dành cho chúng tôi một căn phòng lớn với chiế c giường cũ của bà ngoại anh. Căn phòng có cửa sổ nhìn thẳng ra lâu đài Soave bỏ hoang, căn phòng có rấ t nhiê `u tủ và rương cổ và tấ t cả làm tôi nhớ để n thời trung cổ. Sau khi đưa chúng tôi vào phòng, Danielle chỉ cho chúng tôi một nút bấ m nhỏ gâ `n đâ `u giường.

"Nê´u bạn bâ´m cái nút này, tôi sẽ tô´ng cổ bạn ra khỏi nhà dù là giữa đêm," Danielle nói đâ`y nghiêm khắ´c. "Thê´ là quá đủ kỳ quặc, phải chuyển đi chỗ khác," tôi thâ`m nghĩ.

Thế nhưng, lại một là n nữa, tôi nhận ra cảm quan về một người sai toét. Sáng hôm sau, tôi thấ y nhà Danielle rộn rã tiế ng trẻ con, người lớn. Hóa ra, mẹ Danielle là giáo viên dạy nhạc cho trẻ em khuyế t tật trong thị trấ n, còn chính anh ấ y cũng là giáo viên dạy Toán ở nhà. Biế t tin có người CS đế n, bạn bè Danielle cũng kéo để n, làm bánh đãi chúng tôi. Sau giờ dạy, cũng là khi tôi trở về sau một ngày tham quan Verona, Danielle ngô i trò chuyện với chúng tôi về khoa học, du lịch và kể chuyện hơn 100 người đã ở nhà anh.

Ngày tôi rời Soave, Danielle dạy sớm chuẩn bị bữa sáng cho tôi mang theo. Anh đưa cho tôi cuố n sổ lưu bút và ghi những điề u rấ t ấ m áp trong cuố n sổ của tôi. Đặc biệt nhấ t là, Danielle cho tôi bấ m thử nút bấ m bí mật vì "không có ai ở nhà lúc này". Chúng tôi rón rén bấ m nút và thật bấ t ngờ, tấ t cả hệ thố ng báo động trong căn nhà kêu vang â m ĩ.

"Nê´u tôi để bạn bâ´m nút đó thì cả nhà sẽ bị hoảng loạn. Thêm nữa, tôi cũng muố´n trêu bạn một chút", Danielle cười vang.

Tôi chia tay ngôi nhà thời trung cổ với những kỷ niệm dễ thương như thể.

Ở nhờ và tập tin Thế giới

Tấ t nhiên, không phải chuyế n đi nào của tôi với CS cũng chỉ là những kỷ niệm ngọt ngào. Tôi đã từng bị một chủ nhà ở Florence (Italy) học rộng, trông rấ t quý tộc buông lời không đứng đấ n.

Chỉ trong một năm, cô con gái - không - được - ngủ lang của mẹ tôi đã ở nhờ 15 ngôi nhà ở khắ p nơi trên Thế giới, dự các ngày Tế t của nhiề u tôn giáo khác nhau và tấ t nhiên, mỗi tôn giáo đề u có một lòng tin khác nhau. Cuộc số ng giúp tôi hiểu lòng tin cũng là thứ mà tôi phải học - học để có lòng tin và cách giữ lòng tin đó.

Tôi chợt nhận ra, nế u có tôn giáo nào tôi muố n tin theo thì chắ c đó là con người, với tấ t cả những điề u xấ u tố t của họ. Đánh giá vẻ bề ngoài, học thức hay công việc của một người không thể đảm bảo cho tôi về một người xấ u hay tố t mà tôi phải một lầ n tin họ. Tôi có thể đúng, có thể sai nhưng đó là cách duy nhấ t tôi có thể có được câu trả lời về con người, thay vì đứng từ xa mà đánh giá.

Công chúa ngủ sân bay

Tôi luôn nghĩ chuyện đó chỉ xảy ra trong phim The Terminal nổi tiế ng của Tom Hanks. Ngủ ở sân bay ý mà! Thế nhưng, khi bắ t đâ u đi, tôi, một cô nàng điệu đà, vì sở thích đi và túi tiế n hạn chế, đã bỏ váy vóc và giày cao gót, vận bộ quâ n áo thùng thình và quấ n theo một chiế c khăn to sụ. Tôi lang thang ngủ lang ở hơn 10 sân bay trên Thế giới.

Giường là bìa cát tông, là khăn tắ m, là vali...

Ai cũng nghĩ ngủ ở sân bay, bạn có thể ngủ trên những hàng ghế hành khách. Tuy nhiên, kinh nghiệm đau thương của tôi là, những hàng ghế trông lịch sự đó, ngô i thì không sao, nhưng ngủ thì lạnh kinh khủng. Đã vậy, ở các sân bay nhỏ (vì tôi hay đi hàng không giá rẻ mà), những vị trí ngủ thuận lợi (kín đáo, â m áp), không phải là dễ để tranh giành. Vậy là lúc này, nhiệm vụ hàng đâ u của tôi là tăm tia, nế u không thì phải tạo dựng một chiế c giường cho mình.

Hô i tháng 5 năm 2011, tôi ngủ đêm ở sân bay Treviso (một sân bay nhỏ ở Venice, nước Ý) để sáng hôm sau bay sớm. 7h tố i, tôi có mặt ở sân bay. Sau một hô i khảo sát tình hình, thấ y một vài bạn Tây ba lô đi du lịch bui đã bă t đâ u trải chăn, trải chiế u, cố thủ vài chiế c ghế ít ỏi, tôi biế t, mình ít có cơ chiế m được những chiế c ghế có đêm. Nhấ m được phòng bán vé phút cuố i của các hãng hàng không dưng trong khuôn viên sân bay tao nên những góc khuấ t có vẻ ấ m và an toàn, tôi khệ nệ xách hành lý về "xó" nhỏ mới tìm được. May mặ n hơn nữa thế nào, tôi lại vừa thấ y nhân viên của những phòng vé bỏ ra ngoài một loạt hộp cát tông cỡ lớn. Tôi vội chạy ra, thu gom đố ng hộp cát tông lại, gấ p xuố ng gọn gàng để nhân viên vệ sinh khỏi dọn đi mấ t. Đêm xuố ng, tôi bắ t đâ u trải đám hộp cát tông ra và trải... khăn tấ m lên đó. Gố i đâ u trên túi quâ n áo, tôi mơ thấ y mình có chiế c giường â m áp chả khác nào ở nhà. Tôi ngủ một mạch để n khi được gọi dậy bởi nhân viên phòng vé. Họ trở lại văn phòng, nhẹ nhàng đánh thức tôi dậy để... có lố i vào văn phòng và nhấ c tôi vứt hô mấ v cái thùng cát tông đi. Hành trình nước Ý lãng mạn của tôi kế t thúc đâ y... Di-gan trong sân bay Treviso như thế!

Vẫn chuyện chỗ ngủ, một ngày, chiế c vali của tôi đã được chiều dụng làm... giường. Đừng cười nhé bởi sáng kiế n này đã giúp tôi hút chế t một trận đấ y. Chả là hô i transit ở sân bay Bắ c Kinh, Trung Quố c để về nhà, dù nhân viên hải quan cho tôi visa một ngày vào

thăm thành phố nhưng do tiế t kiệm tiế n khách sạn, tôi vẫn lò dò về sân bay để ngủ. Đêm đó, biế t là mình ngủ say, tôi loay hoay tìm cách giữ chiế c vali có bánh xe 360 độ khỏi bị kẻ gian đẩy đi mấ t. Cuố i cùng, tôi quyế t định nă m luôn lên vali ngủ. Tôi nă m cuộn tròn người để vừa trên diện tích nhỏ hẹp và chiế c vali, ngủ được một giấ c mà vali thì an toàn. Sáng hôm sau, lên máy bay, tôi nghe anh bạn người Thụy Điển ngô i cạnh kể đêm qua do ngủ say, anh chàng bị kẻ gian "nẫng" mấ t chiế c túi xách tay chứa mô hình máy bay trực thăng anh chàng mua ở Malaysia, nâng niu suố t trên đường về .

Hóa ra, đêm đó, trong sân bay có kẻ gian thật. Tôi thở phào vì chiế c giường vali bởi tấ t cả tư trang, máy tính của tôi đề u chứa cả trong vali đó. Mà may nhấ t là, một sức mạnh thầ n kỳ nào đó giúp chiế c vali không bị bẹp vì... sức nặng của tôi! .

Cuộc chiế n că m điện

Nế u bạn đã ngủ lang thang ở các sân bay, chặ c bạn sẽ chia sẻ được với tôi cái sự thiế u ổ cặ m điện. Và nế u chặng có Thế chiế n thứ 3 ở sân bay thì chặ c đó sẽ là vì cái ổ cặ m điện.

Chuyện là thời gian chờ đợi ở sân bay lâu, các thiế t bị di động như laptop, điện thoại, iPad được tận dụng tố i đa. Cộng thêm thời gian bay cũng lâu nố t mà trên máy bay lại không có ổ că m điện để sạc pin cho các thiế t bị di động. Các sân bay thường có một khu để sạc pin với các loại dây sạc của các hãng điện thoại quen thuộc. Nhưng khỏi phải nói, khu này luôn đông và các ổ că m luôn chạy hế t tố c lưc.

Chúng tôi phải "săn" các ổ că´m điện ở bố n phương tám hướng trong sân bay. Các ổ că´m này thường đặt ở các "vị trí tố i mật" như góc tường đã ng sau quâ y thông tin, chân bố t điện thoại, chân bố t ATM hay gâ n nhà vệ sinh... Thế nên, chuyện chúng tôi ngô i ngủ

gật ở ngay cửa nhà vệ sinh, tay ôm điện thoại, tay ôm iPad là chuyện hế t sức bình thường.

Tôi đã có lâ n chứng kiế n "chiế n sự" xảy ra ở sân bay Doha (Qatar). Cũng tại sân bay có Internet miễn phí nên nhu câ ù sạc pin các thiế t bị di dộng còn cao hơn các nơi khác. Đã thế ổ cấ m thì rấ t hạn chế . Chuyện â m ĩ khi một bạn người Nhật xế p hàng để sạc pin phát hiện bạn Trung Quố c đang vừa sạc pin laptop vừa xem phim trực tuyế n ngay trên laptop đó. Rô ì một bạn khác đã tự tiện rút phích cấ m của bạn khác để tranh chỗ sạc pin... Nói chung là, chiế n sự khu sạc pin lúc nào cũng nóng trong khi pin mãi chả chịu đâ ỳ.

Tuy nhiên, chỗ ngô i sạc pin cũng là chỗ dễ nảy sinh những tình bạn nhấ t bởi chúng tôi cũng chung nỗi lòng mà lại chả biế t làm gì trong lúc sạc pin. Mấ y tiế ng ngô i đợi sạc từ laptop, để n điện thoại, tôi ngô i trò chuyện rôm rả với cô bạn người Áo, cũng đang hì hụi sạc hế t thứ này để n thứ khác y như tôi.

Ngủ ở sân bay chưa bao giờ là kỷ niệm tiện nghi và ấ m áp hoàn toàn đố i với tôi. Tuy nhiên, tôi biế t rã ng, những đêm vạ vật đó giúp tôi đi được nhiê u hơn, xa hơn và làm nên những năm tháng xê dịch tuyệt vời. Vậy là cứ đêm đêm trước giờ bay, tôi ngoạn ngoãn kéo vali ra sân bay ngủ!

Bảng xế p hạng sân bay của riêng tôi

Sân bay lạnh nhấ t: Oái oăm thay, sân bay của Suvarnabhumi, Bangkok của đấ t nước Thái Lan â m áp lại là sân bay lạnh nhấ t với tôi vì hệ thố ng điề u hòa và các hàng ghế sắ t.

Sân bay â´m nhâ´t: Bâ´t ngờ không, sân bay Arlanda, Stockholm (Thụy Điển) hóa ra lại vô cùng â´m áp. Trước hế´t là hệ thố ng sưởi rấ´t tố t. Sau đó là một may mặ´n ngộ nghĩnh của tôi: Ngày tôi ngủ đêm ở đó, sân bay có dựng một góc nhỏ, miêu tả một phòng khách điển hình kiểu Thụy Điển để quảng bá du lịch. Góc nhỏ đó không chỉ có lò sưởi mà còn có một chiế c ghế nă m phủ lông cừu siêu â m. Tôi đã có giấ c ngủ thiên đường, mặc cho dòng người qua lại nhìn ngó tôi như một phâ n của... khu trưng bày!

Sân bay dễ thương nhấ t: Sân bay Lübeck, nhỏ xíu gầ n thành phố Hamburg, Đức. Đây là lâ n đâ u tiên tôi chứng kiế n cảnh một nhân viên hải quan... reo mừng khi thấ y tôi, khách hàng đâ u tiên của ngày, bước vào khu check-in. Sau khi cân thấ y hành lý của tôi còn tận một cân thừa so với mức giới hạn cho phép, anh â y còn đưa tôi một thẻ giảm giá 20% khi mua nước hoa và nói ră ng: "Giờ cô có thể mua sắ m thêm đấ y! Tận 1kg cơ mà!"

Sân bay khó nhấ t: Sân bay Vatry, cũng nhỏ xíu nố t, gâ n khu Disneyland, Paris (Pháp). Các anh chị hải quan sân bay này còn không cho chúng tôi mang những chiế c cố c uố ng nước có in hình kỷ niệm Paris vào hành lý xách tay cơ. Mọi người chú ý nhé!

Sân bay... â m no nhâ t: Với riêng tôi, sân bay cho tôi â m bụng nhấ t là sân bay Bắ c Kinh (Trung Quố c). Vì sân bay này, ngoài các vòi nước uố ng như các sân bay khác, họ còn đặt các vòi nước sôi để pha trà hoặc úp mỳ. Mua sẵn vài gói mỳ và vài túi lọc trà trước khi các cửa hàng trong sân bay đóng cửa, tôi số ng sót ngon lành qua 12 tiế ng transit ở Bắ c Kinh.

Vài món đô` bấ t li thân của cô nàng ngủ sân bay:

- Một chiế c khăn khổ lớn, có thể là khăn tă m hoặc chăn nhẹ.
- Nế u có thể, bạn nên mang theo túi ngủ. Vừa â m lại an toàn.
- Một túi siêu mỏng đựng tiê `n và hộ chiế u mà bạn có thể cài vào người, dưới lớp quâ `n áo.

- Một túi đựng đô` vệ sinh cá nhân, quâ`n lót giâ´y để bạn có thể thay đô`, vệ sinh cá nhân ngay tại sân bay.
- Một chút đô` ăn nhẹ và đô` uô´ng vì thức ăn ở sân bay râ´t đã´t. Có khi tiê`n ăn còn nhiê`u hơn khoản tiê`n khách sạn giá rẻ mà bạn vừa cố´ tiế´t kiệm â´y chứ.
- Che mắ t (eye-mask) vì sân bay lúc nào cũng sáng đèn và tấ t ấ m vì sẽ rấ t khó ngủ nế u chân bạn bị lạnh.

Du lịch một mình: Chúng ta làm được!

Đi du lịch một mình - với tôi - không chỉ cô đơn mà còn có không ít rắ c rố i. Thế nhưng, đã có lúc trên con đường chu du, tôi phải một mình tác chiế n.

Nhẹ, cái gì cũng phải nhẹ!

Bỏ sang một bên những món đô `đẹp nhưng rườm rà, đa chức năng nhưng trong đó, phân nửa số chức năng tôi không câ `n đế nhoặc không biế 't cách dùng, tôi chỉ mang những món đô `thật gọn nhẹ. Phụ nữ đa phâ `n khá yế 'u trong việc mang vác, nhưng đi du lịch, bạn trước hế 't phải xác định tự mình có thể lo cho đô `đạc của mình rô `i hãy trông mong vào sự giúp đỡ của người khác.

Bắ t đâ u từ túi: chọn chiế c túi chắ c chắ n nhưng nhẹ, không quá nhiệ u dây buộc, không có những món đô trang trí câ u kỳ. Tôi quyế t định đâ u tư cho một chiế c balô đi du lịch thực sự chứ đừng dùng balô để laptop. Lớp mút dâ y dặn chố ng số c cho laptop giờ sẽ... gây số c trên đường đấ y. Giâ y, ô, túi đô vệ sinh cá nhân, áo khoác... tấ t cả đề u phải đặt tiêu chí nhẹ lên hàng đâ u.

Túi ngủ không chỉ để ngủ

Với một cô nàng đi một mình, túi ngủ là "nhà" của tôi khi ngủ đêm trên tàu, xe hay ngay ở sân bay... Có túi ngủ, tôi không chỉ được giữ â´m, còn dễ dàng giữ hộ chiế´u, tiê`n và hơn nữa, tôi còn tránh được nguy cơ bị "xàm xỡ" khi đang say giấ´c nô`ng. Túi ngủ còn trở thành báu vật khi tôi đi các vùng có khí hậu khắ´c nghiệt. Tôi chọn túi ngủ bă`ng lông vũ vừa â´m lại vừa nhẹ.

Cô diễn viên đa tài

Đi du lịch một mình, tôi thường bỏ túi một vài "vở kịch" nhỏ để phòng thân. Các cẩm nang du lịch bụi khuyên các cô nàng nên đeo nhẫn ở ngón áp út, giả vờ đã kế thôn. Thi thoảng, tôi cũng giả vờ nói vào điện thoại ră ng tôi đang đợi ai đó đế n hay nói dố i ră ng người yêu/ chô ng đang đi ra đă ng kia một chút và sắ p quay lại. Những tên con trai không đàng hoàng sẽ không dám buông lời trêu ghẹo.

Có là n, khi một mình đứng đợi xe bus ban đêm ở bế n xe, tôi đeo máy ảnh trước bụng rô i nhét vào trong áo khoác. Trông xa, tôi giố ng như đang mang bà u. Tấ t nhiên, không một tên cà chớn nào muố n động vào một người phụ nữ đang mang bà u cả.

Chiế c khăn choàng siêu nhân

Ngoài quâ náo, tôi thường mang theo một chiế c khăn bản lớn. Chiế c khăn â y siêu sao hơn bạn nghĩ nhiệ u. Chiế c khăn sẽ giúp bạn che nă ng khi để n các nước nhiệt đới, quâ n thành sarong (váy dài tới gót chân) hay khăn choàng để vào đề n chùa nế u hôm đó bạn nhỡ mặc quâ n ngắ n hay áo không tay.

Các cô nàng của *Sex and the City* còn tặng tôi thêm bí kíp với chiế c khăn thâ n kỳ: ở những nước Ả Rập hay những nước đạo Hô i, bạn rấ t nên choàng chiế c khăn lên đâ u và hóa thân thành một cô gái đạo Hô i. Vừa phù hợp khi vào các nơi tôn nghiêm mà bạn còn

tránh được bị trêu ghẹo vì trông bạn lúc này chả khác nào một cô gái bản xứ.

Chiế c khăn còn giúp bạn giữ ấ m trên tàu, xe và dùng để đă p lót phía trong nế u bạn cảm giác chăn gố i ở khách sạn không đủ sạch. Nế u chọn được chiế c khăn đủ to, bạn còn có thể quây lại để thay đô do trong rừng.

Ánh mặ t không gửi đi thông điệp

Với phụ nữ, một ánh mắ t biế t nói là một kho báu. Đã thế, trái tim của không ít các cô gái lại loạn nhịp khi nhìn thấ y những anh chàng tóc vàng và đôi mắ t Địa Trung Hải trên đường. Thế nhưng, với những người phụ nữ đi du lịch một mình, đôi mắ t chan chứa tình nhiệ u khi lại mang tới những rắ c rố i không đáng có. Với những anh chàng Ý si tình, một cái liế c mắ t có thể coi là một lời mời gọi, với những anh chàng Pháp lãng mạn, ánh nhìn có thể bắ t đâ u một chuyện tình. Tôi nhận ra, một khi đã nhận được một ánh mắ t đi lạc của bạn, các anh chàng sẽ không để bạn yên.

Vì thế, tôi thường bỏ túi một cặp kính mát. Cặp kính mát không chỉ giúp tôi tránh nă ng, mà còn giúp tôi tha hô ngă m nghía mà không sợ bị gửi nhâ m thông điệp. Là một cô nàng nghiện mua sắ m, tôi nhận ra cặp kính mát còn giúp tôi ngắ m hàng hóa thoải mái, nhưng vẫn giấ u được cặp mắ tháo hức để còn mặc cả giá hời khi mua sắ m ở các nước châu Á.

Chăm sóc chính mình

Đi du lịch một mình, các cô nàng chúng ta dễ bỏ bữa, thức khuya hay đi quá sức do quá mải mê. Bạn đã đố i xử thật bạc bẽo với người bạn đường duy nhấ t của mình, trong trường hợp này là chính bạn. Nế u cứ tiế p tục, bạn sẽ không có đủ sức để đi tiế p. Mà kể cả cố thì bạn cũng chả thấ y vui tẹo nào. Thế nên, trước hế t, tôi phải luôn

nhớ: "Tôi không được phép ô´m", "Tôi không được phép bị lạnh!"... Giữ â´m, ăn đủ bữa, ngủ đủ giâ´c và đừng quên uô´ng nhiê`u nước!

Tấ t cả những bí quyế t này không thể đảm bảo 100% an toàn cho tôi và bạn thể nhưng một chút kỹ xảo nhỏ góp phâ n làm cuộc phiêu lưu thêm lý thú và dễ chịu!

Bếp Việt phương xa

Thổi lửa cho bế p Việt ở châu Âu là series những câu chuyện kỳ thú, dễ thương mà tôi lượm lặt được khi xa nhà. Bát phở bò ở Hà Nội có khi bình thường thôi nhưng đủ làm người xa quê rưng rưng xúc động. Ngoài trời tuyế t rơi, trong bế p người Việt vẫn â m áp hương gừng, hành nướng, quế hô ì, thảo quả... Phở, ở cách xa quê hàng nghìn cây số , mà vẫn (cố) đủ vị, tiế ng Việt vẫn râm ran trong bế p nghĩa là trái tim chúng tôi vẫn hướng vê Việt Nam, trọn vẹn và ấ m áp nhấ t.

Kho báu trong tủ đá

Người Việt ở châu Âu hay có thói quen tích đô `trong tủ đá. Mới sang thì tôi dễ dàng giải thích là ở đây, ai cũng phải làm thế . Rau - vào mùa Xuân, mùa Hè - còn có đô `tươi để ăn chứ mùa Đông thì để n dâu tây, bắ p cải hay cà chua cũng được cắ t núm, rửa sạch hay mua loại đóng gói sẵn trong siêu thị rô `i bỏ vào tủ đá. Thế nhưng, sau thời gian số ng với một số người bạn bản xứ lẫn trong gia đình người Việt, tôi nhận ra, kỷ lục trữ đô `trong tủ đá vẫn luôn thuộc vê `người Việt.

Hai ba gia đình người Việt tôi đã từng ở cùng ở Oslo hay Stockholm, ngoài tủ lạnh, còn có thêm một hoặc hai tủ đá (lớn như tủ kem) để dưới kho. Cũng như những gia đình người bản xứ khác, người Việt tích rau cho mùa Đông hay những thức ăn ngon bỗng giảm giá nhiệ `u như tôm hùm, cá hô `i hay hào... Tuy nhiên, một phâ `n lớn của tủ đá là dành cho món ăn Việt Nam.

Người Việt ở Tiệp, Ba Lan, Đức hay Pháp được coi là những người may mắ n. Cộng đô ng người Việt đông đảo nên chợ Việt khang trang trong thành phố và món nào cũng đủ cả. Món thì bà con mua từ Việt Nam qua, món thì thậm chí bà con người Việt trong cộng đô ng tự làm rô i bán như đậu phụ, giá đỗ, dưa muố i. Có gia đình cũng bắ t đâ u tập làm bún chua vì bún bán sẵn bên này là bún khô, luộc lên cũng mê m nhưng không có vị chua. Quận 13 Paris ở Pháp, Trung tâm thương mại Sapa (Libuš) ở Prague, Tiệp hay chợ Đô ng Xuân Berlin, Đức là một trong những trung tâm đô Việt lớn nhấ t ở châu Âu.

Nhấ c lại, đó là những cộng đô `ng người Việt may mấ n. Còn những người Việt ở Bắ c hay Nam Âu thiệt thời hơn do cộng đô `ng không đông hoặc không tập trung nên không có chợ Việt. Họ thường mua đô `ăn Việt trong siêu thị mini của người Việt nã `m rải rác ở thủ đô. Tiệm Thái, tiệm của người Hoa cũng có những món đô `"hao hao" đô `Việt nhưng không chuẩn lắ m. Mỗi lâ `n đi mua đô `ăn Việt cũng không dễ dàng do phải chạy xe lên thủ đô, vào trung tâm hay thi thoảng mới có món đô `ung ý. Thế `nên "văn hóa tủ đá" cũng phát triển.

"Từ Việt Nam xách sang đó," cô bạn Việt Kiê `u của tôi tự hào khoe một cây giò lụa lớn gói đúng kiểu Việt Nam (vì bên này, giò lụa mua trong tiệm Thái hay tiệm Hoa thường nhỏ xinh như bắ p tay, là loại làm công nghiệp để xuấ t khẩu). Bóc lớp nylon, giấ y báo rô `i lá dong, cô bỏ cây giò vào nô `i hấ p để chuẩn bị cho bữa ăn ngày Tế t.

Những món được ưu tiên trong tủ đá của người Việt ở châu Âu là những món gia vị. Quý nhấ t là ót chỉ thiên (vì nhỏ thôi nhưng cay hơn bấ t kỳ loại ót nào ở Tây), cây xả, lá hẹ, củ giê ng và trái sấ u. Những món gia vị được chủ nhà nâng niu như báu vật vì nế u hế t, có muố n mua cũng khó. Tấ t cả đề u được rửa sạch, tích trong tủ đá để n hàng năm, đợi có đợt ai về Việt Nam, chủ nhà lại gửi mua.

Món ăn Việt ngộ nghĩnh là thế . Mỗi thứ chỉ một chút thôi nhưng thiế u thứ gì là món ăn đó vô duyên ngay được. Món ngon trong bế p Việt ở châu Âu là thành quả sưu tâ m, nhặt nhạnh lẫn vun vén của chủ nhà. Bát canh cá chua đúng vị ăn ở đây cũng đủ làm thực khách trâ m trô phục tài đảm của cô đâ u bế p xa quê.

Đi xe Tàu ở Thụy Điển

"Xe Tàu" là cách chúng tôi gọi một chiế c xe bus màu vàng lớn, chạy quanh thành phố tôi đang số ng để bán đô ăn và nguyên liệu nấ u món ăn châu Á. Gọi là xe Tàu nhưng chủ xe là người Việt và đô ăn trên xe chủ yế u là đô ăn Việt. Xe đi vòng quanh thành phố vào ngày thứ Bảy, hai tuấ n một lầ n. Khách hàng quen thuộc để lại số điện thoại cho chủ xe. Trước khi đế n, chủ xe nhã n tin cho từng người thông báo. Có tuẩ n xe không đế n được, chủ xe báo cho một vài bà con rô i bà con lại loan tin cho nhau trong cộng đô ng. Nhiê u khi tôi nghĩ, số ng trong một cộng đô ng người Việt nhỏ xinh như thế này cũng có cái hay: ai cũng biế t nhau và ngày xe Tàu đế n có thể coi như môt sư kiên.

Xe để n khoảng 3h - 4h chiế ù thứ Bảy, thời gian được coi là nhàn rỗi ở bên đây. Bà con từ khắ p nơi trong thành phố , có khi cả từ thành phố khác, chở xe đưa cả nhà đế n chỗ xe Tàu. Xe có nhiệ ù đô nhưng rau xanh lúc nào cũng là món hiệ m. Chỉ vài phút sau khi xe đỗ, tủ rau xanh đã hế t veo. Chính vì thế , để mua được đô ngon, bà con phâ n lớn đế n sớm và đứng đợi xe. Nhờ đứng đợi xe Tàu như

thế, tôi tự nhiên biế t nhiề u bà con người Việt trong thành phố. Câu chuyện chỉ quanh chuyện mua đô ăn, nấ u món ăn Việt thôi mà dường như bấ t tận. Xe Tàu ở Thụy Điển đông vui như phiên chợ vùng cao Hà Giang.

Xe nhỏ lại đâ y đô nên bà con xế p hàng một đi vào, nhanh tay lựa chọn món đô dự định mua. Cảm giác nhìn lòng xe ngập những món đô ăn Việt, gia vị Việt gợi nhớ cho tôi vê gian hàng khô trên chợ Hàng Bè. Nhưng thú vui nữa là trò chuyện với anh phụ bán hàng người Nam Trung Bộ. Vì mới qua nên không biế t tiế ng Thụy Điển nhưng mấ y câu đùa tiế ng Việt của anh thì khỏi nói, duyên và rấ t Việt. Anh phụ xe mau mô m chả đợi ai hỏi, cập nhật thông tin vê món đô mới có, giá cả thay đổi ra sao. "Ở đâu ở Việt Nam qua" hay "Ăn kiểu Bắ c thì làm món này, ăn kiểu Nam thì làm thế kia" là những câu anh hay nói nhấ t.

Có là `n chúng tôi đưa anh bạn người Thụy Điển, vố ´n là đâ `u bê ´p ở đây, đê ´n xe Tàu. "Ở cạnh đây cả năm mà tôi không hê biê ´t", anh chàng ngỡ ngàng. Lúc đâ `u anh chàng còn coi thường, trêu tôi "Đô `Á trong siêu thị đâ `y!", nhưng đê ´n, nhìn thâ ´y xe và gặp bà con mua bán, anh chàng mặ ´t chữ O, mô `m chữ A. Sau một buổi chiê `u đứng quan sát, hỏi han đâ `y thích thú, anh chàng vê `nhà kể với bạn bè không ngớt vê `cái xe kỳ thú anh được xem hôm đó. "Tuyệt thật, ngộ thật, lâ `n sau đi lại gọi tôi nhé! Tôi sẽ mua đô `vê `làm món ăn Á."

Gâ`n đây, tôi nghe tin có thêm các xe Tàu khác sẽ đế n thành phố dù ngay giữa phố chính, một siêu thị đô` Á mới mở cửa.

Một cô nàng đỏng đảnh tên phở

Ngày xưa khi ở Hà Nội, tôi chỉ ăn phở mẹ nấ u hay những hàng quen vị vô cùng. Đế n khi đi xa, ăn phở tứ xứ, nế m phở ở mọi ngõ ngách hành tinh, tôi nhận ra phở cũng như phụ nữ với đủ cả tính cách xấ u đẹp kiểu đàn bà. Tôi bâ u phở là món ăn nữ tính nhấ t!

Con gái ra ở riêng

Phở Việt ở trời Tây như con dâu ra ở riêng, như cô con gái lấ y chô `ng xa mẹ đẻ - vừa tập tọe, vừa sáng tạo! Ở Hà Nội, phỏ Thìn Bờ Hô `đã khác phỏ Thìn Lò Đúc, phỏ trộn chợ Hàng Bè đã khác phỏ trộn Mã Mây. Thế ´ mới biế ´t từ Hungary sang Pháp, từ Thụy Điển đế ´n Italy, phỏ khác xa nhau thế ´ nào. Nhưng có khác nhau thế ´ thì người ăn phỏ mới sinh tranh cãi, người nấ ´u phỏ sinh ra ganh đua và phỏ cứ thể bộc lộ hế ´t cái bản tính nữ nhi thường tình của nó.

Tôi hay qua lại hàng phở Nam Định trong chợ Đô `ng Xuân Berlin. Ở đây có món "phở đập" nghe lạ tai. Hóa ra là phở tái nhưng người đâ `u bế ´p dùng chày đập kỹ miế ´ng thịt bò ra cho mê `m, rô `i đặt vào bát và chan nước dùng sôi sùng sục lên. Nấ ´u phở ở nước ngoài có hạn chế ´ là các loại rau thơm không phong phú, bánh phở không tươi như ở nhà mà là bánh phở khô nhập từ Việt Nam sang. Nhưng bù lại, thịt bò thì sạch, ngọt và tươi. Chắ ´c chỉ có ở đây, người nấ ´u mới không câ `n châ `n thịt tái mà cứ thế ´ đặt thịt số ´ng vào bát mà chan.

Ở chợ Đô `ng Xuân Berlin, rau Việt chả thiế ´u loại nào, bánh phở tuy là bánh phở khô nhưng cũng đủ loại nên tha hô `chọn loại ngon nhâ ´t, mê `m nhâ ´t và giô ´ng bánh phở tươi nhâ ´t. Â ´y thê ´ mà, cô bạn tôi, người Hà Nội gô ´c, thì thâ `m: "Họ châ `n thịt vào chung nô `i nước dùng nên nước không trong nhỉ!" dù mâ ´y phút trước, cô nàng khen bát phở nức nở trước mặt người bán hàng, một chị gái gô ´c Nam Định, sang Đức lập nghiệp cùng chô `ng.

Tôi chỉ cười thôi vì tôi cũng thích bát phở nước không trong của chị. Một là thịt bò ngọt mề m, chín tới, hai là cái cách chị đứng tiế p chuyện chúng tôi, hỏi chuyện Việt Nam, hỏi cả chuyện Thụy Điển, rô i khi rời đi, chị còn bật to nhạc cho chúng tôi vừa ăn vừa thưởng thức nhạc Việt (là DVD Thúy Nga Paris By Night số mới nhấ t). "Nế u nước trong vấ t và bánh phở mề m hơn, thì mình sẽ rời quán này mà quên mấ t phở Berlin bởi nó giố ng phở Hà Nội quá", tôi thì thâ m lại với cô bạn của tôi.

Lâ`n khác tôi lại được nế m phở ở Ba Lan. Chợ người Việt ở Ba Lan đẹp và khang trang lắ m. Giữa chợ, quán Bố n Mùa được nhiệ u tiế ng khen nên tấ p nập người ra vào. Theo lời giới thiệu của mấ y anh bạn số ng ở Ba Lan, chúng tôi thử món phở "ngon hơn mọi chỗ ở châu Âu này". Lâ n này tôi lại đi ăn cùng cô bạn số ng ở Đức, người giới thiệu cho tôi quán Nam Định. Cô nàng (lại) thì thào: "Xương ninh chưa kỹ nên không ngọt. Thua xa ở Berlin, nhỉ!" Tôi thì vẫn thế , vẫn mê mắn phở nên xì xụp hế t bát, nói nghe rấ t vớt vát: "Nhưng nước trong còn gì!"

Món phở duyên dáng nhấ t tôi từng ăn là ở Na Uy. Bác tôi, rời Việt Nam đã hai chục năm và kế t hôn với người Na Uy, mà căn bế p không thiế u một món gia vị Việt Nam nào. Cứ mỗi lầ n nghe tin tôi về là cụ lại sắ m sanh nấ u phở. "Bà ý mừng lắ m, có mày để n là có cớ làm món Việt Nam", bác trai nói khi thấ y tôi hít hà mùi quế hô i khi vừa bước vào cửa. Phở Na Uy của bác tôi nước trong vắ t, không vẫn mỡ. Rau gia vị đủ cả, mùi quế , hô i, gừng hành, thảo quả nướng thơm lừng. Tôi ăn say sưa, sung sướng món ăn thuâ n Việt trong căn bế p gỗ đặc trưng châu Âu. Sẽ là thiế u sót nế u tôi quên giới thiệu, thịt trong phở Na Uy của bác tôi không phải thịt bò nhé - Thịt sơn dương bác trai tôi đi săn được trên núi.

Còn một điể u thú vị nữa là mấ y cô bạn Việt Kiể u thích nấ u bế p của tôi nói: họ dâ n quen và thích bánh phở khô hơn bánh phở

tươi ở Hà Nội. Nhiê `u lâ `n vê ` Hà Nội, ăn lại bánh phở tươi thấ y không ngon vì mê `m quá. Bánh phở khô trời Âu cũng đủ loại. Loại của Thái Lan, loại của Trung Quố c, cả một số loại do các hãng có tiế `ng trong nước ở Việt Nam xuấ t sang. Sợi to, sợi nhỏ, sợi vừa vừa đề `u đủ. Mỗi cô nàng nấ `u phở chọn một loại ưa thích cho mình rô `i nấ `u chiêu đãi nhau. Khi nói chuyện phở là lại tranh cãi xem loại bánh nào ngon nhấ 't. Tranh cãi một hô `i, cô nào vẫn giữ nguyên ý kiế ´n của cô nấ `y. Nhưng cũng chả sao, phở vẫn ngon theo một cách nào đó, tôi nghĩ thế '!

Chả có phở nào tôi từng thử là phở dở. Nhưng phở sai toét thì có. Đó là khi cô bạn người Việt sinh ra ở Thụy Điển nấ u đãi tôi. Phở của cô nàng là món mỳ chan nước dùng với đủ cả tôm biển, cà chua, bò viên lẫn sườn. Tóm lại, có gì làm ngọt nước, ngon miệng là cô nàng cho vào hế t. Ban đâ u tôi thấ y kỳ, nhưng sau quen dâ n. Cô nàng gọi để n ăn phở nghĩa là ăn món thập cẩm này. Tôi và hai vợ chô ng cô đề u xì xụp ăn "phở thập cẩm" trong cái lạnh âm 20 độ của Bắ c Âu. Tôi thích cái nét trong sáng, hô n nhiên của bát phở sai toét ấ y. Cũng như cô nàng Việt Kiê u bạn tôi, sinh ra cũng chưa từng thử món phở thuâ n Việt. Nhưng cái quý là cô nàng vẫn tập nấ u và phổng mũi khoe tôi món Việt cô tập làm. Mấ y hôm nay, tiện có mẹ tôi từ Việt Nam sang thăm, cô nàng cũng xin học nấ u phở Việt Nam chuẩn. "Đừng lo, mẹ mình là con gái Hà Nội gố c cũng chưa nấ u được phở Hà Nội chuẩn 100% đâu. Phở mà!" tôi động viên cô ấ y.

Thảo mai như phở

Càng bị rủ rê đi ăn phở trời Tây, tôi càng thấ y nhiệ `u cái sự thảo mai của mấ y cô bạn gái. Chung quy cũng vì phở. Mấ y cô bạn đi cùng tôi, có khi cả chính tôi nữa, vừa hế t lời khen món phở đấ y, nhưng được một lúc lại chê ngay. Mà khuyế t điểm ở đâu ra mà nhiê `u, mà dễ chê đế n thế . Cô thì chê phở nước không trong, cô thì chê nước phở chưa được ngọt đậm đà. Phở ngọt thì các cô chê nhiê `u

mì chính, nước dùng ninh nhiệ ù xương thì nước lại không thanh. Nhà này thích thịt thái mỏng để n nỗi nói ngoa một tẹo, quạt mạnh quá thì miế ng thịt cũng bay lên được ý. Có nhà lại thích miế ng thịt thái to bản, hơi dày một chút để khỏi bị vụn. Nói chung cũng như chuyện nấ u nướng đô `ăn Việt, tôi chưa thấ y căn bế p Việt ở châu Âu nào được cả trăm người khen là chuẩn, là hoàn hảo.

Nhưng thảo mai nhấ t hình như vẫn là những cô nàng ăn phỏ. Chả ai nhìn bát phỏ mới bưng ra nghi ngút khói mà không ngớt lời xuýt xoa nhưng cũng chả ít người chê ngay được khi vừa chén sạch banh bát phỏ lớn. Không phải lời khen ban nãy là giả đâu nhé! Cũng chả phải người ăn bạc bẽo mà phủ nhận bát phỏ â m lòng. Chuyện là phỏ khi mới bưng ra quá hấ p dẫn, quá quyế n rũ bởi hương gia vị hành mùi thơm lừng, vị ngọt nồ ng nàn của nước dùng và cả sắ c trắ ng nõn nà của bánh phỏ. Nhưng rồ i có ăn mới có nhận xét, mới do từng người đánh giá, so sánh, có khi khắ t khe, có khi bao dung. Nhưng hình như rõ ràng, với phỏ, người ta thảo mai hơn một chút, hòn ghen hơn một chút.

Có một điể `u thú vị nho nhỏ là trong thực đơn nhà hàng Việt ở nước ngoài, phở thường trong top những món đặ t nhấ t. Mà có gì đâu, bánh phỏ không đặ t, thịt thì chút xíu à. Nhưng phỏ có lý do đặ t giá của nó. Một là phỏ câ `n nhiê `u rau gia vị, món quý ở trời Tây. Nhiê `u loại rau như mùi tía, thơm Láng, hành lá nhỏ đâu phải dễ kiế m trong siêu thị Tây. Các loại rau này nhiê `u khi câ `u kỳ, các nàng đảm phải mua giố `ng từ Việt Nam qua, trô `ng trong nhà, hoặc tìm đế n các tiệm Á hay vào tận nhà người trô `ng rau đô `ng hương mà mua. Sau là, phỏ là món rấ t đỏng đảnh - mỗi thứ câ `n có một tẹo, nhưng thiế ´u thứ gì là â ´m ức thứ đó. Một miế ´ng gừng nho nhỏ, một củ hành (hành khô càng ngon), một nửa quả thảo quả, vài cánh hoa hô `i rô `i một mẩu quế ´. Mấ ´y người bạn người nước ngoài nhìn chúng tôi nấ ´u phỏ cứ ngỡ chúng tôi làm trò phù thủy - cứ tí một, tí

một những thứ nhỏ xíu, kỳ lạ. Mỗi là n nấ u phỏ, nấ u thì không lâu nhưng khâu đi gom đủ gia vị, mua đủ rau thơm mới phức tạp nhấ t.

Mà lạ nhấ t là dường như, với phỏ và vài cô bạn gái, chả biế t thế nào là đủ. Lâ `n cô này nhã c tôi thiế u rau thơm Láng, lâ `n khác cô khác lại gợi ý cho sá sùng vào nước dùng. Phỏ hay người nấ u phỏ cũng có tí ganh đua, bì tị trong khi vẫn khăng khăng rã `ng mình mới là chuẩn. Mỗi lâ `n nấ u phỏ sau, mấ y cô con gái Việt xa nhà lại âm thâ `m cho thử mấ y món gia vị mà bạn bè góp ý dù lâ `n trước, các cô vẫn cãi phăng rã `ng thứ gia vị đó không câ `n thiế t. Các cô nàng âm thâ `m ủ mưu cho món phỏ của mình ngày một hoàn hảo và lâ `n sau đừng hòng ai chê được món phỏ của cô.

Tôi hay đùa mấ y cô bạn bên này là tôi sẽ không bao giờ bình luận phỏ mà chỉ ăn thôi. Phỏ rõ ràng là một thứ dễ gây chiế n tranh giữa những cô nàng vì những tương đô ng và khác biệt. Phụ nữ hình như cũng thế - rõ là khác nhau - từ hình thức, phong cách số ng đế n quan điểm thẩm mỹ. Nhưng kỳ lạ là - rấ t khác với đàn ông - phụ nữ thích tuyên ngôn, so sánh và tranh cãi để được công nhận là chuẩn. Sau một hô i tranh cãi, họ vẫn chả thay đổi dù biế t người kia hay hơn và mình vẫn còn thiế u sốt.

Nhưng thôi, may mà họ không đổi đấ y! Bởi lẽ dù phở New York giá 6 đô, phở Paris giá 9 euro trong khi phở Hà Nội có 30 ngàn, tôi vẫn muố n thử hế t và nế m hế t những khác biệt. Mỗi thêm thắ t của phở là một sáng tạo đáng yêu, một cách cá nhân hóa, cá tính hóa rấ t nữ tính của phụ nữ Việt xa nhà.

Phỏ mà, ăn đi không trương, đừng tranh cãi!

Những chuyến bay chiều mồng Một

Tế t là ngày về với mọi người. Những chuyế n bay lỡ làng ngày mô ng Một chỉ mang theo tâm trạng háo hức "về ". Thế mà đã bố n cái Tế t liề n, ngày mô ng Một, tôi lên sân bay, mang theo tâm trạng "đi".

Người vê `muộn, người đi sớm

Năm 19 tuổi, khi bắ t đâ u biế t và thích đi du lịch bụi, tôi chọn đúng Tế t để đi. Sau đêm 30 trọn vẹn hạnh phúc ở nhà, sáng mô ng Một, tôi cùng bố mẹ đi thăm nhấ t lượt họ hàng. Tố i mô ng Một, tôi xách vali ra sân bay.

Sân bay ngày mô ng Một cũng khác sân bay ngày thường. Những chuyế n bay xuố ng thưa thớt khách. Họ hình như không may mấ n để có được chiế c vé về trước đêm qua, cành mai Sài Gòn trên tay đã không còn căng tràn, tươi mới sau hai giờ bay. Thậm chí, có những hành khách bay về từ một đấ t nước xa xôi nào đó, tay còn ôm cây thông hay hình nộm ông già Noel mới mua trong hay sau Giáng sinh trên đấ t khách.

Niê m háo hức trên sân bay ngày mô ng Một là niê m háo hức lỡ dở, niê m háo hức tiế c nuố i. Nhưng có sao đâu, trên những chuyế n bay vê , đó vẫn là một niê m vui, niê m vui được vê nhà. Với họ, Tế t chỉ bắ t đâ u khi họ vê để n nhà.

Sân bay mô `ng Một cũng có những chuyế n bay đi. Cảm xúc sân bay cũng có cả những lo âu, bô `n chô `n, cả chút tiế c nuô i ngày Tế t cùng những cuộc vui dang dở. Tôi hay sử dụng một hãng hàng không giá rẻ để đi các nước châu Á. Phâ `n lớn các chuyế ´n bay của hãng đề `u đi qua Thái Lan hoặc Malaysia. Và lâ `n nào cũng thế ´, những chuyế ´n bay để ´n Kuala Lumpur không khỏi làm tôi nặng lòng.

Những nhóm đông các anh, các chị chia tay gia đình để sang nhận việc ở Kuala Lumpur ngay khi Tế t chưa qua. Trong câu chuyện của các anh, ngoài những háo hức của chuyế n xuấ t ngoại đã u tiên, còn có cả những lời kể về Tế t ở nhà, về nỗi lo lặ ng cho cuộc số ng mới nơi đấ t khách. Có anh hố t hoảng tưởng quên hộ chiế u ở đâu đó, có cô bạn chỉ tâ m tuổi tôi, ôm chặt chú gấ u bông to mà bạn trai vừa tặng. Một lâ n, tim tôi chợt nhói khi vô tình thấ y các anh, các chị chia nhau miế ng bánh chưng gói đi từ nhà lúc đói lòng đợi giờ bay. Tế t của các anh chị còn ngặ n hơn cả Tế t của tôi vì nó đã bị thế chỗ bởi những nỗi lo.

Tôi không phải là ai trong số họ. Tôi không có niề m vui trở về , cũng không có nỗi buô n chia xa. Tôi bình thản ngô i ngắ m nhìn họ, ngắ m nhìn những gương mặt lẫn những nỗi niề m. Đế n giờ check-in, cô nhân viên hãng hàng không xin phép khách hàng cho tôi được làm thủ tục trước vì tên tôi là: Kim Ngân, có nghĩa là vàng bạc, cái tên hứa hẹn vận may cho hãng vào chuyể n xuấ t hành đầ u năm. Không ai phàn nàn gì, mô ng Một mà! Máy bay ngày mô ng Một cũng rấ t vắ ng, có khi chưa để n nửa số chỗ ngô ì có khách. Lâ n nào cũng thể , tôi ưa thích việc nă m thảnh thơi ngủ trên cả ba chỗ ngô ì không có khách. Dư vị đêm giao thừa và ngày mô ng Một vui và bận rộn ru tôi trong một giấ c ngủ ngắ n nhưng yên bình trước điểm để n mới.

Sân bay ngày mô ng Một, những điể u rấ t nhỏ và rấ t khác làm tôi thấ y ấ m áp lạ.

Không phải giao thừa của mình

Trong vòng bố n năm, tôi chọn một chố n lạ để gửi gắ m Tế t của riêng mình.

Tế t xa nhà đâ ù tiên tôi đón ở Siem Riep, Campuchia. Năm đó, do chênh lệnh nhỏ giữa lịch Việt Nam và lịch Trung Quố c, người Trung Quố c đón Tế t sau nước ta một ngày. Thế là đúng hôm tôi đế n, China Town Siem Riep đón giao thừa. Tôi ngô ì ăn tố i trong một quán ăn có cái tên rấ t Trung Hoa: Red Dragon (Rô ng đỏ). Thế mà nói chuyện một hô ì, hóa ra, chủ nhà hàng là người Việt Nam. Biế t nhóm chúng tôi là người Việt, bà chủ mừng lắ m, gọi cậu con trai ra giới thiệu và khoe ră ng cậu sắ p đi học ở Việt Nam và biế t nói tiế ng Việt. Cậu chàng chạc tuổi tôi, mới tố t nghiệp trung học. Trái ngược với vẻ tự tin của mẹ, cậu không nói được nhiề ù tiế ng Việt với chúng tôi, mà thay vào đó, cậu nói tiế ng Anh. Tôi không còn nhớ tên cậu, chỉ nhớ cậu hỏi rấ t nhiề ù về Việt Nam, về Tế t ở Việt Nam.

"Em să p đi du học ở Việt Nam rô i," cậu nói với tôi khi tạm biệt.

"Không phải đi du học mà là đi vê` nhà học chứ!" Một anh trong đoàn tôi chỉnh lại.

Đêm đó, khu Old Market ở Siem Riep tưng bừng pháo hoa. Thế nhưng, cả nhóm tôi rủ nhau về vì lý do: Giao thừa này không phải Giao thừa của mình.

Một Tế t khác, tôi để n Bangkok. Dù theo đạo Phật, nhưng người Thái không đón Tế t Nguyên Đán. Tế t của người Thái rơi vào tháng Tư Dương Lịch. Chính vì thế , để n Bangkok, tôi ngỡ như Tế t đã rấ t xa tôi, dù giao thừa mới là hôm qua. Năm đó, tôi đã có một giao thừa tệ hại: cãi nhau với Số 1. Sáng mô ng Một, tôi vẫn nặng trĩu vì những tranh cãi và những rạn nứt trong mố i quan hệ, cộng thêm oán trách ră ng sao anh lại gây sự với tôi vào đúng ngày Tế t. Thế mà để n buổi tố i, Bangkok đã nhấ c bổng tôi ra khỏi đám lùng những xúc cảm khó chịu.

Mô ng Một Tế t ở nhà, thế mà Bangkok bình thản như ngày thường. Cái nă ng gắ t bắn ban ngày đã đi qua nhưng vẫn lưu lại những hơi nóng đâu đó trên tường và mặt đấ t. Đi bộ một mình, tôi trút dâ n giá rét của Hà Nội, gỡ đi áp lực ngày Tế t, tháo bỏ cả những tức giận và hờn ghen để suy nghĩ lại về cuộc tranh cãi ngày hôm trước. Đêm về , cô bạn thân người Thái đế n, đưa tôi lên một quán cà phê trên tâ ng 17 của Central World. Ngô i lặng lẽ ôm tách cà phê mà dưới chân là cả Bangkok rực rỡ đèn, Pu (cô bạn thân người Thái của tôi) nghe tôi kể những bực bội của mình.

"Sao sáng nay hai đứa không gặp nhau để nói chuyện thẳng thă n," Pu hỏi tôi.

"Sáng đâ`u năm mà, ai lại tranh cãi."

"Năm mới là dịp để người ta tha thứ, tha thứ thật sự ý chứ không phải nén lại nỗi bực tức trong lòng. Tớ không muố n vali bạn nặng những nỗi buô n", Pu định nghĩa lại cho tôi vê Tế t.

Có lẽ một trong những chuyế n đi Tế t đáng nhớ nhấ t của tôi là chuyế n đi Philippines năm 2008. Trước khi đi, tôi không thể ngờ ở đấ t nước nhiệt đới ấ y cũng có nơi lạnh đế n thế . Cả vali toàn váy và áo ngắ n, tôi run rảy ngay khi còn ngô ì trên một cái xe bus hỏng điể ù hòa (điể ù hòa nhiệt độ luôn để ở nhiệt độ rấ t thấ p, không thể chỉnh). Xuố ng xe, cái lạnh giá buố t và lớp mưa phùn tàn nhãn như bóp chặt lấ y chúng tôi, tám cô nàng liệ ù lĩnh nhưng thiế u chuẩn bị. Tôi khoác lên người mình đế n tận... ba cái váy, chùm một cái váy lên đầ ù làm khăn và chân đeo hai đôi tấ t da chân rô ì bắ t xe jeepney để đi vào thị trấ n. Đường xa lạnh không một bóng người, đêm tố i đặc lại và gió bụi thố c từng đợt vào mặt, tấ t cả chúng tôi đề ù dã hơn một lầ n nguyê n rủa quyế t định ngu ngô c của mình. Tám đứa con gái ôm chặt lấ y nhau trên xe jeepney, không ai nói với nhau câu nào, giật thót tim mỗi khi chiế c xe ngoặt lái trong khi

chúng tôi không nhìn thấ y gì phía trước. Bỗng, "Ah, có ánh đèn kìa!!", một chị trong đoàn hô lớn sung sướng; "Cả con chó đang chạy nữa kìa!", chị khác hô `hởi chỉ thêm. Vậy là chúng tôi đã tìm thấ y sự số ng và dường như chúng tôi đã tới nơi.

Thị trấ n đêm không còn nhà hàng nào mở cửa, một khách sạn duy nhấ t không có khách nào ngoài chúng tôi. Đêm đó, mấ y chị em nă m túm tụm lại chứ không đòi mỗi đứa một giường như mọi lâ n.

"Ở nhà bây giờ thì tha hô` no bụng nem và vui phải biế t. Mới mô`ng Hai mà", một cô em trong đoàn tự nhiên nhặ c.

Mới đi có một hôm mà cả tám đứa đã nghĩ nhớ nhà. Tế t mà.

Đi là để muố n vê

Tôi luôn nghĩ phụ nữ là những người khách du lịch nhiê `u mâu thuẫn nhâ ´t, đặc biệt là những cô nàng mê du lịch bụi. Trào lưu lên đường ngày Tế ´t trở nên phổ biế ´n với những backpacker Việt. Không phải họ cũng sợ Tế ´t như tôi mà chỉ đơn giản vì Tế ´t được nghỉ dài ngày. Suố ´t một năm làm việc, tôi chờ mong ngày Tế ´t để được lên đường. Thế ´nhưng, trong suố ´t chuyế ´n đi, không ít lâ `n cả nhóm ước ao vê `nhà để ăn no nê món ăn Tế ´t, ngủ nướng sung sướng trên chăn â ´m, đệm êm hay đi chơi cùng bạn bè. Trên chuyế ´n bay vê `, mâ ´y cô nàng cũng háo hức chả kém lúc đi...

"Vê` nhà cái phải online ngay. Nửa tháng không sờ vào máy tính rô`i."

"Vê nhà đi ăn phở gà nhé!"

"Không biế t ở nhà còn bánh chưng không nhi?"

• • •

Mỗi chuyế n đi, đặc biệt là chuyế n đi ngày Tế t, tặng chúng tôi niề m háo hức ngày về , cảm hứng mới cho cuộc số ng tưởng như đã quá quen thuộc để n nhàm chán hàng ngày.

Riêng với tôi, đã nhiê `u năm xa nhà, Tế t này, tôi không muố n điê `u gì hơn là được trở vê `.

"Vê` đây với bác, chả có gì đâu nhưng chặ c chặ n có mặ m Việt Nam", bác tôi việ t thư từ Na Uy.

Chỉ câ n nghe chữ "vê ", lòng tôi đã ấ m lại. Tôi vội vã đặt vé xe bus để n Na Uy cho đúng ngày mô ng Một. Tế t là để trở vê .

20 điều kỳ lạ làm nên tuổi 20 của tôi

- 1. Hái dâu rừng ở Na Uy, hái nấ m ở Thụy Điển. Rừng ướt và lạnh. Tôi bắ t đâ `u yêu những đôi ủng cao su xấ ´u xí.
- 2. Nhô `i xúc xích truyê `n thô ´ng ở Tây Ban Nha và ngủ đêm trong căn phòng treo đâ `y xúc xích, thành quả lao động cả ngày của chúng tôi.
- 3. Ăn thử món ve rang ở Thái Lan và thử nhấ m một cái càng bọ cạp. Rấ t ngon nhưng có lẽ, tôi sẽ không ăn lại món đó!
- 4. Bay máy bay thể thao trên những cánh đô `ng quê hương của ban trai tôi ở Séc.
- 5. Nế m trải tuâ n lễ Ramada của người đạo Hồ i. Bữa ăn đâ u tiên của ngày bắ t đâ u lúc 11h đêm, khi một vài quán ăn trên đường chúng tôi đi từ Jakarta đế n Yogyjakarta (Indonesia) mở cửa. Tấ t nhiên, chúng tôi không thể chịu được và gói theo bánh mì để ăn trưa.
- 6. Ngô `i nghe nhạc bên miệng núi lửa Bromo(Indonesia) vẫn bố ´c khói nghi ngút.
- 7. Gặp hơn một truyện cổ tích trên phố : Một gia đình người Thổ Nhĩ Kỳ nhìn thấ y tôi trú mưa ở mái hiên siêu thị đã dừng xe và đề nghị đưa tôi về nhà. Hay được một cảnh sát thuê taxi đưa tôi về nhà an toàn khi tôi bị mắ c kẹt trong biểu tình năm 2010 ở Bangkok.
- 8. Học thứ tiế ng thứ tư dù đã thấ t bại trong việc học ba thứ tiế ng trước. Là `n này, tôi chọn tiế ng Thụy Điển, thứ tiế ng của chỉ khoảng 10 triệu người.

- 9. Đạp xe 40 km vòng quanh hô` Hjälmaren ở Thụy Điển.
- 10. Tự tay đi đào khoai tây ngoài ruộng bă `ng một cái xẻng nặng trịch để mang vê ` chuẩn bị bữa tô ´ i.
- 11. Nhận được "tâm thư" của anh chàng thích thâ `m từ hô `i lớp 8 mà không hê ` nói ra.
- 12. Tìm Tam Giác Vàng trên sông Mekong nơi đi vào lịch sử như tâm điểm vê `trô `ng và buôn ma túy của Thế ´ giới.
- 13. Tập múa Apsara cùng các bạn nhỏ Campuchia, tập múa \hat{A} n Độ và nhảy điệu châu Phi.
- 14. Đi câu cá strömming (cá trích) và mổ 70kg cá cùng với gia đình.
- 15. Lặn biển ở Bali. Tấ t nhiên, tôi có một anh chàng hướng dẫn lực lưỡng bơi kèm nhưng cảm giác ở dưới biển sâu cũng làm tôi hoảng sợ rô `i thích thú vô cùng.
 - 16. Thực hiện một chuyế n đi Sri Lanka, 7 ngày với giá 200 đôla.
 - 17. Tham gia lễ hội té nước (và té bùn) ở Thái Lan.
- 18. Ăn bánh sinh nhật truyề `n thố 'ng của người Sri Lanka do một gia đình người bản xứ làm tặng trong ngày sinh nhật lâ `n thứ 20 món cơm nấ 'u với nước dừa.
 - 19. Tập đi ngựa và nói chuyện với một chú ngựa.
- 20. Ôm mẹ thật chặt, nói thật khẽ "Con yêu mẹ" khi nă `m cạnh mẹ trong đêm trước ngày đi du học.

Triết lý giày của Travelling Kat

Trên đường đi, người bạn thân, người ảnh hưởng đế n tôi nhiề ù nhấ t là những đôi giày. Dù là đôi giày Jimmy Choo gợi cảm hay đôi Crocs thô kệch, giày bắ t bạn với tôi và khuyên nhủ tôi như một người chị lớn.

- Chọn một đôi giày tố t không có nghĩa là tôi được đảm bảo về một hướng đi đúng hay một chuyể n đi an toàn nhưng tôi đã cố gắ ng hế t sức để có lựa chọn tố t nhấ t ngay lúc này, khi tôi có quyề n lựa chọn.
- Trong một ngày mưa và xám xịt, cách đơn giản nhấ t để thấ y hạnh phúc là đi một đôi ủng nhựa. Ít nhấ t là đôi chân tôi được khô ráo và tôi được vững vàng khi chạy trong mưa.
- Khi đôi giày của tôi bị đứt giữa đường hay hóa ra là rấ t trơn khi đi mưa, tôi nhă c mình đừng cáu với đôi giày. Đó là lựa chọn của tôi, chứ đôi giày không chọn tôi để bám càng.
- Một đôi giày tố t, làm bạn thoải mái thì giúp bạn tỏa sáng nhiê `u hơn là một đôi giày đẹp mà làm bạn lúng túng.
- Chọn bạn cũng như chọn giày, ướm thử là chưa đủ, phải bước đi thử, nhún nhảy thử và kể cả... trượt ngã thử nữa. Khó khăn mới giúp tôi nhìn thấ u một đôi giày và một người bạn.
- Cách một tình yêu tan vỡ và một đôi giày hỏng giữa đường làm tôi đau tương đô ´i giô ´ng nhau chỉ cảm thâ ´y không yên tâm tuyệt đô ´i cho đề ´n khi tìm thâ ´y một thứ thay thê ´ tô ´t hơn.
- Giày cũng giông giố ng anh bạn trai ban đâ `u, bạn chọn dựa vào phâ `n bên ngoài nhưng phâ `n bên trong đôi giày hóa ra

mới gây ảnh hưởng nhiệ `u đế n bạn. Hãy chọn phâ `n đế trong bă `ng da thật để thoáng chân mùa Hè hay lớp bông mê `m để giữ â ´m vào mùa Đông.

- Bạn có thể sở hữu 100 đôi giày cao gót, nhưng đừng bao giờ bỏ qua một đôi giày thể thao. Đó là lúc bạn nghĩ về mình, chiế u chuộng mình và mặc xác những lời bình phẩm xung quanh.
- Tôi mua một đôi giày thật tố t, thật đẹp và đấ t tiế n (nế u như nó phải thế). Để rô i một ngày không biế t mặc gì hay không có đô gì đặc biệt để diện, tôi sẽ mặc áo T-shirt trấ ng, quâ n jeans đơn giản và đi đôi giày đó. Thế là tôi thấ y mình đủ sành điệu.
- Giày, vê bản chấ t, chỉ có một vài mẫu nhấ t định trong lịch sử hàng trăm năm của nó. Thế nên đừng bao giờ vứt một đôi giày hãy còn tố t đi dù bạn chán nó và cũng đừng đi nó nhiê `u đế n nỗi bạn phát chán nó. Cứ từ từ mà diện, xoay vòng và lă ng nghe cảm xúc của bạn dành cho đôi giày. Lý thuyế t này, rấ t tiế c, không thể áp dụng cho tình yêu và những cô nàng mê mua să m!
- Nế u có Chúa và tôi phải xưng tội, tôi sẽ xưng tội về `cách tôi đô ´i xử với những đôi giày. Tôi đã làm hỏng quá nhiê `u giày.

Thế đấ y, tôi vẫn đi và tôi vẫn tìm kiế m một đôi giày hoàn hảo, ít nhấ t là trong dịp tôi diện nó: leo núi hay đi dạ tiệc. Nhưng có những lúc, tuyệt vời nhấ t với tôi là được tháo giày, chạy chân đấ t hay ngâm chân trong nước ấ m. Đó là lúc một cô nàng thích đi được về nhà!

Cuố n sách này tôi dành tặng bố mẹ và dì ruột của tôi, những "chú mèo" dạy chú hải âu con là tôi tập bay. Tình yêu của họ dành cho tôi đủ lớn để họ dạy tôi làm điề `u mà chính họ chưa làm được trước đó.

Tôi cảm ơn cô bạn thân của tôi, Nguyễn Trà My, đã cùng tôi trao đổi những email trong suố t ba năm qua. Những email đó chính là tư liệu của cuố n sách này.

Tôi cảm ơn Hô `ng Nhung - cô bạn cùng tôi lang thang châu Âu trong suố t hai năm sinh viên, cùng tôi chia sẻ nhiề `u trải nghiệm tôi có trong cuố n sách này.

Tôi cảm ơn nhà báo Ngô Thị Phú Bình, người đã đặt tôi viế t bài mảng Du Lịch hàng tháng và làm sáng bừng ngày mới của tôi bă `ng những email feedback của chị.

Cảm ơn nhà văn Hồ` Anh Thái, biên tập viên Dương Phương Vinh đã đưa ra những góp ý vô giá cho bản thảo của tôi.

Cảm ơn chị Phạm Thị Hoài Anh, thư ký tòa soạn trang web Yêu Trẻ Thơ, vì cảm hứng phụ nữ của chị.

Tôi biế tơn ekip xuấ t bản chuyên nghiệp của Thái Hà Books, những người bạn đã cho tôi lời khuyên vê việc xuấ t bản và hơn 1000 bạn đọc trên Facebook Travelling Kat. Elizabeth Gilbert: Tác giả của cuốn sách nổi tiếng 'Eat, Pray, Love' (Ăn, Cầu nguyện, Yêu).